

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
TREĆA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Četvrti dan rada
17. april 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Đorđe Milićević, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Treće sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika, konstatujem da sednici prisustvuju 92 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 90 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika o radu Narodne skupštine?

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, svojevremeno je naprednjački režim uspostavljen u Srbiji na osnovu velikih obećanja o borbi protiv kriminala, korupcije, borbi protiv mafije. Naprednjački režim je na vlasti već šestu godinu i vreme je da se saldira šta su dosad uradili i da li su bar svoja osnovna obećanja ispunili.

Vi se sećate da je „dosmanlijska“ vlast 2000. godine počela otmicama najbogatijih ljudi u Srbiji, od sina Lepe Brene i Bobe Živojinovića, preko Miroslava Miškovića, Milije Babovića i drugih. Evo, već svi znamo, novine su se raspisale, da su i političari učestvovali u podeli novca od tih otmica. Koji su to

političari? Cela Srbija zna, samo vlast izgleda ne zna. Moje pitanje je za Nebojšu Stefanovića, ministra unutrašnjih poslova.

Taj novac su direktno delili Čedomir Jovanović i Zoran Đinđić, pored glavnih pripadnika „surčinskog klana“. Tad je „surčinsko-zemunski klan“ bio jedinstven. Oni su se pocepali tek kad ih je Đinđić podelio 2002. godine: jedan deo, na čelu sa Čumetom, hteo da legalizuje, a drugi deo da strpa u zatvor, pa se ovi nisu dali.

Krajnje je vreme da se obelodani dokumentacija ostavinske rasprave Zorana Đinđića, tamo ima mnogo interesantnih stvari.

Setite se Verice Barać. Ona je izgarala na poslu razotkrivajući teške oblike korupcije i kriminala u Srbiji. Jedan od najvećih kriminalaca poslednjih godina, Tomislav Nikolić, dodelio joj je visoko državno odlikovanje. Nijedna od tih privatizacija nije do kraja rasvetljena. Pogledajte u kojim se sve privatizacijama pominju Miroljub Labus, Mlađan Dinkić, Božidar Đelić, Aleksandar Vlahović i drugi.

Ovde sam tri i po sata, u Saveznoj skupštini, govorio povodom naše inicijative da se smeni tadašnji guverner Narodne banke Mlađan Dinkić, iznosio dokumentaciju, podatke o kriminalnim pojavama u toku formiranja tzv. Nacionalne štedionice, na koju su prvo prebacili staru deviznu štednju. Videli smo posle kako je propala ta štedionica a da nikoga glava zaboletela nije.

Krajnje je vreme da se te stvari rasvetle. Krajnje je vreme da se sve to ispita. U protivnom, nastupiće zastarelost. Ljudi, već osamnaest godina je prošlo od ovih otmica. Apsolutna zastarelost u našem pravu je dvadeset pet godina. Hoćemo li dozvoliti da nastupi apsolutna zastarelost i da ti ljudi i dalje glume da su nevini, časni, pošteni, a cela nacija zna koliki su lopovi?

I u sadašnjoj vlasti imamo primere krupnih kriminalaca protiv kojih niko ništa ne preduzima. Evo, imamo novu aferu s ovim ministrom sporta, koja se tek nedavno pojavila u javnosti, a znamo odavno za sve afere ministra zdravlja Zlatibora Lončara. Još pre više od tri godine govorio sam o tim aferama na nekoliko konferencija za štampu, osvežio sam nedavno sećanje, i niko ništa ne preduzima. Može li takav čovek još dugo da bude ministar?

Dokle će biti ministar jedna Zorana Mihajlović, koja je državnim parama čak i donji veš kupovala u Njujorku, i to najskuplji na svetu? Čekamo tu rekonstrukciju Vlade, pa ako slučajno ostane u Vladi, pripremili smo jedne ogromne gaće da joj poklonimo ovde u Narodnoj skupštini, da ne bi više državni novac mogla da troši u Njujorku, jer ovo su gaće koje se ne menjaju svaki dan, nose se po mesec dana.

Dame i gospodo, mene muka tera da se malo našalim s ovim stvarima, ali ovde odavno mesta ni za kakvu šalu nema. Hoćete li preduzimati nešto? Ako

vi nećete, ima neko ko jedva čeka da preuzme dizgine u ruke pa da preduzima mere u borbi protiv mafije, kriminala i korupcije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Šešelj.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Nekoliko pitanja. Prvo pitanje upućujem predsednici Vlade i nadležnim ministrima, tiče se niškog aerodroma i svega što je vezano za tu temu. Pod jedan, po kom osnovu je Vlada Srbije, država Srbija potpisala tajni sporazum sa izvesnom francuskom kompanijom o koncesiji za Aerodrom „Nikola Tesla“? Koji član Ustava, koji član kog zakona ili pravilnika ili čega god može da da ovlašćenje da bilo ko u Srbiji potpisuje tajne ugovore kada je u pitanju javna imovina? Da li je to deo projekta da se zajedno sa kupovinom, odnosno koncesijom za prištinski aerodrom uništi niški aerodrom iz razloga koji su sitnosopstvenički interes neke kompanije i vrha srpske vlasti koju predstavlja Aleksandar Vučić?

Imali smo izjave neki dan da je neophodno da se preuzme niški aerodrom da bi mogao dalje da se finansira, da se pomaže, da se razvija. Zašto se onda ne prenese u vlasništvo Republike Srbije i banjalučki aerodrom pošto je nadležna ministarka saobraćaja rekla, zajedno sa premijerkom i predsednikom države, da će i taj aerodrom biti pod subvencijama srpske vlade?

Drugo pitanje vezano je za Paraćin. Da li je tačno da je Nacionalna služba za zapošljavanje odobrila fiktivna radna mesta na javnim radovima u preduzeću „Eurolin“ u Paraćinu za aktiviste Srpske napredne stranke koji rade kao internet tim u povereništvu SNS-a u Paraćinu a zapravo uopšte ne idu na posao u firmu „Eurolin“ nego sede u stranačkim prostorijama?

Da li je ministru, a pitanje je postavljeno Neli Kuburović i Zoranu Đorđeviću, poznato da povereništvo Srpske napredne stranke i firmu „Eurolin“ vode Radiša Savić i Milan Nedić, koji su odbornici SNS? Da li je ministru poznato da je Milan Ilić, koji je zvanično poverenik SNS-a i odgovorno lice u firmi „Eurolin“ (ili „Eurolajn“) iz Paraćina, u dokumentaciji KRIK-a, koja je javno dostupna, označen kao pravosnažno osuđeno lice u aferi Rudnika Resavica zato što je, prema ovoj dokumentaciji, podmićivao direktora Rudnika, sada već pravosnažno osuđenog na višegodišnju kaznu zatvora?

Da li je zakonito da Nacionalna služba ne kontroliše rad radnika koji su na javnim radovima, da odobrava javne radove za preduzeća koja šalju radnike da rade u stranci i za preduzeća koja vode pravosnažno osuđena lica pred Tužilaštvom za organizovani, pred sudom za organizovani kriminal, kakav je, prema javno dostupnoj dokumentaciji, i Milan Ilić? Znači, firma, oni vole da je zovu „Eurolin“, verovatno se čita „Eurolajn“, i zloupotreba javnog novca.

Pitanje ministru kulture – da li je gledao predstavu „Lift – Slobodan šou“ Prištinskog narodnog pozorišta i da li je tačno da je pokrenut postupak radi kažnjavanja reditelja te predstave zato što je pozvao vrh srpske vlasti (predsednika države, premijerku, ministra i sve ostale) da dođe na premijeru te predstave u Gračanicu pre par meseci? Sinoć sam gledao tu predstavu i preporučujem je svima koji žele da se upoznaju s umetničkim viđenjem jednog mračnog dela srpske prošlosti.

Danas je tačno mesec dana otkako je Vučić obećao da će da obavesti srpsku javnost o saznanjima vezanim za ubistvo Olivera Ivanovića, onim saznanjima do kojih su došle naše službe. Danas je tri meseca i jedan dan od ubistva, srpska javnost nije dobila nikakvu informaciju ni od naših službi, ni bilo koju informaciju koju su naše službe dobile od bilo koga.

Da li je bilo ko uradio bilo šta u slučaju otkrivanja uzroka, izvršioca i nalogodavaca ubistva Olivera Ivanovića, ili je država završila svoj posao tako što je stvorila atmosferu da njegova likvidacija bude nešto što je za jedan deo javnosti prihvatljivo? Tu atmosferu smo imali i pre petnaest godina u slučaju predsednika Vlade Srbije u tom trenutku, Zorana Đinđića.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, postavljam pitanje premijerki Vlade Republike Srbije, a tiče se vodovoda i pijaće vode u Zrenjaninu.

Premijerka je 30. januara ove godine rekla da je Zrenjanin na korak do zdrave pijaće vode. Godine 2015. je pompezno najavljeno rešavanje tog problema tako što će izvesni privatni investitor doći i investirati pare iz svog džepa, a građani Zrenjanina dobiti pijaću vodu i to već 2016. godine. Sa zakašnjenjem od godinu dana, negde polovinom prošle godine, fabrika, odnosno postrojenje za prečišćavanje vode za piće pušteno je na nekoliko dana u rad, da bi posle toga bilo zatvoreno i do dana današnjeg građani Zrenjanina nemaju zdravu pijaću vodu. Pritom, to stanje i to što se dešavalo u čitavom procesu zapravo pokazuju svu nesposobnost današnje vlasti u Republici Srbiji, nesposobnost lokalnih vlasti i nesposobnost pokrajinske vlasti.

Naime, u kojoj normalnoj državi jedno ministarstvo, u ovom slučaju Ministarstvo građevine, može dati dozvolu za izgradnju postrojenja za prerađivanje pijaće vode privatnoj firmi koja se zove „Zilio grup“ – navodno, italijanski investitor, u APR-u se to ne vidi, vidi se da je registrovana firma u Srbiji, sa srpskim vlasnicima – da to preduzeće može napraviti fabriku, prečišćavati vodu i po 0,28 centi prodavati je Vodovodu, koji će je dalje distribuirati građanima?

Zatim, Ministarstvo zdravlja i Pokrajinski sekretarijat za zdravstvo odbijaju da daju dozvolu za puštanje u rad tog postrojenja zato što je to u suprotnosti sa Zakonom o komunalnim delatnostima. Pitam premijerku – ko će snositi odgovornost za to što ne poštuje zakone koje usvaja ova skupština, ne poštuje zakone Vlade Republike Srbije? Ako je neko iz Ministarstva građevine prekršio Zakon o komunalnim delatnostima i dao saglasnost nekakvom privatnom investitoru da napravi tu fabriku, a sada Ministarstva zdravlja ne da saglasnost da se to pusti u rad, ko je odgovoran? Neko mora da snosi odgovornost.

U međuvremenu, došli su do jednog sjajnog rešenja a to je – hajde da rešimo problem... Kako reče premijerka, postoji jedna mala začkoljica, ali ćemo nju rešiti tako što će Grad Zrenjanin kupiti izgrađeno postrojenje, tu fabriku, od privatnog investitora. Sada treba da se neposrednom pogodbom utvrdi da li je to šest i po miliona, osam miliona evra ili koliko god i da li će to postrojenje, kada bude pušteno u rad, omogućiti građanima Zrenjanina da imaju zdravu pijaću vodu. Neke analize i studije kažu da neće. To pokazuje jedno neodgovorno ponašanje i igranje sa državom, igranje sa građanima, igranje sa parama građana, igranje sa zdravljem građana.

Najavljeno je da će taj višedecenijski problem da se reši vrlo jednostavno, bez uloženi para, bez ičega. Danas, 2018. godine, građani Zrenjanina su primorani da protestuju zato što moraju svakoga dana iz svog džepa da kupuju vodu za piće za sebe, za svoju decu. Ovde se postavlja ozbiljno pitanje odgovornosti. Postavlja se pitanje kako je moguće da jedna država sebi dozvoli takvu stvar. Danas, sve dok se ne pusti postrojenje u rad, taj privatni investitor – koji je to uradio, kako kažu, bez državnih para, s tim što je država dala garancije za šest i po miliona evra – svakoga dana naplaćuje penale 4.500 evra.

Tako da premijerka duguje odgovor građanima Zrenjanina kojima je 30. januara rekla da će problem biti rešen. Ili će se uvesti privremene mere gradskoj vlasti ako je ona odgovorna, ili će se kazniti neko iz Ministarstva građevine, ili možda neko iz Ministarstva zdravlja ili možda neko iz pokrajinske vlasti, ali na taj način biste pokazali da neko zaista brine o građanima. Ovako, ovo će biti još jedan u nizu tajnih ugovora koji su praksa ove vlasti, poput ugovora o koncesiji Aerodroma, „Beograda na vodi“ itd. I ovo je tajni ugovor, tako da se ne zna ko je zapravo taj investitor koji predstavlja tu grupu, kako se zove, „Zilio grupa“, navodno iz Italije, da li su to neki naši investitori i ko sada njima iz budžeta treba da da šest i po ili osam miliona evra, ko će se pogoditi s njima za te pare i da li će građani Zrenjanina konačno dobiti zdravu pijaću vodu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Aleksiću.

Reč ima narodni poslanik Slaviša Ristić.

Izvolite.

SLAVIŠA RISTIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Poslaničko pitanje upućujem Vladi i Kancelariji za Kosovo i Metohiju, na molbu pripadnika goranske zajednice iz opštine Dragaš. Naime, 6. aprila ove godine na moju adresu, odnosno ovde u Narodnoj skupštini dobio sam njihovo pismo sa molbom da u njihovo ime postavim poslaničko pitanje koje glasi – kada će Vlada Republike Srbije da razreši Adema Hodžu dužnosti predsednika privremenog organa Opštine Gora zato što je u skupštini Kosova kao poslanik i član poslaničkog kluba Srpske liste glasao za sporazum o razgraničenju tzv. države Kosovo sa Crnom Gorom, čime je pokazao lojalnost kosovskim institucijama delujući suprotno našem opredeljenju i politici države Srbije?

Na njihovu molbu postavljam ovo pitanje, naravno, iz pijeteta i poštovanja prema goranskoj zajednici, koja je ostala lojalna državi Srbiji sve vreme, naročito danas kada su pritisci na njih daleko veći nego čak i prema nama Srbima.

Takođe su me zamolili da vas, gospodine predsedavajući, kao i Vladu i Kancelariju, upoznam sa pismom koje su uputili gospodinu Marku Đuriću, na koje on, nažalost, nije reagovao. Pismo je kratko, neću ga komentarisati i opisivati već pročitati. Dakle, upućeno je Kancelariji za Kosovo i Metohiju, direktoru Marku Đuriću. Pismo glasi: „Poštovani, šta je još potrebno da Adem Hodža uradi da bi bio razrešen dužnosti predsednika privremenog organa Opštine Gora? Dok Vas šiptarski teroristi hapse, vaš predsednik privremenog veća Adem Hodža, pod pratnjom i dobro naplaćenom izdajom, suprotno interesima države i politike, sav ozarenog osmeha, u društvu zločinca i teroriste Ramuša Haradinaja, glasa na skupštini za sporazum o razgraničenju tzv. države Kosovo i Crne Gore. Postavljamo vam pitanje – gde i u kojoj državi može neko posle takve izdaje biti predsednik privremenog organa? Čime vas je zadužio taj amoralni, bahati izdajnik, pun zla, loše namere prema nama Gorancima i državi, stavljajući sebe iznad zakona, govoreći i preteći nam da ćemo, ukoliko njega i njegovog brata Redžepa ne podržavamo i ne sledimo, izgubiti posao, ukinuće nam penzije, socijalna davanja, dečji dodatak i druga davanja, zaboravljajući da su to prava koja građanima pripadaju na osnovu zakona?“

„Njegovo ponašanje i delovanje među intelektualcima i građanima Gore je neprihvatljivo i kao takvo izaziva ogroman revolt i osudu, zahtevajući njegovu bezuslovnu smenu i pokretanje krivične odgovornosti za sve ono što je za vreme obavljanja funkcije predsednika uradio.“ Navode par primera: „nezakonito trošenje budžetskih sredstava dobijenih od Kancelarije za KiM; silovanje mlade studentkinje, Goranke, u Kosovskoj Mitrovici, zbog čega je proveo nekoliko meseci u pritvoru a sve to vreme, kako navode, primao platu iz budžeta

Republike Srbije; prijave Albanaca putem Službe za zapošljavanje, uz dobru nadoknadu, radi dobijanja besplatnog zdravstvenog osiguranja“.

„Zar treba verovati njemu koji se za vreme boravka predsednika Vučića u Lapljem Selu i Vas u Kosovskoj Mitrovici sakrivao da ga Albanci ne bi prepoznali i videli, a nas slao na te sastanke? Zar treba verovati njemu koji se naglo obogatio kupivši veliki i raskošan stan u Prizrenu, njemu koji vrši pritisak na srpsko obrazovanje u Gori, a sam je svoju decu upisao u Prizrenu da nastavu pohađaju na albanskom jeziku?“

„Od Vas, poštovani direktore, tražimo bez odlaganja pokretanje postupka za razrešenje predsednika Adema Hodže od strane nadležnih organa, jer je on velika šteta po nas Gorance i državu Srbiju. Verujemo da ćete podržati naš zahtev. Na kraju, iskreni pozdravi.“ U potpisu – grupa intelektualaca i građana opštine Gora.

Moja dužnost je da ovo pročitam. Mada, u razgovoru s njima interesovao sam se ko zapravo stoji iz ovoga. Oni su mi rekli da ih je od svega ovoga, bahatosti ovog čoveka, najviše zbolelo saznanje (kako su saznali nezvanično, čak i od ovog Hodže) da zapravo on u tzv. skupštini Kosova, kako tvrde, nije glasao sam, već je glasao na nagovor iz Beograda, pre svega Marka Đurića i pripadnika Srpske liste. To ih je posebno zbolelo jer oni sebe smatraju (zaista to i jesu) pravim graničarima države Srbije tamo gde žive, na Šar-planini, a doživeli su da se neko iza njih sakrije glasajući za tzv. granicu između tzv. Kosova i Crne Gore.

Dakle, evo, u njihovo ime, očekujem da im Vlada i Kancelarija odgovore na ovo pitanje i, u najmanju ruku, da se tim ljudima izvinimo svi ovde zajedno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik prof. dr Miladin Ševarlić.

Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem.

Prvo pitanje Vladi Republike Srbije, ministru privrede i Agenciji za restituciju – zašto se u postupku restitucije ne može izvršiti supstitucija poljoprivrednog zemljišta drugim raspoloživim državnim zemljištem na teritoriji Republike Srbije? Kada će na dnevni red Narodne skupštine doći predlog zakona o izmeni i dopuni Zakona o restituciji?

Drugo pitanje istim državnim organima – zašto je u postupku restitucije izostavljena restitucija ili supstitucija drugim državnim zemljištem i imovinom u vlasništvu Republike Srbije za poljoprivredno zemljište i drugu imovinu zemljoradničkih zadruga oduzetu bez naknade u periodu posle 1. jula 1953. godine do danas?

Ističem da je u Srbiji, za razliku od nekih drugih zemalja u svetu, članstvo u zemljoradničkih zadrugama u Srbiji bilo dozvoljeno samo fizičkim

licima i da je imovina stvorena radom i poslovanjem zadrugara i zadruga defakto i dejure privatno vlasništvo članova zadruga ili njihovih naslednika ukoliko su članovi zadruga umrli. Samo u periodu od 1960. do 2012. godine, između poslednja dva popisa, potpuna popisa poljoprivrede, iz zadružnog sektora nestalo je preko 400.000 hektara poljoprivrednog zemljišta.

Treće pitanje postavljam Narodnoj skupštini, Vladi Republike Srbije, Ministarstvu finansija, Ministarstvu poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede. Prošlo je dvadeset dana otkada je Odbor za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Narodne skupštine podržao moju inicijativu, na čemu se zahvaljujem članovima Odbora, da se izmene Zakon o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju i Zakon o budžetu Republike Srbije za 2018. godinu, na osnovu kojih su sredstva za Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede umanjena za 5,3 milijarde dinara, odnosno preko petnaest milijardi dinara za podsticaje poljoprivredi i ruralnom razvoju u 2018. godini. Po istoj hronologiji, sredstva za poljoprivredu i ruralni razvoj u periodu 2013–2018. godine smanjena su za oko sedamdeset milijardi.

Sledeće pitanje upućujem Vladi Republike Srbije, Ministarstvu privrede, Ministarstvu poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede i Ministarstvu prosvete, nauke i tehnološkog razvoja. Poljoprivredni fakultet univerziteta u Beogradu je 1936. godine raspolagao sa 313 hektara zemljišta na Oglednom dobru „Crvenka“ u Pančevačkom ritu. Iz Fonda opštredruštvene imovine Poljoprivrednom fakultetu je 1946. godine dodeljeno još 560 hektara zemljišta. Uredbom o oglednim stanicama Poljoprivrednog fakulteta u Beogradu, koju je Vlada Narodne Republike Srbije pod brojem 292 donela 31. jula 1951. godine, a objavljena je 18. avgusta 1951. godine u „Službenom glasniku NRS“, br. 28, ustanovljena je Ogledna stanica „Crvenka“. Najzad, Narodni odbor Opštine Krnjača dao je Poljoprivrednom fakultetu na trajno korišćenje bez naknade poljoprivredno zemljište površine 360 hektara, 63 ara i 52 metra kvadratna za Oglednu stočarsku stanicu „Crvenka“.

Shodno navedenom, molim Vladu i resorno nadležna ministarstva da iz površine državnog zemljišta koje koristi PKB korporacija izdvoje 1.233 ha, 63 ara i 52 metra kvadratna pre njegove eventualne privatizacije i na toj površini uvedu u posed Poljoprivredni fakultet Univerziteta u Beogradu, koji iduće godine obeležava jubilej, sto godina rada, da bi se konačno formiralo ogledno ratarsko-stočarsko dobro „Crvenka“, kako bi Fakultet raspolagao zemljištem i objektima za praksu studenata iz oblasti ratarsko-stočarske proizvodnje.

U mojoj studiji „Poljoprivredno zemljište u Republici Srbiji“, objavljenoj 2015. godine, utvrdio sam da je npr. za proizvodnu 2011. i 2012. godinu od ukupno 5.959 hektara državnog poljoprivrednog zemljišta datog na korišćenje bez naknade najviše, čak 1.313 hektara ili 22%, dato kazneno-popravnim

ustanovama, a najmanje za sva tri poljoprivredna fakulteta u Srbiji, svega 28 hektara ili 0,5%, što ukazuje kako se država zaštitnički odnosi prema zatvorenima a neodgovorno prema studentima, diplomcima, magistrima i doktorima nauka.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Ševarliću.

Reč ima narodni poslanik Olena Papuga.

OLENA PAPUGA: Hvala, predsedavajući.

Svoje prvo pitanje htela bih da postavim premijerki Brnabić i ministru sporta, a tiče se opštine Kula i raspoređivanja sredstava za sportske organizacije. Naime, Opština Kula raspisala je javni poziv za dodelu redovnih sredstava za sportske organizacije za 2018. godinu. Presudom Vrhovnog suda potvrđena je odredba Zakona o sportu, gde je jedini ovlašćeni predlagač teritorijalni sportski savez. U rukama imam predlog finansijskog plana koji je teritorijalni Sportski savez opštine Kula po programskom kalendaru podneo na vreme lokalnoj samoupravi. Pitam ministra sporta – da li će se ovaj javni poziv, na osnovu Zakona o sportu, kao protivpravni akt staviti izvan snage?

Drugo pitanje. Sportski savez opštine Kula i Sportski savez opštine Bačka Palanka članovi su Sportskog saveza Srbije od 2016. godine, kada je usvojen novi Zakon o sportu. Bačka Palanka i opštinski savez iz Kule podneli su zahtev za rešenje nadležnosti teritorijalnih saveza, da bi oni preuzeli od Sportskog saveza Srbije, kako je propisano Zakonom o sportu, i da se na taj način uredi odnosi u sportu u tim jedinicama lokalne samouprave. Zašto Ministarstvo sporta nije donelo takvo rešenje?

Takođe, isto pitanje postavljam i ministarki pravde, a tiče se tih sportskih saveza. Vladimir Batez, pokrajinski sekretar za sport, izjavio je Petru Bodrožiću, predstavniku Sportskog saveza opštine Kula, u prisustvu svedoka – iako ste nadležni (misli na Ministarstvo), da li mislite da vi u ovoj državi možete dobiti ijedan sud?

Da li sudije donose presude na osnovu političke volje ili na osnovu zakona? I odakle smelost pokrajinskom sekretaru da sa takvom sigurnošću može da govori o ishodu presuda? To pitam ministarku pravde.

Pitanje postavljam i Železnicama Srbije i ministarki Mihajlović. Naime, Železnička stanica u Novom Sadu sagrađena je pre 54 godine i od tada do dana današnjeg u tu železničku stanicu, odnosno u zgradu i sve ono što pripada toj železničkoj stanici nikada ništa nije ulagano. Putnici se u sadašnje vreme sve više vraćaju i putuju železnicom, jer znamo da je putovanje železnicom mnogo jeftinije, tako da kroz tu železničku stanicu nekada prođe oko 13.000 putnika.

Najavljeno je da će se ova železnička stanica renovirati, da će renoviranje početi u maju, mislim sredinom ove godine, pa me interesuje, pošto je najavljeno samo da će se raditi neki, da kažem, šminkerski poslovi, da će se

krečiti, da će se raditi pokretna vrata, da će se malter koji otpada rešiti, renovirati itd., pitam Železnice Srbije i ministarku Mihajlović – da li će se na Železničkoj stanici u Novom Sadu napraviti pokretne stepenice?

Stanica je bez tih pokretnih stepenica funkcionisala 54 godine. To predstavlja veliki problem za putnike koji su invalidi, za one koji dolaze sa koferima. Železnička stanica u Novom Sadu jako je prometna a otvaranjem putne mreže između Beograda i Budimpešte najverovatnije će biti još prometnija. Interesuje me da li će se olakšati život invalidima i putnicima koji prolaze i dolaze u Novi Sad i da li će se na Železničkoj stanici osim tih šminkerskih poslova (krečenja itd.) napraviti i pokretne stepenice.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ana Stevanović.

Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Svoje prvo pitanje upućujem ministru Vanji Udovičiću, Ministarstvu omladine i sporta. Naime, obratili su mi se učenici, odnosno studenti koji primaju stipendiju Dositeja i njihovi roditelji. Pitaju kada će biti objavljena konačna rang-lista dobitnika stipendije. U pitanju su stipendije koje primaju najbolji učenici naše zemlje, najveći ponos koji imamo. Samo da podsetim kakvi su oštri kriterijumi koje studenti treba da ispune: jedan od kriterijuma je npr. da imaju prosek ocena od 9,63. Iako smo već uveliko zašli u april i drugi semestar, učenici i njihovi roditelji se pitaju da li su ovo stipendije za studiranje ili pak stipendije za letovanje, čisto da bi znali kako da planiraju taj novac.

Još jedna sugestija u vezi s ovom stipendijom upućena je ministru Zoranu Đorđeviću. Jedan od sramnih kriterijuma koje studenti treba da ispune jeste da ukoliko se ne zaposle u roku od tri godine, treba da vrate stipendiju. Dolazimo u apsurdnu situaciju da najbolji učenici treba da budu na birou dok se partijski zaposleni kadrovi upodobljavaju, tako da bih u tom smislu dala sugestiju ministru Đorđeviću da upravo ova deca, ovi studenti imaju prioritet prilikom zapošljavanja u javnoj i državnoj upravi. Mislim da je to u redu, da je to fer, kako prema ovim studentima koje treba da zadržimo u svojoj zemlji... Pošto se na sva usta hvalimo koliko su obrazovani studenti blago naše zemlje, treba da uradimo nešto ne bismo li ih zadržali u ovoj zemlji.

Sledeće pitanje upućujem Zorani Mihajlović, koja se nalazi ispred Koordinacionog tela za rodnu ravnopravnost. Naime, već nekoliko puta sam postavljala pitanje u vezi sa svojom prijateljicom, svojom kolegicom Bojanom Ivanov Đorđević. Pitala sam šta će se desiti sa njenim slučajem pošto se spremala sistematizacija po kojoj se, zamislite, u Narodnom pozorištu u Vršcu briše pozicija dramaturga. Meni bi bilo sasvim jasno da, na primer, pozicija nuklearnog fizičara ili pak biologa, hemičara ne postoji u pozorištu, ali da ne

postoji pozicija dramaturga, da se ona briše iz sistematizacije, to jeste nešto što dosad nije viđeno.

Kako je očigledno u pitanju politički progon, zato što je prethodno Bojanin muž otpušten iz istog ovog pozorišta, upućujem pitanje Zorani Mihajlović – da li ovaj slučaj ima veze sa podsticajnim merama Vlade Republike Srbije za povećanje nataliteta, zato što je Bojana i majka troje maloletne dece i najobrazovanija u ovom pozorištu? I, pitanje je šta će sa njenom porodicom, decom i njenom daljom karijerom u suštini biti.

Završila bih ovo pitanje jednim finim citatom Nušića, koji kaže – u svakom slučaju, bolje gledati život u pozorištu nego gledati pozorišni komad u svom životu. A to je upravo ono što moja koleginica i prijateljica Bojana Ivanov Đorđević trenutno doživljava.

Kada smo već kod Nušića, postavila bih pitanje ministru Rasimu Ljajiću – šta će učiniti da spasi festival „Nušićijada“ u Ivanjici? Podsetimo, u Ivanjici trenutno imamo situaciju koja je dosledna Nušićevim komadima, tako da jedan sreski kapetan, izgleda, sprečava da se ovaj festival organizuje i održi. Naime, kao što je Živka ministarka Čedu razrešila uloge Darinog muža jer je ona vlast i može joj se, tako je ivanjički predsednik opštine jedno udruženje po imenu „Kudes“ javno i svečano razrešio ingerencija na „Nušićijadi“, valjda po istoj logici, a da građanstvo kome se obraća spasi pošasti koju je Udruženje građana „Kudes“ donelo u njegovu opštinu.

Šta se ovde dešava? Udruženje građana „Kudes“, koje je oživelo ovaj festival pre osam godina, doživelo je situaciju da predsednik opštine Zoran Lazović izbacuje ovo udruženje i razrešava ga svih ingerencija da upravlja ovim festivalom. Tokom upravljanja „Kudesa“ ovim festivalom, ovaj festival je proglašen za jedan od pet najboljih festivala u Evropi. Dobitnik je nekoliko najznačajnijih nagrada i priznanja. Uspeo je da za osam godina sakupi preko 300.000 posetilaca iz preko dvadeset zemalja, da održi preko pedeset pet pozorišnih predstava, dvadeset koncerata, nebrojeno tribina, radionica. „Kudes“ doživljava da bude izbačen iz svog čeda, iz svog festivala, koji je oživeo i stvorio.

Podsećam javnost, takođe, da je mladi Nušić zbog pesme „Pogreb dva raba“ bio osuđen na dve godine strogog zatvora u Požarevcu jer se tadašnji kralj Milan našao uvređen Nušićevim stihovima. Međutim, i u takvim uslovima neslobode i gušenja kreativnih pobuda Nušić je u zatvoru napisao jednu od svojih najpoznatijih komedija, pod nazivom „Protekcija“, i na najbolji način pokazao da apsolutizam i cenzura na duge staze uvek gube utakmicu sa slobodom misli i stvaralačkog izraza.

Završila bih ovo svoje pitanje još jednim Nušićevim citatom, odnosno mišlju – u zemlji u kojoj vladaju dr-ovi, gospoda i gospođe ministarke, a sreski

kapetani odlučuju da čape i što nije njihovo, možemo svi zajedno samo da budemo ožalošćena porodica.

A ovog leta „Nušićijada“ je, izgleda, viđena za potpunu kontrolu.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Moja pitanja upućena su najpre predsednici Skupštine Maji Gojković, a zatim i Aleksandru Martinoviću, predsedniku Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja.

Pitanje je vrlo jednostavno – kada će osuđenom ratnom zločincu Vojislavu Šešelju biti oduzet mandat i kada će on biti izbačen iz Narodne skupštine Republike Srbije? Na drugi način postavljeno ovo pitanje glasi – kada će Narodna skupština primeniti član 88. Zakona o izboru narodnih poslanika, koji u tački 3. kaže da poslaniku prestaje mandat pre isteka vremena na koje je izabran ako je pravosnažnom sudskom odlukom osuđen na kaznu zatvora bezuslovno u trajanju od najmanje šest meseci?

Drage kolege, ne piše „ukoliko je upućen na odsluživanje kazne zatvora u trajanju od šest meseci“, ne piše „ukoliko je pred domaćim sudom pravosnažno osuđen na kaznu zatvora bezuslovno u trajanju od šest meseci“. U tački 3. člana 88. piše da „narodnom poslaniku prestaje mandat ako je pravosnažnom sudskom odlukom osuđen na kaznu zatvora bezuslovno u trajanju od najmanje šest meseci“.

Ratni zločinac Vojislav Šešelj je prošle srede pravosnažnom sudskom odlukom osuđen na kaznu zatvora u trajanju od deset godina. Tom čoveku, po zakonu, nije mesto u Narodnoj skupštini. Sramota je da osuđeni ratni zločinac predstavlja građane Srbije. A da ne pričam koliko vređa sve one ljude koji su bili žrtve njegove politike i sve porodice onih koji njegovu politiku nisu ni preživeli.

Ja znam, kolege iz Srpske napredne stranke, znam, gospodine Martinoviću, prenesite i gospođi Gojković, da oni ni njegove ratne zločine ni ovo što danas sedi u Skupštini ne doživljavaju strašno ozbiljno i ne misle da je to nešto strašno. U krajnjem, oni su ga i podržavali sve vreme dok je vršio i činio te ratne zločine. Gospodin Martinović nas je do pre svega nekoliko godina ovde ubeđivao da su Hrvati koji su proterani iz Vojvodine maltene zamenili neke svoje udžerice u Vojvodini za velelepne vile na moru itd.

(Aleksandar Martinović: Nije osuđen za ratne zločine.)

Samo da znate, kolegice i kolege, negiranje ratnih zločina je samo po sebi problematično, ali ne pričamo sada o tome. Poštovanje zakona ne može se svoditi na to da li se nekom nešto sviđa ili se nekom nešto ne sviđa. U zakonu piše da onaj ko je osuđen na kaznu zatvora dužu od šest meseci treba da ostane bez mandata i to je nešto što Narodna skupština mora da sprovede.

(Aleksandar Martinović: Oduzmite mu mandat, ko vam brani.)

Molim gospodina Martinovića da svoje simpatije za Vojislava Šešelja sačuva, može i da se vrati kod njega u stranku, neka mi ne dobacuje dok govorim.

Drugo pitanje upućeno predsednici Narodne skupštine Maji Gojković: šta će Narodna skupština uraditi da zaštiti dvojicu naših kolega od sramnih napada Vojislava Šešelja, od pretnji da će ponoviti ratne zločine a da će početi od našeg kolege Tomislava Žigmanova i našeg kolege Nenada Čanka? Ili Narodna skupština nema ama baš nikakvu nameru da učini ništa kada jedan – ne mogu da kažem kolega jer ratni zločinac ne može biti naš kolega – osuđeni ratni zločinac preti dvojici poslanika?

Mi smo iz presude Vojislavu Šešelju, iz onoga što se devedesetih godina u Srbiji, Vojvodini i na celoj teritoriji bivše Jugoslavije dešavalo, videli da njegove reči nisu prazna pretnja. To je čovek koji je osuđen na deset godina zatvora zbog proterivanja Hrvata iz Vojvodine. On danas preti Tomislavu Žigmanovu, preti da će ponoviti ove zločine. On preti da će razbiti nos svakome ko ga nazove ratnim zločincem. Evo, mi iz Demokratske stranke kažemo – Vojislav Šešelj je osuđeni ratni zločinac, pa nek krene da razbija noseve! Evo, može od mene prve da krene! Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Jerkov, nisam želeo da vas prekidam jer je vaše legitimno pravo da postavite pitanje...

(Radoslav Milošević: Nemaš pravo da je prekidaš.)

Nemam nameru da uđem, gospodine Miloševiću, s vama u dijalog već da vodim sednicu.

(Goran Čirić: Već si ušao.)

Ne, nisam ušao, samo želim da ukažem na to da ipak poštujuete dostojanstvo svih narodnih poslanika.

O tome ko će sedeti u Narodnoj skupštini ne odlučujete vi, i ko će biti narodni poslanik ne odlučujete vi, već građani na izborima.

A pravno tumačenje, odgovor na pitanja svakako ćete dobiti u roku koji je definisan Poslovníkom.

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja nisam dobio odgovor i tražim da mi se dostavi odgovor Vlade Republike Srbije, s obzirom na to da nisam dobio izvinjenje Demokratske stranke, da mi se dostavi spisak ubijenih 1991. godine, dvadeset pet Hrvata, kao što to tvrdi kolega Žigmanov, poslanik Demokratske stranke. Insistiram da mi se taj spisak dostavi, ili da mi se dostavi informacija da

li se to desilo ili nije. Mi smo ozbiljna država i, ukoliko postoji bilo koja žrtva, želim da mi se taj spisak dostavi jer ja tvrdim da se to u Srbiji nije desilo.

Broj dva, tražim da Ministarstvo pravde koleginici Jerkov, s obzirom na to da sam ja zemljoradnik čovek, ona je fakultetski obrazovana, objasni i odgovori koja je razlika između osuđenog i osuđivanog. Jer ona je postavila pitanje u vezi s jednim našim kolegom koji je osuđivan, dakle izdržao je kaznu. Molim Ministarstvo pravde da fakultetski obrazovanoj koleginici naznači razliku između osuđenog, onog koji će ići na izdržavanje kazne i osuđivanog (bez obzira na način na koji je osuđen), koji je već izdržao kaznu, da joj striktno objasni tu razliku.

Dalje, postavljam pitanje Vladi Republike Srbije, odnosno organima bezbednosti – da li je kolega Slaviša Ristić kupio mandat na izbornoj listi Sande Rašković Ivić za 640.000 dinara, te da li to ima veze sa njegovom profesionalnom delatnošću s obzirom na to da je on poreski inspektor i vrši poresku kontrolu, što kod privrednih subjekata na Kosovu i Metohiji može da dovede do posledica po pitanju ekonomskog funkcionisanja tih firmi?

S tim u vezi, Đorđe Vukadinović je na toj listi prošao kao manjina, postavljam pitanje, s obzirom na to da se raskukao u „Vremenu“ na dve-tri stranice u odnosu na moju malenkost i kolegu Atlagića, tražim od predsedništva Skupštine da mi se dostavi odgovor da li sam ja imao bilo kakva veća prava kao narodni poslanik od kolege Vukadinovića i da li sam koristio ta veća prava ukoliko su ona postojala. S obzirom na to da on želi ovde da ukaže na nejednakost narodnih poslanika, ja tvrdim da se to nije desilo i da su svi poslanici po pitanju prava, pa i prava na podnošenje amandmana, jednaki. Ali tražim da mi se to odgovori.

Nadalje, tražim da mi se odgovori, organi bezbednosti i tužilaštvo, šta će biti preduzeto povodom tajnog sporazuma koji su u Virdžiniji postigli Zoran Živković i predstavnici BAT-a i „Filipa Morisona“ o prodaji Duvanske industrije Niš i Duvanske industrije Vranje, gde je provizija bila 12.000.000 dolara u korist gospodina Živkovića, a pet miliona u „BAT-u“ su podelili verovatno Đelić i Vlahović. Dakle, tražim da mi se odgovori da li se to desilo, s obzirom na to da se taj tajni dogovor desio za vreme „Sablje“, kad su bila daleko manja prava građana zbog vanrednog stanja.

Takođe, tražim da se Vlada Republike Srbije raspita kod organa bezbednosti, u vezi sa Sašom Jankovićem i ostalim borcima za slobodu, da li postoji sprega između spoljnih međunarodnih pritisaka, vidljiva sprega, i takozvanih domaćih boraca za slobodu – Đilasa, Jankovića, Jeremića, Borka, Janka Veselinovića itd. Znači, da li postoji sprega gde pod pritiscima međunarodne zajednice unutrašnji faktor, tj. takozvani borci za slobodu imaju nameru da podignu odgovarajuće, po njima odgovarajuće, nemire u Republici

Srbiji. Da li postoji bezbednosna procena kojom se to procenjuje s obzirom na to da Saša Janković posebno radikalno najavljuje brisanje stranaka, streljanje, navodi primere Čaušeskua itd.? S obzirom na osetljivost trenutka u kome se nalazimo, tražim da mi Vlada Republike Srbije odgovori po tom pitanju, o ovome što sam naveo.

Takođe, pitam da li je sprovedena istraga protiv Vuka Jeremića zbog nenamenskog trošenja sredstava dok je vršio funkciju ministra spoljnih poslova, tj. da li je bilo istrage oko prodaje imovine u inostranstvu države Republike Srbije „Energoprojekt“ i drugima.

To je ono što danas imam da pitam. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Mirjana Dragaš.

Izvolite.

MIRJANA DRAGAŠ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Želim danas da iskoristim svoje pravo na postavljanje poslaničkog pitanja, i to ministru Đorđeviću, ministru za rad zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, a vezano za položaj porodica koje imaju decu s posebnim potrebama.

Naime, prema nekim podacima do kojih sam došla, otprilike 23.000 dece ili porodica nalazi se u ovoj poziciji. Zakon o socijalnoj zaštiti, koji je donet 2011. godine, na određen način regulisao je njihova prava u oblasti njihove zaštite i socijalne sigurnosti.

Poslanička grupa SPS je u vreme donošenja tog zakona nastojala da posebno utiče na regulisanje onog člana koji se odnosi baš na položaj porodica i roditelja koji sami brinu o svojoj deci, na visinu njihove socijalne zaštite ili mera koje se u tom pravcu preduzimaju, a posebno u zaštiti samohranih roditelja koji sami brinu o svojoj deci. Napominjem da u to vreme inicijativa SPS-a nije našla adekvatnu primenu u Zakonu, već su te mere na znatno nižem nivou tada usvojene i postale deo zakonske regulative.

U poslednje vreme vidimo da Vlada više brine o merama populacione politike. Uvedene su mnoge nove mere koje dosad nisu postojale. Zahvaljujući radu i inicijativi ministarke Slavice Đukić Dejanović i drugih resornih ministara, s obzirom na to da se po ovim pitanjima mora raditi interresorno, došli smo u situaciju da se više pokazuje briga države o položaju dece, porodica i njihovoj zaštiti. Mislimo da je upravo to razlog i ukazujemo da je možda vreme da se ovim merama u pogledu socijalne zaštite i socijalne sigurnosti porodica koje same brinu o deci s posebnim potrebama može više obratiti pažnja, može se više brinuti i u tom smislu se povećati mera njihove zaštite.

Cilj je društvenog opredeljenja, kada je reč o ovim stvarima, da se obezbedi da deca s posebnim potrebama više borave u porodici, da imaju tu

zaštitu, ljubav i svaku vrstu socijalizacije, koja je u tom smislu mnogo bolja nego da svoj život provedu u socijalnim ustanovama koje su za to posebno obezbeđene. Na taj način je država takođe stavljena u jednu vrlo aktivnu poziciju, gde sredstva i za život i za socijalizaciju sama kroz rad tih ustanova mora da obezbedi.

Moje pitanje je, u stvari, direktno: ima li mogućnosti u budžetu da se poveća ova mera socijalne zaštite za decu s posebnim potrebama? Da li je u planu takva mera za naredni budžetski period i da li je prisutna povećana pažnja u ovom pravcu, kao i da li se možda razmišlja o tome da se u narednom periodu pristupi izmenama Zakona o socijalnoj zaštiti, naročito u ovom odeljku koji se odnosi na decu s posebnim potrebama?

Obrazloženje za ovakvu vrstu pitanja i ovakvu vrstu interesovanja zapravo proizilazi iz potrebe da se odgovori na pitanje ko brine o deci kada roditelj radi, ko brine o deci kada je reč o samohranim roditeljima koji se nalaze u uslovima socijalne potrebe. Svesni smo, pritom, činjenice da roditelji u takvoj situaciji često imaju problem sa poslodavcima. Vrlo često imaju situaciju i obavezu da brinu o svojoj deci, ali zbog toga moraju da napuste posao. Znamo da je socijalna nadoknada po zakonu koji je donet 2011. godine, a izmenjen 2012. godine, 12.000 dinara, ali sigurno to nije dovoljno za socijalnu sigurnost.

Zato smatramo da naša poslanička grupa treba da se pridruži svim nevladinim organizacijama i inicijativama koje idu u pravcu donošenja zakona koji bi regulisao položaj roditelja kao negovatelja i time ih stavio u jednu posebnu brigu, jedan poseban fokus kojim bi se pokazalo da imaju visok stepen društvene i socijalne zaštite.

Kada bi ovo postala obavezna socijalna kategorija, mislim da bismo u svakom slučaju opravdali i zahteve i inicijative koje je Socijalistička partija Srbije imala 2011. godine. A i u skladu je sa politikom koju Vlada, vezano za populacionu politiku i zaštitu porodice, iskazuje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Milićeviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, u poslednjih nekoliko dana u medijima je prisutno više afera koje se tiču Opštine Paraćin. U toj opštini je na vlasti Demokratska stranka – to je jedina opština gde je ta stranka na vlasti – izvesni Saša Paunović, koga Paraćinci zovu „paraćinski despot“, zato što je skoro dvadeset godina na vlasti a ništa dobro za Paraćin nije učinio, apsolutno ništa.

Najnovija u nizu afera odnosi se na zamenika predsednika te opštine, dakle prvog čoveka Saše Paunovića. To je jedan flagrantan primer sukoba interesa, trgovine uticajem i zloupotrebe službenog položaja. Naime, kako pišu

mediji, zamenik predsednika Opštine Paraćin, izvesni Tomislav Šaletić, istovremeno je direktor jedne privatne firme, koja dobija većinu poslova na opštinskim tenderima. U pitanju je firma „Spektar invest“. Na sajtu Agencije za privredne registre se jasno vidi da je Šaletić jedan od direktora i član odbora direktora te firme.

Jedan od tendera odnosio se na rekonstrukciju Gradske apoteke u Paraćinu, kada je posao dobila upravo ova firma. Vrednost čitavog posla bila je 13.000.000 dinara. Ispred mene je Odluka o dodeli ugovora za javnu nabavku, koja potvrđuje sve ove navode. Dakle, da stvari ovde budu potpuno jasne, imamo zamenika predsednika Opštine, koji je istovremeno direktor privatne firme, i baš ta privatna firma sve vreme dobija sve poslove baš u toj opštini. Klasičan sukob interesa.

Zato je moje pitanje upućeno Agenciji za borbu protiv korupcije i glasi – da li je u pitanju sukob interesa u ovom slučaju, pogotovo ako imamo u vidu da zakon propisuje da ako organ ili telo raspravlja i odlučuje o stvari u kojoj funkcioner ili povezano lice ima privatni interes, funkcioner je dužan da postojanje privatnog interesa saopšti pre svog učešća u raspravi?

Dalje, pozivam Ministarstvo unutrašnjih poslova i nadležne organe MUP-a da istraže ovaj i sve ostale slučajeve u Paraćinu, da se vidi da li je bilo trgovine uticajem i zloupotrebe službenog položaja. Jer, znate, taj Saša Paunović je na vlasti u Paraćinu već skoro dvadeset godina, dakle, ko zna šta ćemo tamo sve naći.

(Nataša Sp. Jovanović dobacuje s mesta.)

Hvala, koleginice Jovanović, u pravu ste.

Ko zna šta će se tamo naći kada nadležni organi uđu i vide šta je sve rađeno za ovih dvadeset godina. Paraćinci znaju da se u toj opštini poslovi dobijaju isključivo na taj način. Javna je tajna da se poslovi nameštaju po raznim rodbinskim i kumovskim linijama.

Opet se pokazalo da gde god je DS na vlasti, gde god DS vrši vlast, u kojoj god opštini, bila to Smederevska Palanka ili Paraćin, uvek su u pitanju kombinacije, uvek su u pitanju zloupotrebe službenog položaja, uvek su u pitanju namešteni poslovi, namešteni tenderi i ostali lopovluk. Onda ne čudi to što je tamo pokrenuta inicijativa za raspisivanje vanrednih lokalnih izbora, koju su građani Paraćina svesrdno podržali, ogroman broj potpisa je prikupljen povodom te inicijative.

Jedini koji se boji te inicijative i raspisivanja vanrednih lokalnih izbora jeste upravo Saša Paunović. Plaši se da će isplivati na videlo sve ono što je radio poslednjih dvadeset godina u toj opštini. Ovom prilikom želim da ga pozovem da se ne plaši glasa naroda, da se ne plaši volje naroda, nego da raspisemo vanredne lokalne izbore u toj opštini i da vidimo koja stranka će osvojiti većinu. A onaj ko

nije vršio nikakav kriminal i nije učestvovao ni u kakvom kriminalu apsolutno nema razloga za strah. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Markoviću.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da su sprečeni da prisustvuju sednici narodni poslanici Gordana Čomić i Maja Videnović.

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su povodom pretresa u pojedinostima po 1. tački dnevnog reda, Predlogu zakona o planskom sistemu Republike Srbije, pozvani da sednici prisustvuju dr Nebojša Stefanović, potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova, dr Dušan Vujović, ministar finansija i Zoran Đorđević, ministar za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, kao i predstavnici ministarstava.

Nastavljamo sa radom.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O PLANSKOM SISTEMU REPUBLIKE SRBIJE (nastavak pretresa u pojedinostima).

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj zakon o planskom sistemu je, ja bih rekao, još jedan od zakona kojima vi samo pokušavate da ispunite formu, i to pokušavate da ispunite formu na jedan loš način. Vi govorite o EU, govorite o tome da ste u obavezi da usklađujete svoje zakone iako ste, mislim, svi potpuno svesni, ako biste želeli i mogli barem na trenutak da budete iskreni, da od tog evropskog puta Srbije u EU nema ništa.

Međutim, ima ovde mnogo važnijih stvari. Pošto maločas nisam dobio reč, moram prvo odgovoriti onima kojima je posao da mrze Srbiju, ovima koji se raduju kada neko od srpskih patriota bude osuđen, ovima kojima je jedina briga kako će svakoga dana govoriti ružno o svojoj zemlji, o svom narodu.

Vi, koliko god da se trudite, koliko god da nas mrzite, koliko god da mrzite zemlju i narod, zemlju u kojoj živite i narod sa kojim živite, ne možete poraziti logiku, ne možete poraziti zdrav razum. U Srbiji nije bilo rata. Samim tim, ne može biti ni ratnih sukoba, ni zaraćenih strana, ni ratnih zločina. Presudu Haškog tribunala možete da okačite mačku o rep. Ako vam se ne sedi u Narodnoj skupštini Republike Srbije, pa, ne morate sedeti, ionako ništa pametno od vas nećemo čuti.

Za razliku od vas, Srpska radikalna stranka i dr Vojislav Šešelj su samostalno izašli na izbore, kandidovali se; znao je narod za Hag, znao je za lažnu optužnicu – zbog toga smo i dobili poverenje. Budite sigurni da će to

poverenje, baš zbog te sramne osude Haškog tribunala, biti još veće sledeći put. A sve ono što se pripisuje Vojislavu Šešelju i Srpskoj radikalnoj stranci kao zločin nas čini ponosnim. Eto, da čujete još jedanput – niti tu ima zločina, niti je bilo ko proteran, niti je bilo ko ubijen. Sve lažete i sve smo dokazali čak i pred Haškim tribunalom.

(Aleksandra Jerkov: Sram te bilo!)

Sram tebe bilo.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Po Poslovniku, narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine Arsiću, reklamiram član 108. Mislim da ovde danas nije tema lik i delo gospodina Vojislava Šešelja. Da je sreće da nikada nije ni ušao u politiku i da je sreće da nikada on i SPS nisu ni bili na vlasti – ne bismo imali ratove, ne bismo imali bombardovanja, ne bismo imali žrtve... (Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću...

(Radoslav Milojević: Predsedavajući, zašto ste mi oduzeli reč?)

Upravo zbog člana 108. koji ste reklamirali. Ne možete tako.

(Radoslav Milojević: Dozvolite mi da završim.)

Dozvoliću vam da završite, ali ne možete tako. Ne odlučujete vi ko će da bude narodni poslanik ili ne. O tome odlučuju građani na izborima.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Ne znam da li ste pratili moje izlaganje.

Vidim da ste svi ovde nervozni, više vi iz SNS-a nego ovi iz radikala, na pominjanje optužnice.

Ja nisam pomenuo ko će da bude poslanik, pomenuo sam član 108. jer ste ga vi prekršili, jer je prethodni govornik branio lik i delo, sraman govor, i sraman lik i sramno delo vojvode Šešelja. Ja sam samo obrazložio – da je sreće da se nikada ni on ni SPS nisu uhvatili politike; ne bismo imali ratove, bombardovanje... (Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVNIK: Poštovani poslanici, određujem pauzu u trajanju od petnaest minuta, u skladu sa Poslovníkom.

Nastavićemo sa radom za petnaest minuta.

(Posle pauze – 11.25)

PRESEDAVNIK: Ministre Đorđeviću, molim vas, mi bismo da nastavimo. Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Izvolite.

(Neđo Jovanović: Poslovník.)

Ne pravim ja pauzu da bismo nastavili tamo gde je napravljen razlog za prekid.

Filip Stojanović?

Hvala.

(Neđo Jovanović: Može, nigde ne piše.)

Vi ne vodite sednicu.

Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li žele reč?

Da li neko drugi želi reč?

Hvala.

Na član 2. amandman je podneo poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč?

Na član 2. amandman je podneo poslanik Sreto Perić.

Da li želite reč?

Sreto Perić.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, spreman sam sad malo i da vam oprostim vaše promašaje i vašu politiku u ministarstvu koje vodite, imajući u vidu posle koga ste došli na čelo vojnog ministarstva.

Elem, da se vratimo na amandman koji sam u ime Srpske radikalne stranke podneo, a podneo sam na član 2, gde sam predložio da se u članu 2. stav 1. tačka 6) briše.

Da biste bolje razumeli, ja ću vam ispričati jednu životnu priču, gospodine ministre. Dolazi gladan učenik iz škole i kaže: „Mama, šta ima danas za ručak?“, ona kaže: „Imam viziju“. Kaže: „Dobro, a šta će biti za večeru?“. „E, za večeru će biti misija“, a on kaže: „Mama, mani šalu, počni da radiš nešto.“

Gospodine ministre, isuviše je lepih reči možda u ovom zakonu, pomalo nejasnih, ali potpuno besmislenih. Evo, ja imam argumente u dva pravca, protiv ovog zakona. Prvo, sve ovo što vi navodno želite da postignete ovim zakonom već je regulisano određenim zakonima, kao što su Zakon o Vladi, Zakon o ministarstvima, Zakon o javnim preduzećima, Zakon o državnoj upravi, Zakon o glavnom gradu, Zakon o budžetu, Zakon o budžetskom sistemu. To je već sve regulisano.

Dokaz da je tako, juče ste čuli od mnogo naših kolega koje su rekle da se u Šapcu, Leskovcu, Novom Sadu, Pančevu, Kruševcu, Koceljevi, Rakovici, Ubu, Nišu, Kragujevcu radi dobro. Znači, ovaj zakon nije uopšte bio neophodan i potreban da bi se dobro radilo.

U Zakonu o ministarstvima koji je donet 2014. godine, menjan tri puta 2015. godine i jednom 2017. godine, u delu četiri, gde su posebne organizacije, definisan je i Republički sekretarijat za javne politike. U članu 33. je tačno opisano šta je u nadležnosti tog sekretarijata. Stoga, da biste sproveli u delo ono što želite, uopšte vam nije bio potreban ovaj zakon o planiranju.

Koordinacija nije postojala ni ranije, a nema je ni sad. Najbolji primer – ja sam to dokazao kada je ovde na dnevnom redu bio zakon iz oblasti prosvete – kada je odličan student medicine morala da potraži posao tamo gde je išla na specijalizaciju jer nije bilo koordinacije između državnih organa u Srbiji. Sada mi je, posle današnjeg dana (a i ranije naravno), jasno da nije moglo ni da bude. Tamo su sekretarijat za rad i zapošljavanje vodili ljudi iz neke druge stranke, koji su uputili takvog studenta, takvog stručnjaka da se vrati tamo gde je bila na specijalizaciji jer u Srbiji za nju nema mesta.

Vodite računa, ministre, da i u vašem periodu ne bude takvih slučajeva da najbolje teramo iz Srbije.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela Vjerica Radeta.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

VJERICA RADETA: Mi smo podneli više amandmana na član 2. Tražili smo, generalno, da se ovaj član briše, ali pošto smo prepostavili da to nećete prihvatiti ni vi iz Vlade ni skupštinska većina, onda smo predlagali da se brišu pojedinačne tačke.

Čini mi se, ako postoji imalo razumevanja, onda bi ova tačka 6) u stavu 1. zaista morala da se briše. Ta tačka govori o koordinaciji javnih politika. Između ostalog, kažete: „vodeći računa o međusobnoj usklađenosti javnih politika, koje usvajaju i sprovode i njihovoj prioritizaciji“. Zaista, koristiti ovakve izraze, apsurdno je. Šta vam to uopšte znači?

Dakle, to što ste...

I uvek je loše, osamnaest godina to pričamo, pričali smo i ovima što se malo pojunačiše pa pobegoše da nije dobro da se uzme neki zakon od neke komisije EU. Tamo neki činovnik dobije lepe pare da ovo napiše i onda samo dostavi; ovde se jako loše to prevede i onda zaista imamo smešne predloge a kasnije i zakone.

Član 2. inače (i to nije samo u ovom zakonu) govori o pojmovima u smislu ovog zakona, što je, juče sam to rekla, uvredljivo za pravnike. Nije nikakvo obrazloženje, odnosno nije argument da se predlozi pišu na osnovu Jedinstvenih metodoloških pravila za izradu propisa. To su pravila koja je 2010. godine doneo Zakonodavni odbor, koja je potpisao tada Vlatko, kako beše, Ratković, da, iz Demokratske stranke, i ne vidim zašto to vas obavezuje. To nije

Sveto pismo. Šta god vam kažemo, vi kažete – mi smo to nasledili. Pa nije valjda toliko bitno šta ste nasledili od Vlatka Ratkovića? Tako da bi zaista trebalo da se ovim pozabavite.

Takođe, u ovom članu, a i u ostalim zakonima, kažete: „Svi termini u ovom zakonu upotrebljeni u muškom rodu podrazumevaju se i u ženskom rodu i obrnuto.“ Kada to tumačim, iznad ovog člana stoji naslov „Pojmovi u smislu ovog zakona“ i u skladu s ovim poslednjim stavom trebalo bi da stoji – pojmovi i pojmovke u smislu ovog zakona. Ili, ne znam, imate koliko hoćete primera – Sadržina strategije, valjda onda – strategije i strategijica, ako je u skladu s ovim zakonom koji nam predlažete. Srednjoročni plan, mora da stoji – plan i planica.

Dakle, pokušavam baš na ovakav način da vam skrenem pažnju koliko je ovo potpuno besmisleno.

Još kaže – Vlada ne može prihvatiti ovaj amandman iz razloga što suštinski ne doprinosi unapređenju Predloga zakona. Ministre Đorđeviću, ako možete, meni nekoj objasnite šta suštinski unapređenju Predloga zakona daje ovaj član 2. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Izvolite.

MARINA RISTIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman da se iz ovog člana stav 1. obriše tačka 7).

Čitajući ovaj Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije, nisam mogla da se ne začudim kako je Srbija kao država uopšte funkcionisala do sada. Izgleda da se sve radilo neplanski, tajno, bez ikakvih analiza, bez jasno definisanih ciljeva. Mora da je tako, čim vladajuća struktura smatra da nam je sada ovaj zakon neophodan. Pa ni za ovaj zakon nisu imali stručnjake da ga napišu kako treba, već su ga dali lošim prevodiocima da prevedu zakon Evropske unije.

Sada, ovaj loše prevedeni zakon Evropske unije u tački 2) nam objašnjava razne pojmove, javne politike, koja je, znači, najvažniji izbor. Pojasniće nam i mnoge druge. Konkretno, ova tačka 7) nam objašnjava da je analiza efekata jedan analitički proces. Meni ceo ovaj pojmovnik deluje kao da su ga pisali ipak neki koji su se opredelili za tajnu politiku i uče nas kako da na najbolji način isperemo mozak narodu. Meni tako deluje. Jer član 7, preveden na jezik običnog čoveka, glasi – tokom planiranja, formulisanja, primene treba strogo voditi računa kako da se zamažu oči narodu, jer treba izabrati optimalne mere za postizanje javnih politika, tj. onog najvažnijeg izbora, kako kažu u EU. Što bi rekao naš narod, da se Vlasi ne dosete.

Ceo ovaj predlog zakona pisan je u ovom stilu. Kada bi se dao dobrim prevodiocima, svima bi bilo jasno da ga treba odbaciti u celini jer se ne može

popraviti nijednim amandmanom. Ovo jednostavno sve treba da se briše, mi ovakav zakon već imamo, da se više ovde u Skupštini ne brukamo.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Članom 2. Predloga zakona o planskom sistemu definisani su pojmovi, odnosno pojedini izrazi koji se koriste u zakonu. Mi poslanici Srpske radikalne stranke više puta smo vam kroz amandmane na različite predloge zakona ukazivali na to da je suvišno objašnjavanje izraza koji se koriste u zakonima, odnosno predlozima zakona. Očigledno je da se to dešava i da je to već postala praksa zato što se zakoni koje donosite po direktivi EU samo prepisuju.

Na ovaj član zakona moje kolege i ja podneli smo više amandmana. Amandmanom koji sam podnela traži se brisanje tačke 9) stava 1. člana 2. Predloga zakona kojim se objašnjava šta je vrednovanje učinka javnih politika, pa se kaže da je to „ocenjivanje efikasnosti i efektivnosti javne politike koja se sprovodi, odnosno koja je sprovedena, njenih učinaka na osnovu relevantnih podataka i analiza, kao i rezultata praćenja sprovođenja, u cilju njenog preispitivanja i unapređenja, odnosno kako bi se utvrdilo li je potrebno uvesti određene izmene“. Evo, i ovde se jasno vidi da je izostala reč. Znači, prevideli ste deo teksta dok ste prevodili.

Samo ovo objašnjenje koje sam citirala potpuno je nepotrebno i samo opterećuje tekst zakona.

Takođe je veoma zanimljivo obrazloženje zašto se ovaj amandman ne prihvata. Kažete: „Amandman se ne prihvata iz razloga što suštinski ne doprinosi unapređenju Predloga zakona“. E, upravo o tome mi i pričamo; zašto bi u zakonu stajalo nešto što suštinski ne doprinosi unapređivanju zakona već ga samo opterećuje, baš kao ovo vaše definisanje pojmova?

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela poslanica Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo poslanik Miljan Damjanović.

Izvolite.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Tačka 11) govori apsolutno isto što i tačka 1) i objašnjava da se definiše željeno stanje na nivou društva kao takvo.

Mi smo juče imali mogućnost i priliku da čujemo od poslanika vladajuće većine šta to znači – neplansko, odnosno, kako su oni objašnjavali, sve do dolaska njihove stranke na vlast i šta je to sada plansko i efekte planskog,

odnosno tog njihovog planiranja. Čuli smo od koleginice šta je rezultat planskog rada na primeru Novog Sada, koliki je ostao dug, kako se sada dobro i pametno radi i kako nema zaduživanja.

Takođe bih podsetio da vi tolikih eksperata imate i u drugim gradovima. Želeo bih da spomenem bivšeg gradonačelnika Grada Zaječara, gospodina Velimira Ognjenovića, koji je isto tako dobro planirao, zatekao neplansku kasu, u kojoj je kada je on postao gradonačelnik ostao dug od dve i po milijarde dinara. Zatim je ustanovio da je budžet bio oštećen za više od sto miliona na ime ekoloških taksi koje su naplaćivali po Zaječaru od velikih zagađivača, od čega je devedeset miliona tadašnja vlast, na čijem je čelu bio Boško Ničić, prebacila rukometnom klubu, a deset na reprezentaciju, odnosno putovanja i ručkove.

Ništa ne bi bilo sporno da tadašnji gradonačelnik Zaječara, spomenuti gospodin Velimir Ognjenović, inače član SNS-a, te 2015. godine nije podneo krivičnu prijavu sa svim dokazima o kriminalu vlasti i vladajućeg Boška Ničića, ali sve to je palo u vodu 2. septembra 2017. godine kada je Boško Ničić „preleteo“ u redove Srpske napredne stranke. Nismo mogli juče da čujemo da li je vaš bivši gradonačelnik zapravo obmanuo javnost, kako se završio sudski proces i da li je Boško Ničić najbolji gradonačelnik koga je Srpska napredna stranka imenovala u poslednjem periodu.

Da li treba da zaboravimo na sve međusobne optužbe Boška Ničića i njegovih koalicionih partnera, ili sadašnjeg Boška Ničića, koji je naprednjak i valjda neće ostaviti (ili puz pike ne važi) nikakav dug, neće oštetiti budžetsku kasu Grada Zaječara, neće trošiti i naplaćivati ekološke takse? Samo da vas podsetim, zakon kaže – kada naplaćujete za ekološku taksu, taj novac može da se koristi samo za ekološke poslove grada, kupovinu novih kontejnera, uređivanje obale Timoka, uklanjanje divljih deponija itd. Postavlja se jasno pitanje – da li je taj Boško Ničić koga smo zaboravili, koji je tada bio URS-ovac, DS-ovac, šta li je već bio, sve u svemu, jednom rečju „dosmanlija“, bio neplanski, a sada smo dobili novog Boška Ničića, koji je planski naprednjak?

S druge strane, mogli smo da čujemo od koleginice, isto iz redova vladajuće većine, da u Beogradu više ne postoje problemi kada dolazite da rešavate određene svoje poslove na šalterima, pa je čak rekla da je Mica, čuveni šalterski ubica, sada postala prošlost. Podsetiću zarad javnosti, kada već govorimo o Beogradu, da je isti taj poslanik koji dolazi iz Srpske napredne stranke 2012. godine građanima Beograda obećavao kancelariju za brze odgovore. Kancelarija možda postoji, a pitanja i odgovori teško da su ikada izašli u javnost. Pitanje možemo sada da postavimo – gde je nestala ta kancelarija, zašto je nema i kako je moguće da na ovaj način pokušavate da dezavuišete javnost?

Treći narodni poslanik iz vladajuće većine, uvaženi kolega Đorđe Komlenski – moram se potpuno složiti s njegovim jučerašnjim izlaganjem – rekao je da je pučijada koja je izvršena 5. oktobra 2000. do 2012. godine napravila veliku ekonomsku štetu u Srbiji. Nazvao je tadašnju vlast štetočinama koje su nas, kaže, vratile u vreme posle Prvog svetskog rata. Ali ja opet zarad javnosti ponavljam, i apsolutno se slažem sa uvaženim kolegom – da li je u to vreme u istoj toj vlasti bila izvesna Zorana Mihajlović i radila u kabinetu, na primer, gospodina Miroljuba Labusa; da li je tada ekonomijom upravljao Mladen Dinkić, koji je posle postao savetnik premijera Aleksandra Vučića, i mnogi drugi?

Jednostavno, ceo ovaj zakon veze nema sa činjenicom. Imamo da uvek optužujete one koji su neplanski, a danas ste sve te štetočine „dosmanlija“ sproveli u planske naprednjake. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Nikola Savić.

Reč ima Nikola Savić.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. ovog zakona.

U vezi s ovim članom mi smo se juče naslušali u ovoj sali, pre svega od poslanika vladajuće većine i samih ministara, predstavnika Vlade, kako su strane investicije nešto što je najbolje za ovu zemlju, nešto što dovodi do ogromnog razvoja ove zemlje. Naravno, nemam ništa protiv stranih investicija, ali moram da kažem da se nijedna zemlja na svetu nije razvila samo zahvaljujući stranim investicijama.

Kada su u pitanju strane investicije koje dolaze u Srbiju, u pitanju su pre svega zastarele, prljave tehnologije. Znači, tu nisu u pitanju sofisticirane tehnologije, nego niskoprofitne tehnologije. To ću ilustrovati jednim primerom. Dolazim iz grada Niša; recimo, tamo imamo fabrike „Juru“ i „Šinvon“, korejske fabrike koje prave kablove, i to najobičnije kablove od, hajde da se izrazim običnim jezikom, kvačila do štop svetla. A grad Niš je pre četrdesetak pa i više godina imao fabriku poluprovodnika, koja je u to vreme predstavljala bukvalno jednu malu tehnološku revoluciju, i još mnogo toga. Znači, ipak nisu te strane investicije nešto što donosi takvu korist kao što se kaže.

Objektivnosti radi, moram da kažem, ove fabrike o kojima sam govorio, „Jura“ i „Šinvon“, dovedene su u Niš još za vreme demokratske vlasti. Kada je u pitanju vlast SNS-a, oni su te investicije, moram da priznam, podigli na malo veći tehnološki nivo pa je dovedena fabrika „Džonson elektrik“ i još neke druge fabrike. Ali to je daleko od onoga što je Niš nekada imao. Niš je pre četrdesetak godina imao i Fabriku računskih mašina, preteče kompjutera IBM, „Hanivel“ itd., da ne govorim više o tome. Znači, nije to ni približno ono što se predstavlja građanima Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Belačić.
Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.
Izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala.

Poslanička grupa SRS podnela je amandman na član 2. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije. U članu 2. su navedeni pojmovi koji se koriste u ovom zakonu i njihovo značenje. Mi smo predložili ovim amandmanom da se u stavu 1. brišu tačke 14) i 16).

Inače, ono sa čime se SRS ne može složiti je to što je kod ovog predloga zakona jedan od razloga za donošenje efikasno sprovođenje procesa pristupanja Evropskoj uniji. Bez ikakvih dilema i stida predlagač je naveo da se ovaj zakon usvaja „posebno u kontekstu zahteva koji proističu iz pregovaračkih poglavlja 17 – ekonomska i monetarna politika i 22 – regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata“.

Ovdašnji put koji je izabrala ova vlast mi ne možemo popraviti amandmanima, ali možemo da neprekidno apelujemo da je krajnje vreme da se prekine sa tzv. evropskim putem Srbije. Sva dešavanja govore u prilog tome da to nije dobar put za Srbiju. Poseban argument za ovu tvrdnju nalazi se u tome što EU neprekidno ispostavlja zahteve i sadašnja srpska vlast nastavlja kontinuitet prethodne i ispunjava zahteve. Vlast to čini bez razmišljanja o šteti koja se time nanosi Republici Srbiji i njenim građanima. Stav Srpske radikalne stranke je da sa tim treba hitno prestati i da se u Narodnoj skupštini donose zakoni koji su interesu građana Republike Srbije, a ne ispunjavanje zahteva Evropske unije, koja nikad neće prestati s novim uslovljavanjima na štetu građana Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre, poštovane kolege poslanici, podnosim amandman na član 2. Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije i

predlažem da se u stavu 1. doda tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na vladavinu prava.“

Jedan od razloga za donošenje zakona o planskom sistemu Republike Srbije je, između ostalog, potreba da se uspostavi efikasan sistem planiranja Republike Srbije i jedinica lokalne samouprave. Predlogom zakona se propisuju formati i obavezna sadržina različitih planskih dokumenata, a u cilju ujednačavanja prakse, jer se jedino na taj način može omogućiti uspostavljanje efikasnog planskog sistema.

Oslanjajući se na načelo realističnosti i polazeći od uvažavanja ekonomskih, prostornih i administrativnih mogućnosti i ograničenja, mora se voditi računa o efikasnosti prilikom izrade i sprovođenja planskih dokumenata. Zbog toga se Predlogom zakona propisuje obaveza sprovođenja analize efekata javnih politika prilikom izrade svih dokumenata javnih politika i povezivanje tog procesa sa procesom analize efekata propisa kada se mere javnih politika sprovode putem propisa. Na taj način obezbeđuje se efikasan planski sistem i povoljan regulatorni okvir za razvoj društva.

Usvajanjem amandmana stvorila bi se mogućnost iskazivanja sveukupnih kapaciteta koje država angažuje prilikom primene zakona o planskom sistemu, što u krajnjoj liniji doprinosi afirmaciji sveukupnog razvoja Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

IVAN MANOJLOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre, poštovane kolege narodni poslanici, u članu 2. stav 1. dodaje se tačka 28). Ovim amandmanom se dodatno definišu pojmovi Predloga zakona.

Čuli smo u obrazlaganju prethodnih amandmana od strane kolega da je izneto par zamerki na ponavljanje i insistiranje na uvođenju pojmova u zakon. Međutim, mi iz Srpske napredne stranke smatramo da su pojmovi izuzetno važan, sastavni deo ovog zakona. Na sreću, danas možemo da se bavimo ovakvim zakonima, danas se u Srbiji donose i mnogi drugi važni zakoni i sve ovo doprinosi izuzetnom napretku i razvoju Republike Srbije. Samim tim, danas možemo da se bavimo pojmovima i terminima na svojstven način.

Danas je radnik zaista radnik i možemo takav termin da primenjujemo u praksi, da radnik bude zaista onaj koji zarađuje i prima platu za svoj rad. A podsetiću da su iste te radnike do 2012. godine, bez imalo poštovanja, bez imalo griže savesti, nazivali gubitnicima tranzicije. Ako je možda u tom trenutku u

nekom od zakona koje su oni donosili stajalo šta znači radnik kao pojam (verovatno su mnogo više voleli da ih nazivaju gubitnicima tranzicije), bili smo u isto vreme država u kojoj se nikada nije manje radilo i nikada nije bilo u istom trenutku više viška zaposlenih.

Kako su oni planirali, videćete na primeru grada Kruševca gde i dalje na sajtu lokalne samouprave, Gradske uprave stoje nekakvi akcioni planovi, nekakvi planovi šta treba da se ostvari. Jedino što može da se zaključi, to je da je papir u tom trenutku trpeo sve. Kao i građani Srbije, koji na svu sreću danas ne moraju više da trpe takvu vlast koja ih je do 2012. godine vodila.

Samo ću da pokažem kako je to funkcionisalo. Evo plana gradonačelnika koji je bio kadar tog „žutog preduzeća“, koji je dvadeset dana proveo u Kini, zamislite, sa čak sedamnaestoro drugih gradonačelnika iz tog perioda i iz Kine se vratio sa briljantnom idejom da Srbija može u Kinu da izvozi suvu šljivu. Kada odete na Vikipediju pa otkucate Kina, prva rečenica je da je Kina najmnogoljudnija zemlja na svetu, a odmah ispod toga vidite, već u drugoj rečenici, da je Kina najveći proizvođač šljiva na svetu, čak 4,1 milion tona što čini 45% ukupne svetske proizvodnje šljiva. Gradonačelnik Kruševca, nekadašnji, iz „žutog preduzeća“, došao je sa puta, dvadeset dana proveo u Kini, bio sa sedamnaestoro gradonačelnika i vratio se sa idejom da Srbija najvećem proizvođaču šljiva na svetu proda šljivu iz Srbije! Izuzetna izvozna šansa!

To su bili planovi do 2012. godine.

Upravo ovim zakonom, ovakvim planovima koje danas donosimo, ovakvim zakonima, Srbija napreduje sve više i bićemo ponosni tek u godinama koje su ispred nas. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Vlahović.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, posle perioda od tri godine koliko je trajao Sporazum sa MMF-om, posle donošenja teških i bolnih mera fiskalne konsolidacije, u ovom zasedanju uređujemo strukturne promene. Imamo iza sebe sistemsku reformu javnih finansija koja se ogleda u smanjenju deficita budžeta Republike Srbije kao i opšte države do nivoa današnjeg suficita i smanjenja javnog duga.

Koliko je Vlada Republike Srbije uspešna u svom radu, govori i podatak da je šef Kancelarije Svetske banke u Srbiji Stiven Ndegva najavio da će međunarodni kreditor, pored tri odobrena nova kredita Srbiji, pružiti dalju finansijsku podršku našoj zemlji za reformu poreske politike i poljoprivredu, od poreskih reformi, preko efikasnosti tržišta rada, energetike, do jačanja poslovnog

okruženja i prevencije sve češćih prirodnih katastrofa. Naglasio je da je Banka optimistična u pogledu reformi koje sprovodi Srbija, da predviđa veći privredni rast u ovoj godini u odnosu na 2017. godinu i da nastavlja blisku saradnju sa Vladom Republike Srbije.

Moram da naglasim da se napredak u pogledu privrednog rasta i te kako oseća i da u prilog tome sve češće nailazimo na izjave poput izjave pomenutog šefa Kancelarije Svetske banke u Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U fokusu predloženog amandmana je značaj inkluzivnog obrazovanja za sveukupni razvoj Republike Srbije. Želim da kažem da je inkluzivno obrazovanje odgovornost svih nas. Zato je pored reforme obrazovanja koju sprovodimo neophodno aktivno uključivanje drugih sektora u organizovanje i pružanje podrške inkluzivnom obrazovanju i razvoj usluga na lokalnom nivou, odnosno u lokalnim zajednicama.

Da bi se omogućilo inkluzivno obrazovanje, država i Vlada pružaju podršku za stvaranje uslova za potpunu društvenu uključenost svih građana i građanki, pre svega za uključivanje sve naše dece u obrazovni sistem. Pokret socijalne inkluzije, čiji je najvažniji deo obrazovna inkluzija, doveo je do toga da deca sa smetnjama u razvoju i osobe sa invaliditetom ne budu više isključivo korisnici određenih specijalizovanih profesija i specijalizovanih ustanova. Naime, cilj je da sva deca, ali sva deca, na kvalitetan način budu uključena u vaspitno-obrazovni proces i da se postignu najbolji rezultati u učenju svakog pojedinačnog deteta, što je ujedno i glavni pokazatelj efikasnosti jednog obrazovnog sistema.

Želim da kažem da je zakon o planskom sistemu Republike Srbije koji je na današnjem dnevnom redu veoma precizan i kristalno jasan. Zbog građana Republike Srbije, a posebno građana Niša, želim da kažem da Grad Niš ima urbanistički plan kao strateški razvojni planski dokument. Ukupna površina građevinskog područja Generalnog urbanističkog plana, koji je razrađivan kroz 22 plana generalne regulacije po delovima naseljenog mesta, iznosi 155,89 kvadratnih kilometara.

Trenutno je Skupština grada Niša usvojila 16 planova generalne regulacije, što predstavlja 78% ukupne površine teritorije građevinskog područja Generalnog urbanističkog plana. Pred usvajanjem su još tri plana generalne regulacije, što predstavlja 12% ukupne površine teritorije građevinskog područja

GUP-a. U toku je izrada još tri plana generalne regulacije, što predstavlja još 10% ukupne površine teritorije građevinskog područja Generalnog urbanističkog plana.

Tokom 2018. godine građevinsko područje Grada Niša u obuhvatu Generalnog urbanističkog plana biće pokriveno planskim dokumentima iz kojih će u najvećem delu moći direktno da se dobije građevinska dozvola za toliku površinu; ponoviću, u pitanju je 155,89 kvadratnih kilometara. Sve ovo veoma je značajno pre svega za građane Niša, za buduće investitore, za izgradnju saobraćajne i druge komunalne infrastrukture, kao i sprečavanje divlje gradnje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Ovaj zakon ispred nas je od izuzetnog značaja. To ću potvrditi time što u članu 184. ovog poslovnika stoji da se predlog plana razvoja Republike Srbije i predlog prostornog plana Republike Srbije ne mogu donositi po hitnom postupku. A ovde mi u Skupštini... Znači, pre svega, nalaze se u skupštinskoj proceduri. To su zakoni najvišeg nivoa i daju jedan opšti, generalni okvir za pojedinačno sinhronizovano delovanje planova nižeg reda.

U tom smislu, hteli smo da doprinesemo poboljšanju ovog zakona. Veoma ozbiljno smo pristupili ovom zakonu jer smatramo da je veoma bitan. Smatramo da su tu pozitivna iskustva evropskog zakonodavstva veoma bitna, međutim, da nisu u potpunosti preneti u ovaj zakon.

U članu 2. st. 1. menjamo tačku 1), ona bi trebalo da glasi – javna politika jeste proces utvrđivanja ciljeva i pravaca delovanja Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave u određenim oblastima radi ostvarivanja i zaštite javnih interesa. Znači, umesto reči „željenih ciljeva“ dodajemo pojam „javni interes“, smatrajući da je javni interes sveobuhvatniji od izraza – željeni ciljevi na nivou društva.

Ostvarivanje i zaštita interesa ne sastoje se samo u postizanju željenih ciljeva već i u merama kojima se obezbeđuje zaštita prava ili bezbednosti u društvu i mogu se odnositi na pojedine kategorije društva ili društvene grupe. Pojam javnog interesa može se odnositi na društvo kao celinu, recimo, u slučaju zaštite životne sredine; može se odnositi na lokalne interese, recimo, u slučaju infrastrukturnih projekata od državnog značaja, gde se interes lokalnih zajednica mora posmatrati kao javni interes i država je obavezna da štiti taj interes lokalne zajednice samim tim što je on javni interes, čak i ako dolazi do konflikta interesa i ciljeva. Može se, zatim, odnositi na javni interes pojedinih društvenih grupa: recimo, zaštita osoba sa invaliditetom, zaštita potrošača, gde takođe taj javni interes pojedinih grupa postaje i državni interes i država mora da ga štiti.

U tom smislu, da bi se sve to ispoštovalo, veoma je bitno... Ja želim da se ovde bavim sadašnjošću i da gledam u budućnost a ne da prepričavam šta je bilo unazad deset godina. Ako hoćemo pozitivne primere iz istorije, morali bismo da odemo mnogo, mnogo dalje; ja to nosim kao tradiciju i pozitivno iskustvo, ali živim u sadašnjosti.

U tom smislu je bitno da se učešće javnosti u donošenju ovih planova promeni, da mu se da najviši mogući stepen. Znači, potpuna transparentnost je potrebna kako bismo donosili kvalitetne planove i kako bi ovaj Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije imao pravu težinu, pravi pozitivni efekat u implementaciji.

Znači, javnost možemo definisati. U tom smislu smo uveli izmene u ovaj zakon, gde javnost znači jedno ili više fizičkih i pravnih lica, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, njihova udruženja, organizacije ili grupe. To je izmena koju smo želeli da unesemo u ovaj član 2. I, da dodamo zainteresovanu javnost – to je deo javnosti koja je pogođena ili će verovatno biti pogođena ili ima neki interes u procesu kreiranja i sprovođenja javne politike. Lično smatram da je ta zainteresovana javnost sve veća i da uzima aktivno učešće u kreiranju lokalnih politika. Znači, to je najvažnije u svemu – uključiti javnost u proces donošenja planova bez obzira na to da li su oni dugoročni, srednjoročni ili kratkoročni.

Već sam istakla da nije dovoljno da se gotov nacrt plana (ili bilo kog zakona) predoči javnosti na klasičnim raspravama, o kojima je predlagač obično sa zakašnjenjem obavestio javnost i onda tu bude veoma mali broj zainteresovanih; znači, treba u procesu izrade tih planova ili u procesu izrade bilo kojih zakona javnost da se uključi na samom početku. Zato smatram da bi onda interes lokalnih zajednica bio mnogo bolje zaštićen i da bi se donosili planovi koji su na lokalnu mnogo potrebni i kvalitetniji.

Da bi se sve to sprovelo, potrebno je da ta elektronska uprava zaista radi besprekorno. Ne treba da se lažemo, ona je daleko od besprekornog rada i implementacija svih zakona koje smo doneli ovde o elektronskoj upravi, elektronskom poslovanju, veoma je spora i još uvek nekvalitetna; sistemi su zagušeni, softveri su neadekvatni, nemamo u potpunosti obučene ljude koji se time bave, i imamo veliki problem.

Govoriti da jednim klikom na dugme dobijamo sve potrebne podatke apsolutno nije tačno. Realan život iza ovih vrata postoji, a u realnom životu se muče zdravstveni radnici u elektronskom poslovanju i korisnici njihovih usluga, poreski službenici u elektronskom poslovanju i korisnici njihovih usluga. U objedinjenoj elektronskoj proceduri za dobijanje građevinskih dozvola sve to što čujemo zaista nije tačno; tu se muče oni koji učestvuju, koji razrađuju projekte i oni koji im daju dozvole, jer to sve ide sporo. Ti rokovi od petnaest dana, za koje

čujemo da se dobijaju građevinske dozvole, to uopšte nije tačno; to su rokovi koji traju godinu dana, nismo se tu mnogo pomerili i imamo velike probleme.

Ovo ne može na brzinu, treba jednostavno priznati. Ovo je prva faza, mučna, naporna, gde nismo radili na edukaciji ni stručne ni šire javnosti, ali će ona u nekom periodu, za pet, deset, petnaest godina, kad već, doneti željeni cilj. Ne treba da kažemo da je to veliki uspeh i da sada sve funkcioniše fantastično, jer ne funkcioniše fantastično, nego treba preduzeti korake, kako stručnu javnost i širu javnost edukovati da bi sve to ipak moglo mnogo bolje da funkcioniše. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Mihailo Jokić.

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Hteo bih da izreknem neke stvari koje u ovom izlaganju prethodne poslanice nisu tačne. Tačno je to da nije sve savršeno, ali ako je naša elektronska uprava i naša Kancelarija za elektronsko poslovanje dobila pre dva meseca svetsku nagradu u Ženevi od UN, to znači da smo mi u tim razmerama, u tim relacijama sa drugim zemljama načinili krupne korake. To treba reći građanima.

Mi smo krenuli ne od nule, mi smo krenuli od minusa. Mi imamo obučene ljude. Nije sve tako idealno i ne može se sve rešiti jednim klikom, slažem se, puno ima problema, ali smo napravili ogroman uspeh. Treba ljude koji su to uradili pohvaliti i reći – bravo, bravo za osvojeno prvo mesto u svetu kada je u pitanju elektronska uprava, i da će verovatno ubuduće biti bolje.

Posle vaše diskusije zaključilo bi se da ništa nije u redu, da mi nismo nikakve pomake napravili. Mi smo uradili mnogo u svetskim razmerama, a to garantuje i dokazuje nagrada koju smo dobili u Ženevi pre dva meseca. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Prvo, gospodine, nije u pitanju svetska nagrada. Drugo, ja nikada ništa napamet ne govorim i sopstveni sam insajder, skupljam informacije sa svojih projekata i iz svog poslovanja.

Znači, to apsolutno nije tačno. Ja priznanje prihvatam i uvek ću pohvaliti to što smo dobili priznanje. Mi smo dobili priznanje zato što smo se od nulte tačke pomerili malo dalje.

Ali pošto mi u Skupštini treba da budemo reprezentativni primer višegodišnjeg, celoživotnog učenja (to ću još jednom ponoviti) i usavršavanja, znači, svi mi ovde u sali i svi u Skupštini oko sale, onog trenutka kada budem mogla svoje amandmane da potpišem svojim elektronskim potpisom i pošaljem ih mejlom u Skupštinu da uđu u proceduru, smatraću da je napravljen jedan

korak napred, bar u Skupštini. Ne, mi još uvek čučimo na pisarnici, trčimo da predamo te amandmane sa ličnim potpisom, običnim potpisom, a pritom smo uveli Zakon o elektronskom poslovanju gde je elektronski potpis potpuno ravnopravan svojeručnom potpisu. O čemu mi pričamo? Mi ovde u Skupštini ne možemo da uvedemo elektronsko poslovanje i digitalizaciju. Pričamo o nekim papirima koji su ukinuti. Mi smo zatrpani gomilama papira, a hoćemo da to uvedemo među javnost.

To što ste rekli zapravo nije tačno. Neka je nagrada data, ja ću je pozdraviti. Ona je kao podsticaj, ja je tako shvatam, data i to je dobro. Međutim, realno stanje na terenu je sasvim drugačije.

Kažem vam još jednom, iza ovih skupštinskih vrata, tamo gde ljudi rade, ostaju bez posla, propadaju im firme, menjaju delatnosti, idu na biroe, idu po svoje zdravstvene knjižice, pokušavaju da zakažu lekarske preglede, dešava se nešto sasvim drugo od onog o čemu mi ovde pričamo. Znači, mi pričamo o nekom fantastičnom životu, kome naravno svi težimo da ne bismo imali problema u običnim, životnim stvarima, a na terenu se zapravo dešava drugo: ljudi se muče, imaju veliki problem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Čisto da ne ostane nedorečeno, osećam potrebu da reagujem na ovo što smo čuli maločas. Ispada, sudeći po prethodnom izlaganju, da smo nešto pogrešili kada smo govorili ovde o tome da su zaista dobre stvari postignute u Republici Srbiji kada je reč o digitalizaciji, domenu e-uprave, unapređenju servisa u tom domenu. Dakle, apsolutno ništa pogrešno nije.

Kazano je malopre, nije reč o bilo kakvoj svetskoj nagradi, nego o ne znam čemu. Da li je ponuđeno neko alternativno objašnjenje kakva je to nagrada bila? Rečeno je da nije reč o bilo kakvom ostvarenju, dostignuću, nego o podsticaju da se nešto počne i pomeri sa mrtve tačke. Pa pogrešno je i jedno i drugo. Evo, pročitacu vam kako glasi vest koju su objavili ne samo na sajtovim naših institucija nego i tzv. nezavisni mediji i oni koji se sa nama politički očigledno ne slažu, doslovce glasi ovako: „Kancelarija za IT i e-upravu dobitnik je prestižne svetske nagrade za doprinos razvoju informacionih tehnologija“. Dakle, reč je o svetskoj nagradi i ništa nije pogrešio kolega Jokić, naprotiv, bio je potpuno u pravu. „Tu nagradu zajednički dodeljuju *ITU*, *UNESCO*, *UNDP*, *UNCTAD*. Kancelarija za IT i e-upravu je u oštroj konkurenciji od ukupno 685 prijavljenih i 492 nominovana projekta vladinih institucija, kompanija i organizacija civilnog društva iz celog sveta uspela da dobije tu nagradu.“ Dakle, reč je, kako kažu oni koji su tu nagradu dodelili, o doprinosu, o rezultatima koji su ostvareni i postignuti.

Razumem da u žaru političke borbe ponekad ima želje da se bude i oštrije nego što treba, ali, dame i gospodo, pogledajte samo kako izgleda beleška o svemu što se u ovoj sali dešava, između ostalog, na sajtu Narodne skupštine, što je takođe jedna od tema kada govorimo o modernizaciji našeg sistema; kako su obrađeni, recimo, u sistemu e-parlamenta. Mislim da će svako ko je kao narodni poslanik između ostalog korisnik tih usluga biti samo zadovoljan.

Da uvek možemo da pomerimo lestvicu još pomalo, nije sporno, ali hajde da ne budemo bez potrebe kritički naoštreni prema apsolutno svemu oko nas. Hajde da svaki dobar rezultat i svaki uspeh, jer to je zajednički uspeh, to je uspeh ne samo institucije kojoj pripadamo već čitavog društva i države, zajednički pozdravimo. To je fer i korektan odnos.

Ako hoćemo da preterujemo u svemu pa i u svojoj kritici i negativnim tonovima, onda rizikujemo da pogrešimo u svemu, teško pogrešimo, kao kada je reč o ovim kvalifikacijama, nagradama i našim institucijama. Tako i o zakonima o kojima raspravljamo uđemo u grešku od samog starta pa kažemo da se nešto ovde dešava po hitnom postupku. Ovaj zakon je ušao u proceduru 6. septembra 2017. godine. Kada počnemo sa greškom, onda grešimo i srljamo do samog kraja. Ne treba da radimo tako. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Samo da preciziramo neke stvari. Vlada Republike Srbije je jedna... Ako znate, u ekspozeu naše predsednice Vlade jedan od najvažnijih prioriteta jeste digitalizacija. Mislimo da ćemo time doprineti da naši građani imaju efikasniju državnu upravu, ali i da reše neke svoje probleme i da ubuduće mogu na jednostavniji način da dođu do stvari do kojih danas dolaze u vrlo kompleksnim i komplikovanim administrativnim postupcima.

Proces nije nimalo jednostavan i zahteva dosta segmenata koji treba da se urade a da se pritom vodi računa da oni budu povezani i da na neki način ne mogu da rade u suprotnosti, odnosno da mogu prirodno da budu naslonjeni jedni na druge i da ne iziskuju da kasnije neki od njih traže neku doradu ili eventualno ulaganje dodatnih finansijskih sredstava kako bi se međusobno ukrstili.

Na kraju, samo da to povežem i sa Ministarstvom rada, koje radi na projektu izrade socijalnih karata i treba da sublimira na kraju sve ono što postoji u državi Srbiji kada su u pitanju baze podataka, da na neki način, ukrštanjem podataka, možemo da dođemo do toga da imamo strukturu naših građana i da ih lišimo toga da čak u nekim slučajevima, gde će u međuvremenu da apliciraju i da dobijaju to što im treba na jedan brži način, u perspektivi, u budućnosti rade to bez ikakvog apliciranja.

Ideja jeste da država bude odgovorna prema svojim građanima, da prepozna onog kome je potrebna pomoć i da tu pomoć može po automatizmu da dodeli, a onog trenutka kada ne bude bilo potrebe za tim isto tako da oduzme; da izbegnemo mogućnost da neko to zloupotrebljava i da budemo sigurni da pomoć i sve ono što država daje ide u prave ruke, a da građani znaju da država izdvaja iz svog budžeta na transparentan način i to raspoređuje pravedno. Mislim da je to ideja našeg društva i da mi kao društvo i kao celina, kao država, a ova vlada je to sebi dala u amanet, idemo ka tome. Verujem da ćemo 2020. godine postići taj krovni sistem socijalnih karata po uzoru na neke zemlje koje su ih razvile na najbolji mogući način i da će Srbija biti rame uz rame sa njima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Zahvaljujem se ministru Đorđeviću na odgovoru. Ja se negde slažem sa tim i nadam se da će to sve biti jednog dana; zbog toga sam vrlo ozbiljno pristupila pokušajima da nekim amandmanima ovaj zakon poboljšam.

Ali moraću da se osvrnem i na ovo što je prethodni kolega, gospodin Orlić, rekao. Prvo, pogrešno me je parafrazirao. Nisam rekla da se ovaj zakon donosi po hitnom postupku, nego sam važnost tog zakona istakla time što se predlozi plana razvoja Republike Srbije i prostornog plana Republike Srbije, koji su zapravo sastavni deo ovog zakona o kome pričamo, ne mogu donositi po hitnom postupku i donosi ih Skupština Republike Srbije. Znači, to je bio razlog zašto smatram da ovaj zakon ima veliki značaj.

Osim toga, o ovom priznanju koje je došlo, ono je dato zbog doprinosa razvoju; dobili su ga stručnjaci, Kancelarija koja je doprinela razvoju elektronske uprave.

Vi, ako imate želje i sluha i hoćete bilo kakvu polemiku, morate da pratite šta se dešava na terenu. Na terenu to zaista nije tako i ljudi se muče. Ukoliko smatrate da je sve to što smo uradili ...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolegice Pavlović.)

Molim?

(Predsedavajući: Vreme za vašu poslaničku grupu je isteklo.)

Za poslaničku grupu ili za ovlašćenog?

(Predsedavajući: I za poslaničku grupu i za ovlašćenog predstavnika.)

Dobro, hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Evo odličnog primera, dame i gospodo, kako stvari funkcionišu na terenu: pogledao sam sada u ovaj servis e-parlamenta i u pravu

ste, gospodine predsedavajući, nema više vremena za raspravu. Ja to, između ostalog, vidim koristeći ove savremene, moderne digitalne servise o kojima pričam.

Treba, dame i gospodo, da budemo korektni i fer maksimalno, ne može se, kada vam nešto ne odgovara, prebacivati teža priča na – ma, nema to veze ni sa kim politički, tu je reč o nekim nezavisnim stručnjacima i nezavisnim ljudima. Svako od nas snosi odgovornost, što znači sleđuju mu i pohvale i pokude za ono što se u njegovo vreme događa. I ne treba nikome da smeta što se dobre stvari i uspesi u Srbiji beleže danas, pa da ih zbog toga ignoriše i želi da ih minimizira, da ih pripiše nekim imaginarnim licima i da se trudi da se za njih ne čuje i ne zna. To su dobre stvari, njih treba pozdraviti. Igrom slučaja, to će biti nešto što ćemo mi moći da beležimo kao rezultat i uspeh u periodu kada smo imali čast i dužnost da se o Srbiji staramo.

Pogrešno je. Kao što je potpuno pogrešno kada danas čujete Borisa Tadića ili Vuka Jeremića da pričaju – za naše greške nismo krivi mi, nego su to radili neki stručnjaci koje smo angažovali pa su oni sve uradili pogrešno. Tako je, potpuno pogrešno, i za nešto dobro što se dogodi u Srbiji danas takođe kazano – dobri primeri se gledaju u istoriji. Ima ih i danas, pogrešno je ignorisati u koje su vreme došli.

Srbija je zajednička kuća. Kao što treba da budemo složni u zajedničkoj brizi u nevoljama i nedaćama, tako treba da budemo složni u zajedničkom konstatovanju da se nešto dobro u Srbiji događa. To je valjda nešto što koristi svima. Sutra će, bože zdravlja, to biti dobar temelj da na njemu zajednički gradimo dalje, neko ko bude u prilici da snosi odgovornost u tom trenutku. Ukoliko su fer i ukoliko su korektni, ljudi s druge strane možda steknu priliku (time završavam, gospodine predsedavajući) da se u toj ulozi nađu. Ukoliko nastupaju isključivo negativno i kritikuju ono što je za građane i državu dobro, bojim se da sami sebi uskraćuju priliku da se ikada o bilo čemu staraju ponovo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginica Majkić.

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član 2. stav 1. da se dodatno definiše još jedan osnovni pojam u Predlogu zakona o planskom sistemu Republike Srbije.

S obzirom na to da ovaj zakon reguliše i srednjoročno planiranje i upravljanje sistemom javnih politika, nužno ga je doneti i usvojiti u danu za glasanje, pre svega zbog toga što u prošlosti imamo dosta primera lošeg planiranja i posledica koje to loše planiranje proizvodi. Tako imamo reformu sudstva iz 2008. godine, koja je kratkoročno možda donela koristi Demokratskoj stranci ali srednjoročno, kao što planira ovaj zakon, mogla je da dovede samo do toga da se naruši nezavisnost sudstva i donesu manje kvalitetne presude.

Takođe, imamo jedan od loših primera planiranja u prošlosti – to je 2011. godine, kada je donet Zakon o socijalnoj zaštiti. Tim zakonom su prenete nadležnosti na lokalne samouprave, tj. date su im obaveze da finansiraju određene usluge socijalne zaštite, ali transfer sredstava nije prenet na lokalne samouprave. To je ispravljeno tek 2016. godine, pet godina nakon donošenja Zakona, kada su prvi transferi dati lokalnim samoupravama u Srbiji.

S druge strane, jedan od najboljih primera dobre javne politike i dobrog planiranja jeste stopa inflacije u Republici Srbiji, koja je u poslednjih pet godina stabilna, mala i dobro planirana.

Danas imamo primere dobrog planiranja u mnogim lokalnim samoupravama u Srbiji, koje su dobro isplaniranom i racionalnom potrošnjom i racionalizacijom javne uprave dovele do ušteda u budžetu i do mogućnosti da se ulaže u infrastrukturu i industrijske zone. Tako je i grad Kikinda, iz kojeg ja dolazim, upravo racionalizacijom u trošenju i racionalizacijom u javnom sektoru došao do toga da je 2015. godine otvorena prva industrijska zona u ovom gradu. Danas, baš zbog otvaranja te industrijske zone, u četiri strane firme radi preko osamsto ljudi. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Koleginice Majkić, vi ste započeli jednu temu i ja ću – malo će biti čudno pošto ste iz vladajuće strukture – u jednom delu da se složim s vama. Dakle, sve ono što se dešavalo u prošlosti, vi niste ispravili, ali ja ću da govorim konkretno o jednom delu vaše diskusije, a tiče se lopovluka Demokratske stranke.

Evo, ovde sedi Aleksandra Jerkov, kao predstavnik tog režima koji je žario i palio, pljačkao po Srbiji, ostavljao ljude bez posla. To je, u stvari, najveći zločin – progon ljudi sa radnih mesta, ostavite ih na ulici, nigde ništa nemaju, nemaju deca hleba da jedu, ništa. Evo, vidim ovde, njoj je sve lepo, kucka poruke, uživa, prima poslaničku platu.

Pa dobro, kakve tezge, da ogovara, gospođo Radeta, to ona najbolje zna.

S druge strane, imamo situaciju da je ključni problem to što su ostale te „žute“ sudije, u najvećem delu, u osnovnim sudovima. Ja sam govorila... Gospodine ministre, vi to najbolje znate, kada ste preuzeli resor, videli ste koliko je preduzeća koja su ovi iz „žutog lopovskog preduzeća“ oterali u stečaj. Sto osamdeset osam je po popisu iz 2015. godine, a možda se to i povećalo kasnije. Možda i vi, predsedavajući, to znate jer ste član Odbora za finansije.

Ali najveći je problem to što ništa nije moglo da se uradi sa ljudima koje je vlast sistematski obmanjivala, pljačkala. To je zapravo počelo od 2001. godine. Kada je došlo dotle, što bi narod rekao, da je već više blata i vode preko glave, ljudi su morali sami da se snalaze i da traže poslove.

Sada, kolegice Majkić, kada se osvrćete na tu „žutu“ lopovsku stranu, morate da imate u vidu – pošto pretpostavljam da je isti problem kod vas u Kikindi kao i kod mnogih drugih kolega u gradovima Srbije – da to njih ništa ne dotiče. Njima je najvažnije kako da ruše ustavni, državni poredak, da slušaju naloge Skota i ostalih zlikovaca sa Zapada, da što više rade protiv svoje zemlje i svog naroda; da što više izmišljaju, kleveću i lažu; da optužuju srpske junake poput našeg predsednika prof. dr Vojislava Šešelja – za koga ste svedoci, kao i čitav srpski narod, da se sam borio protiv zlikovaca iz Haga – da je ratni zločinac. To čusmo od ovog „lopovskog preduzeća“ i lično iz usta Aleksandre Jerkov jutros.

Znate, kada mi moramo u takvoj atmosferi da vodimo skupštinsku raspravu, postavlja se pitanje šta vi radite i gde ste bili svih ovih godina da te lopove procesuirate, da ih označite da su izdajnici, da su radili zlo protiv svog naroda i svoje države. A znate, je l' tako, kolega Markoviću, Orliču, da vas dalje ne prozivam iz klupa, da kažete da to čine i dalje, da se sastaju na prijemima sa pojedinim ambasadorima zapadnih zemalja, da kleveću svoj narod, svoju državu, da sve rade zajedno. Pa, da, što kaže gospođa Radeta, neki idu i u neke, verovatno, hotelske sobe i na prijeme i tako dalje. Dakle, sve to gledate, nemo posmatrate, i mi sada treba u jednoj uglađenoj i finoj atmosferi da vodimo raspravu o zakonu koji u suštini nije toliko bitan za prosperitet države i naroda.

Znate, morate jasno da žigošete sve one koji su zlo za srpski narod i srpsku zemlju. Ja ću to, kao i kolege srpski radikali, da činim svuda i na svakom mestu, i kada se isključe kamere i kada nisam za skupštinskom govornicom. Jer, kako god da pogledate, a imate stenograme svih sednica koje smo imali do 2012. godine, dok su oni žarili i harali po Srbiji, videćete da je ostala samo pustoš. Takvim ljudima svakoga dana to treba ponavljati kako bi možda to doprlo do njihovih mozgova, ali ne verujem da to ikada može da se desi.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Dakle, nijednom rečju... Ne pomišljam da bilo kakvu uvredu uputim niti vama lično niti bilo kom poslaniku ili poslanici koji sede u ovoj sali, ali ustajem da podignem glas protiv ovakvog tona, rečnika i izraza koje smo zaboravili od devedesetih godina naovamo.

Juče sam pozvao ministra unutrašnjih poslova i potpredsednika Vlade da nam kaže, a izašao je u tom trenutku iz sale, na koji način će država reagovati na pretnje dvojici naših kolega poslanika, pretnje i ugrožavanje njihovih života. Nažalost, niko od koleginica i kolega nije ustao i podigao glas protiv takve vrste pretnji.

Danas isto čujemo ton kojim se na ovakav način napadaju poslanice i poslanici. Naravno da se prisećamo devedesetih godina i posledica ovakvog verbalnog nasilja nad ljudima u ovoj skupštini, ali i verbalnog nasilja nad svim političkim protivnicima. To ništa dobro nije donelo, dakle, pripadnicima drugih nacija, drugih vera, drugih političkih opcija; to neće doneti dobro Srbiji. Ja vas pozivam da podignete glas protiv ovakvog načina i odnosa prema poslanicama i poslanicima ali i prema svima onima u Srbiji koji različito misle.

Videli smo danas i u ovim pitanjima, imate jednog predsednika Opštine Paraćin, jednog jedinog iz Demokratske stranke, koji je meta i smeta upravo zbog toga što je među 175 predsednika opština i gradova u Srbiji jedini predsednik opštine iz Demokratske stranke. On je meta i on će smetati dok je predsednik koji uspešno vodi ovu skupštinu. To govori o toj nespremnosti i netrpeljivosti. Danas govorimo...

PREDSEDAVAJUĆI: Privodite kraju, kolega Ćiriću.

GORAN ĆIRIĆ: Koristiću vreme poslaničke grupe.

PREDSEDAVAJUĆI: Ne možete zato što ste dobili po osnovu replike.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

Nemate, koleginice Jovanović, pravo na repliku.

(Nataša Sp. Jovanović: Imam pravo na repliku.)

Kolega Ćirić je rekao „zbog ovakvog načina govora“ i vi smatrate da imate pravo na repliku?

Kakav je to način govora, je l' rekao?

(Vjerica Radeta: Kakvo je njegovo blejanje?)

Ne možete tako, koleginice Vjerice, da se ponašate prema kolegama.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Biću kratak, gospodine predsedavajući, da vas ne zabrinem, jer vidim da je danas jako teško raditi kada se neki svojski trude da uslovi ne budu adekvatni za rad.

Pošto je postavljeno pitanje, naravno da mi jako dobro primećujemo šta je ko radio i kakve su mu zasluge. Uopšte nije sporno da je naš stav oko toga jasan, ali svi smo svedoci da se danas u Srbiji srećemo sa tom čudnom pojavom

da kada se za nešto što je očigledno loše, što je upadljivo crno, kaže „ovo ne valja“, „nije bilo u skladu sa zakonom“ ili „nije korektno“, dobijamo sa druge strane komentare tipa – ma, to je sve politički program, to je sve izživljavanje autoritarne većine. Standardni i klasični izgovori. Ne malo puta mi smo govorili u ovoj sali koliko je predstavnika bivšeg režima sa različitih nivoa vlasti odgovaralo po zakonima ove države zato što su u nečemu očigledno pogrešili, i uvek smo dobijali sa druge strane komentar tipa – reč je o političkom progonu i tu stvarne krivice nema. Da li je tako ili nije, uvek treba da sude institucije, da li se ti procesi odvijaju kako treba, da li je to u skladu s onim što očekuju građani od države, pa opet na kraju sud daju sami građani.

Da se mi zalažemo za državu koja nema problem sa takvim pojavama, koja je jasno određena prema kriminalu, korupciji i zloupotrebama, to je više nego jasno. To se, uostalom, vidi iz rezultata postignutih na tom planu zvaničnih državnih institucija; to se vidi u ocenama svih naših međunarodnih partnera koji kažu da su naši rezultati na tom polju impresivni.

Jedna dobronamerna poruka za sve one koji žele da se i danas bilo šta što je loše, nekorektno ili protivno zakonu u Srbiji oceni kao politički progon – uvek neka pođu od sebe i neka pogledaju najpre u svoje dvorište.

Gospodinu koji se danas stara o Opštini Paraćin može se zameriti sve ono na šta se reagovalo i danas. Nije ispravno, nije korektno, na kraju nije ljudski optuživati sopstvenu državu – a on je to uradio, čini mi se, u nekom plaćenom oglasu juče – za politička ubistva. To se, dame i gospodo, ne radi. Od toga počnite, to rešite, pa da pričamo o svemu ostalom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Nataša Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Verovala sam, gospodine Arsiću, kao političar sa višegodišnjim iskustvom i kao neko ko zna da je svaka uvreda i povreda dostojanstva Skupštine nešto kada treba da reagujete, da ćete to da uradite prilikom govora Gorana Ćirića. Bili ste dužni da zaštitite dostojanstvo Skupštine i narodnih poslanika od takvih kleveta i laži koje su izgovorene u trenutku kada je on dobio pravo na repliku.

Pominjanje devedesetih godina, stradanje srpskog naroda i svi zločini koje smo pretrpeli od ustaških hordi...

(Predsedavajući: Hoćete samo član da kažete?)

... Sve ono što je naš narod morao da podnese zbog takvih koji podržavaju politiku zapadnih moćnika, koji su sve uradili da nam rasture zemlju, da proteraju narod, da ljudi ostanu bez svojih ognjišta, a da se pritom taj koji je govorio ne priseti svog perioda, kada mu je bilo veoma lepo i kada je uživao kao direktor Pošte, uljuljkan u sve svoje funkcije...

(Narodni poslanik Aleksandra Jerkov dobacuje.)

Ja bih vas zamolila da ovoj spodobu tamo kažete da me ne prekida kada govorim...

(Predsedavajući: Koleginice Jovanović, recite konačno koji član Poslovnika.)

... I kada koristim svoje pravo kao narodni poslanik.

Ja sam se pozvala na čl. 107. i 27. Molim vas da ubuduće zaštitite dostojanstvo Narodne skupštine od takvih koji bi trebalo da čute, da se pokriju ušima i da reč ne progovore zbog svega lošeg što su uradili i narodu i državi.

PRESEDAVAJUĆI: Smatram da nisam povredio navedene članove Poslovnika.

Da li želite da se Skupština izjasni? (Ne.)

Pravo na repliku, narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Dakle, ovo nije replika na prethodno izlaganje.

Pozvali ste upravo na analizu i ličnu odgovornost za ono što smo radili. Evo, stojim pred vama sa ličnom odgovornošću za sve ono što sam radio od tih devedesetih ili sredine osamdesetih godina kada sam započeo svoju profesionalnu karijeru.

Mislim da bi bilo najpoštenije da svako od nas stavi svoj lični život pred sve nas ovde i kaže šta je radio i gde je bio. Kod svih ovih optužbi koje smo slušali o „žutom preduzeću“, „žutim izdajnicima“ koji seju lokatore devedesetih godina, koji pozivaju na NATO bombardovanje... A ja vas pozivam da kažete gde ste bili, recimo, 1999. godine.

Bio sam devedesetih godina u toj političkoj stranci koja se zalagala za mirno rešenje problema u SFRJ – tog mirnog političkog rešenja, nažalost, nije bilo, toliko pameti nije bilo – ali onog trenutka kada je naša zemlja napadnuta, 1999. godine, kao pripadnik raketnih jedinica bio sam na Kosovu i branio svoju zemlju i branio decu u Srbiji. To je moja odgovornost i ja sam ponosan na to. Zbog toga ne dozvoljavam da bilo ko optužuje ljude iz Demokratske stranke, jer smo mi pojedinci, jer je bilo puno njih na tom ratištu 1999. godine onako kako sam bio ja. Bilo je pripadnika svih stranaka, bilo je onih koji nisu pripadnici bilo koje stranke, ali te ljude vređate na ovakav način.

Ovakav način govora i te otrovne optužbe su nas, nažalost, uvodili u velike nesreće. Ovo o čemu govorite, stanje privrede u Srbiji, u stvari je posledica tih devedesetih godina, desetogodišnjeg ratovanja na ovom prostoru, koji se teško oporavlja upravo zbog toga, kada je svet ubrzano napredovao jer to su bile najproduktivnije... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Ćiriću.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Rekli smo svaki put, reći ćemo i sada, i kada god treba: onome ko je učestvovao u odbrani zemlje na bilo koji način svaka čast. Ali

ne može „svaka čast“ onima koji su podstrekivali i podržavali one koji su napadali ovu zemlju. Neka bude na personalnom nivou, pa neka bude za one koji su učestvovali u odbrani još jednom – svaka čast. Ali ako su delili političke organizacije sa ljudima koji su bili na drugoj strani jer su sami tako želeli, ne mogu i oni da dele to „svaka čast“. Svakome kako je sam zaslužio. Nema pravo bilo ko da se ljuti, svako je sam sebi birao okruženje.

(Goran Ćirić: Gde ste vi bili?)

Kada se priča o „žutom preduzeću“, ja citiram radnu grupu tog „žutog preduzeća“ koja je u svom izveštaju napisala da su sami nameštali tendere, da su sami nameštali konkurse, da su se sami ugrađivali za procenat. U tom izveštaju sami sebe nazivaju žutim lopovima, i nemojte na druge da se ljutimo. Ono što su sami o sebi napisali, to im se sada čita glasno.

Kada pričamo o otrovnom odnosu i ne znam kakvom verbalnom retoričkom nastupu, malopre sam kazao, otrov u Srbiji danas može da se pronade vrlo jasno kada neko, recimo, u tabloidu poput lista „Danas“ zakupi od para svoje lokalne samouprave, za koju na sva usta kuka da para nema, da grca u nemaštini jer je „zla maćeha“ Srbija kinji i ne da joj novac, iako to nije istina, od tih para koje nema uzme pa zakupi celu stranu da sam sebe reklamira. Hajde što to radi, možda to donese neku korist za tu lokalnu samoupravu, čisto sumnjam, ali možda, samo u teoriji, a onda potroši celu celcijatu stranu za brutalne optužbe na račun sopstvene države. Šta je ako nije otrov, šta je ako nije brutalan odnos prema državi kada neko uzme i u tom plaćenom oglasu kaže „Danas u Srbiji sprovode politička ubistva“? Na šta to liči? To ne samo da je notorna neistina, to je ljudska sramota.

Kažem još jednom, u svom dvorištu da se počisti pa da pričamo o čemu god ko hoće.

PRESEDAVAJUĆI: Po kom osnovu se javljate, gospodine Ćiriću?

(Goran Ćirić: Replika.)

On je spominjao predsednika Opštine Paraćin koji je državnim novcem platio oglas, članak koji je pričao protiv države.

Još vam je rekao – svaka vam čast što ste bili učesnik u ratu. Vi ste njega pitali gde je bio on. Imao je šesnaest godina. Tada je imao šesnaest godina, sreća njegova. Ja mu ne želim da ima iskustva iz rata koja imamo vi i ja.

Idemo dalje po amandmanima.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jovan Palalić.

JOVAN PALALIĆ: Poštovani potpredsedniče, gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, novi zakoni se donose da bi se popravilo zatečeno stanje i unapredio život građana i zaista je potpuno nejasno zašto ovde danima

slušamo zašto poslanici naše poslaničke grupe iznose sve ono što je bilo loše u pojedinim oblastima javnih politika koje su vođene u prethodnom periodu. Pa to je svojevrsna evaluacija lošeg stanja koje je nasleđeno i koje mora da se menja novim zakonom i novim javnim politikama.

Jedna od najvažnijih stvari, koja sasvim sigurno daje doprinos usvajanjem ovog zakona, jeste ne samo definisanje kako se donose javne politike, ne samo evaluacija javnih politika, nego koordinacija javnih politika. Samo koordinacija javnih politika na nivou države moći će da obezbedi jaku, stabilnu i efikasnu državu koja će na najbolji način štititi državne i nacionalne interese. Nažalost, u prethodnom periodu ne da nismo bili svedoci toga, nego smo imali sasvim suprotno – razgradnju države i primere kako smo se brukali pred svetom i kako se u okviru jedne iste vlade vodila različita i katastrofalna nacionalna politika.

Ovih dana se mnogo govorilo o Kosovu. Navešću jedan primer koji bukvalno govori koliko je ovaj zakon bitan i kako je u prethodnom periodu rađeno tako da smo se pred licem sveta brukali jer smo u okviru jedne iste vlade imali dve različite politike. Ministar spoljnih poslova u to vreme, Vuk Jeremić, podneo je jednu rezoluciju Ujedinjenim nacijama za koju je u okviru UN, po tadašnjim saznanjima, obezbeđena podrška, da bi pre glasanja predsednik Republike, jedne te iste vlade, naložio da se ta rezolucija povuče kako bi se odlučivanje o Kosovu iz Ujedinjenih nacija izmestilo u Evropsku uniju, a katastrofalnih posledica toga smo i danas svesni. Šta smo mogli očekivati kada u okviru jedne vlade imamo dve različite javne politike, nekoordinisanu politiku i bruku pred međunarodnom javnošću?

Upravo oni koji su želeli da imamo podeljenu, slabu vladu danas nam govore kako je jaka vlast i jaka vlada nešto nedemokratsko i kako imati jaku vladu u Srbiji nije demokratija. A uživali su i vodili su politiku protiv interesa Srbije kada smo imali slabu vladu, kada smo imali podeljenu vladu, tada im je takva vlada najviše odgovarala.

Ovaj zakon omogućuje koordinaciju javnih politika, jaku državnu politiku, stabilnu vladu, efikasnu vladu koja će, sasvim sigurno, čuvati državne i nacionalne interese i voditi nezavisnu, suverenu i samostalnu politiku. Takva politika se danas u Srbiji vodi, a ovaj zakon će u narednom periodu još više da je unapredi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: U okviru svog amandmana ću da govorim o srednjoročnom planiranju i njegovom značaju. Na primeru jednog valjevskog

preduzeća, a to je Valjevska pivara, otvoriću jedan problem o kome, mislim, u budućnosti treba da razgovaramo.

Srednjoročno planiranje je neophodno i zbog globalizacije, o čemu smo govorili, i zbog bržeg ekonomskog razvoja, zbog veće efikasnosti. To srednjoročno planiranje već primenjuje Valjevska pivara u periodu od 2013. do 2017. godine. U tom periodu od četiri godine lični dohoci u Valjevskoj pivari povećani su za 40%. Valjevska pivara je u budžet Republike Srbije uplatila 1.900.000.000; 1.059.000.000 uplatila je samo za akcize. Valjevska pivara je bila privatizovana 2000. godine, a posle toga opljačkana pa uvedena u stečaj i posle toga postala državno preduzeće. Kao državno preduzeće od 2013. godine, srednjoročnim planiranjem, sa 205 radnika, Valjevska pivara je danas ponos i stub valjevske privrede.

Zašto govorim danas o Valjevskoj pivari i tom planiranju? Zato što je Valjevska pivara napravila plan razvoja za buduće četiri godine, za period od 2018. do 2021. godine, gde će rast proizvodnje biti sa indeksom 117, rast troškova sa indeksom 112, dobit će imati indeks 265. Sad postavljam jedno pitanje. Valjevska pivara se nalazi na spisku preduzeća koja treba privatizovati u budućem periodu.

Ja kao poslanik smatram da Valjevska pivara, ako ovako posluje, s ovim rezultatima, ne treba da bude privatizovana i da treba da ostane vlasništvo države. To moje mišljenje deli i većina Valjevaca. Valjevska pivara je, sa ovim pokazateljima o kojima govorim, kreditno sposobna, i uz pomoć države, da proširi svoje kapacitete.

Ono što Valjevska pivara danas svojim poslovanjem pruža na kulturnom, sportskom polju, koliko pomaže sve organizacije u Valjevu, to neće uraditi nijedan privatnik, u to sam uveren. Čak ni ovaj čovek koji je danas prvi čovek Pivare, sutra, kada bi Pivara bila njegova, čast njemu, ne bi radio to što radi sada.

Kažem, to su impozantni rezultati i treba razmisliti dobro o putu kojim idemo. Gospodo, da li sve mora da bude privatno? Tvrdim i mogu da dokažem, evo dokaza iz Valjeva da kada je država vlasnik a imate sposobne ljude, da je to još bolja varijanta nego privatna. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Mitrović.

NENAD MITROVIĆ: Poštovani predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije podneo sam amandman na član 2. U članu 2. stav 1. Predloga zakona dodaje se tačka 18) – efikasnost planiranja. Amandmanom se dodatno definišu osnovni pojmovi Predloga zakona.

Stabilnost kursa dinara proističe, pre svega, iz političke i finansijske stabilnosti, na osnovu čega možemo računati na nove investicije i nova radna mesta. Predloženim zakonom o planskom sistemu Republike Srbije možemo da računamo na ravnomerni i održivi razvoj u određenim oblastima. Garant za ovo su učesnici u planskom sistemu koji utvrđuju javne politike. Usvajanjem dokumenata javnih politika učesnici su Narodna skupština, Vlada Republike Srbije i organi lokalne vlasti u skladu sa svojom nadležnošću.

Pored toga što imamo koordinisano planiranje javnih politika, imamo i mehanizam koji se odnosi na kontrolu sprovođenja javnih politika kroz kontrolu sprovođenja srednjoročnih planova, ali i kroz propisivanje obaveze izveštavanja o sprovođenju srednjoročnih planova od strane nadležnih organa za sprovođenje kontrolnih mera ili aktivnosti iz dokumenata javnih politika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Krivokapić.

Izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, podneo sam amandman 2. na član 2. ovog zakona kojim se dodaje tačka 18) koja glasi – efikasnost planiranja, odnosno planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim težištem na nerazvijenim opštinama. U tačkama od 1) do 17) detaljno su definisani izrazi koji se koriste u ovom zakonu. Kako bih obrazložio svoj amandman i koliko je bitno da se dodatno definiše izraz „efikasnost planiranja“, pokušaću to da objasnim kroz suštinu i bitnost samog planiranja i svega što iz planiranja proizilazi.

Da ne bismo došli su situaciju da se pitamo u čemu je greška, zašto se stvari nikad ne odvijaju po planu, prethodno moramo da se planiranjem fokusiramo na budućnost; na taj način ćemo brže odgovarati na promene u okruženju. Da bi planski sistem bio efikasan, treba da se ispoštuju određena pravila: svaki pojedinac treba da bude angažovan u procesu planiranja; zatim, plan treba da obezbedi resurse kako bi se zadovoljile buduće potrebe; planiranje mora da bude kontinuiran proces i, na kraju, planiranje i sam planski sistem treba da zadovoljava potrebe u budućnosti, uz uvažavanje trenutnog stanja.

Prethodna vlast nije spoznala značaj i suštinu mnogih stvari, pa i samog planskog sistema, jer ozbiljno vođenje države nije maštanje, sanjarenje o tome šta ćemo uraditi u narednom periodu, već odlučivanje o tome šta ćemo raditi danas u nameri da ostvarimo ciljeve sutra.

Država može najviše uštedeti ukoliko dobro planira, ima dobar planski sistem, jer će joj to obezbediti da manje investira u resurse neophodne za

ostvarivanje sveukupnih rezultata. Možemo slobodno reći da je planski sistem vremensko ogledalo namera u razvoju i napredovanju države, koje će jednako poslužiti građanima, eventualnim investitorima i kreditorima, što za pozitivan rezultat ima sveukupni razvoj same države a svakako i nerazvijenih opština. Efikasnost planiranja direktno proističe iz dobrog planiranja. Planski sistem je efikasan ako ostvaruje svoju svrhu, koja se ne meri samo vremenom ili utrošenim sredstvima.

Imajući u vidu sve napred navedeno, moram da naglasim da je u članu 2. tačkama od 1) do 17) detaljno definisano značenje izraza iz ovog zakona, ali je potrebno dodatno definisati efikasnost planiranja u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije, sa posebnim težištem na nerazvijenim opštinama, što je vrlo bitno. Zato sam, pažljivo analizirajući pomenute tačke, predložio amandman kojim se član 2. dopunjuje tačkom 18). Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Pa i efikasnost kao aspekt je, naravno, veoma važna kada je reč o postupanju u domenu izrade strateških dokumenata, planova, programa, ali i prilikom realizacije tih strateških planova.

Ono što je danas realnost u Srbiji, dame i gospodo, apsolutno više niko ne može da negira. Dakle, ozbiljan, planski, sistematičan pristup, između ostalog, doveo je do toga da mi zaista više nemamo nikakvu teškoću, naprotiv, sa lakoćom odgovaramo na sva pitanja koja se tiču zaposlenosti, otvorenih novih preduzeća, formiranih novih radnih mesta. Nekada su se kritičari svega i svačega protiv defakto ostvarenih rezultata na tom planu borili negacijom, govorili da nema novih fabrika, govorili da nema novih pogona. Pošto je to danas toliko očigledno da je potpuno komično negirati ih, prešli su na neki novi pristup pa su krenuli sa temama poput – to su loši poslovi, to su jeftini poslovi, to su nekvalitetni poslovi.

Dolazimo do tačke kada država ozbiljnim i odgovornim postupanjem ne samo da privlači poslove koji podrazumevaju neku vrstu manuelnog stvaranja već i one koji su složeniji po svojoj strukturi, do vrhunskih poslova. Govorili smo ovde o sjajnim primerima poput onih koji u IT sektoru nose prosečne neto plate od sedamsto, osamsto, hiljadu, hiljadu i po evra, došli smo do fenomenalne situacije. Danas nas ti isti optužuju da ni tu ne radimo kako treba jer ne treba ni takve poslove da podržavamo zato što, zamislite sada tu tezu, na taj način činimo rad skupljim te uništavamo konkurenciju na tržištu rada! Oni kojima su puna usta

vajkanja „zašto su plate male“, danas tvrde „treba plate da budu što manje, ne smeju da budu velike“. Što bi rekli – kako god da okreneš, ne valja.

Srećom po Srbiju, Srbija jako dobro zna šta je za nju dobro, Srbija jako dobro zna šta je za nju korisno, pa zbog toga i podržava one koji su u stanju da Srbiji posao obezbede – u svim mogućim formatima i u broju od 170.000 potpuno novih radnih mesta, što je nešto što danas apsolutno niko ozbiljan ne može da negira. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginica Tomašević Damnjanović.

Izvolite.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNĀNOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolege i koleginice narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije koji se odnosi na efikasnost planiranja, s osvrtom na unapređivanje pravosudnih institucija.

Razlog za donošenje ovog zakona jeste potreba da se uspostavi efikasan, transparentan, koordinisan i realističan sistem planiranja Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave, koji pokriva sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike i regionalnog i prostornog razvoja, uz optimalno korišćenje budžetskih sredstava, obezbeđenje održivog rasta i razvoja Republike Srbije, uključujući autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, kao i efikasno sprovođenje procesa pristupanja Evropskoj uniji.

Predlogom zakona propisuje se i obaveza sprovođenja analize efekata javnih politika prilikom izrade svih dokumenata javnih politika i povezivanje tog procesa sa procesom analize efekata propisa kada se mere javnih politika sprovode putem propisa. Takav sistem obezbeđuje usklađivanje pravnog okvira za poslovanje i život građana, odnosno obezbeđuje se efikasan planski sistem i povoljan regulatorni okvir za razvoj društva.

Za život građana i za razvoj društva potrebno je poboljšanje kvaliteta i efikasnosti pravde, jačanje nezavisnosti i odgovornosti pravosuđa u cilju jačanja vladavine prava, demokratije, pravne sigurnosti, približavanje pravde građanima i vraćanje poverenja građana u pravosudni sistem. Srbija je na tom planu uradila mnogo, ali svakako je potrebno još mnogo uraditi kada su u pitanju nasledeni problemi u pravosuđu, jer kada imate situaciju da je bivši režim postavio sve

tužioce i sudije u, tobože, reformi pravosuđa, problemi neefikasnosti i političkog uticaja na pravosuđe neminovni su.

Zato ponavljam, potrebno je još mnogo da radimo kako bismo dobili pravosudni sistem u kome su pravosudne institucije i nosioci pravosudnih funkcija u svom radu oslobođeni svakog nedozvoljenog uticaja i pritisaka koji bi ometali ostvarivanje pravde, a ja verujem da će Srbija, na čelu sa predsednikom Aleksandrom Vučićem i ovom vladom, u tome i uspeti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Kolega Joloviću, izvolite.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, ovim amandmanom dopunjuje se član 2. stav 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije. Naime, u članu 2. ovog predloga zakona obrazloženo je značenje svih pojmova koji se javljaju pri izradi određenih planskih dokumenata, a sve u cilju razvoja Republike Srbije.

Pored definisanja značenja javne politike, planskog sistema, učesnika u planskom sistemu koji utvrđuju javne politike, upravljanja sistemom javnih politika, koordinacije javnih politika, analize efekata, praćenja sprovođenja javnih politika, vrednovanja učinka javnih politika, izveštavanja o realizaciji i postignutim učincima, opštih i posebnih ciljeva javne politike, kao i efekata i pokazatelja učinka, veoma je bitno sagledati efikasnost planiranja.

Kako je planiranje proces koji uključuje izbor zadataka i ciljeva, te akcije za njihovo ostvarivanje i zahteva odlučivanje, odnosno izbor između budućih smerova delovanja, biti uspešan tj. efikasan u planiranju uslov je za ponovno organizovanje procesa planiranja.

Grad Novi Pazar je prepoznao značaj donošenja razvojnih i drugih planskih dokumenata i rukovodstvo Grada intenzivno radi na tome. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Mogli bismo da podržimo ovaj amandman, uz par dodatnih pitanja za predlagača amandmana i prisutnog ministra Đorđevića.

Dakle, vi ovde predlažete: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na bolji pristup ekonomskim resursima“.

Slažem se, potrebno je imati bolji pristup ekonomskim resursima i načinu na koji će se eksploatisati. To je pitanje i za vas i za gospodina ministra.

U ovoj skupštini 2011. godine usvojen je Zakon o javnoj svojini. Suština političke odluke i politike kod usvajanja ovog zakona bila je vraćanje imovine gradovima, opštinama, lokalnim samoupravama i javnim preduzećima, a cilj tog zakona je efikasnije upravljanje upravo tim ekonomskim resursima, tom

imovinom. Dakle, 2011. godine je bila ta neka prethodna većina. Godine 2014, posle tri godine, po isteku roka od tri godine za primenu tog zakona, produžen je taj rok i samim tim verifikovana politika, javna politika o vraćanju imovine i upisu imovine i lokalnih samouprava, gradova, opština i javnih preduzeća. To je bio preduslov za buduću koorporativizaciju, za način na koji će javna preduzeća biti efikasnija, ali i za lokalne samouprave, koje treba da se bave ne samo komunalnim poslovima nego i podsticajem lokalnog ekonomskog razvoja. Upis imovine je preduslov za podsticaj lokalnog ekonomskog razvoja.

Posle tri godine ponovo produžetak roka i ponovo potvrda ove većine. Dakle, ova većina je ponovo potvrdila taj zakon i javnu politiku vraćanja imovine. Sada je pitanje – zbog čega donosimo te odluke (i za predlagača amandmana), šta je onda stav da Vlada sada donosi zaključke kojim daje preporuke lokalnim samoupravama za vraćanje te imovine državi, a Vlada Republike Srbije je kroz ovu većinu i kroz njene predloge o produženju rokova potvrdila da je to potrebno? Dakle, to jeste nešto što je u kontradiktornom odnosu. Mene tu vaše objašnjenje interesuje. I, naravno, vidite da se radi o ovom aktuelnom trenutku za prenos imovine Aerodroma Niš.

Još jedno pitanje u vezi s tim za ministra ovde prisutnog, jer treba iskoristiti priliku da razjasnimo upravo te stvari. Pitanje je – zbog čega nije osnovano javno preduzeće aerodromi Srbije, već Aerodromi Srbije d.o.o.? Dakle, očigledno je ideja... Možete da vidite uvidom u APR i registraciju da je formirano preduzeće Aerodromi Srbije d.o.o., dakle, deoničarsko društvo a ne javno preduzeće aerodromi Srbije.

Podsetiću vas na član 7. Zakona o javnim preduzećima, koji kaže da uslove za obavljanje delatnosti od opšteg interesa po članu 7. ispunjavaju javno preduzeće, društvo kapitala i preduzetnik iz člana 3. ovog zakona, tj. mogu da otpočnu obavljanje delatnosti od opšteg interesa kada nadležni državni organ, odnosno imalac javnih ovlašćenja, u skladu sa zakonom, utvrdi da su ispunjeni uslovi za obavljanje te delatnosti u pogledu: tehničke opremljenosti, kadrovske osposobljenosti, bezbednosti i zdravlja na radu, zaštite i unapređenja životne sredine i drugih uslova propisanih zakonom.

Aerodromi Srbije d.o.o. nisu tehnički opremljeni (nema te opreme) i kadrovski osposobljeni (imaju dva zaposlena u ovom trenutku) i ne ispunjavaju ove uslove, jer ćemo se složiti da se ovde radi o delatnosti od opšteg javnog interesa.

Šta imamo u ovom slučaju? Kada spojimo taj odnos politika o javnoj svojini i primene Zakona o javnoj svojini, neku vrednost koja može aproksimativno da se proceni na pedesetak miliona evra, vrednost Aerodroma sa licencama, sa svim dozvolama koje su potrebne, prenosi se, ukoliko se donese ovakva odluka, na Aerodrome Srbije d.o.o. Dakle, pitanje je gde je tu javni

interes i šta vi mislite o tom vašem pristupu i pristupu Vlade, načinu na koji će se preneti imovina?

Inače, razgovarali smo o tome i voleo bih da čujem vaš stav, jer su stalno primedbe – pa dobro, vi kritikujete, nemate nikakvih predloga. Ponoviću ono u šta zaista iskreno verujem, i to jeste politika Demokratske stranke, a to je stav da infrastrukturu – ne samo aerodromsku infrastrukturu, jer Aerodrom „Nikola Tesla“, Aerodrom Niš i „Morava“ jesu infrastruktura, a operacije i letovi su i „Er Srbije“ i lounkost kompanija nad tom infrastrukturom – ne treba privatizovati do iznosa iznad 51%, da država treba uvek da ostane većinski vlasnik. Može da se uvede organizacija po ugledu na mnoge evropske aerodrome, ali država je većinski vlasnik, u najvećem delu, tih evropskih aerodroma (lokalne samouprave i država), ali sa preko 50% u upravljanju tom infrastrukturom i podsticaju operacija i konkurencije na tim aerodromima. Upravo rezultat Aerodroma Niš pokazuje razvijenu konkurenciju, jeftinu uslugu i nešto što jeste javni interes, a to su jeftine avio-karte i mogućnost putovanja iz Niša i prema Nišu.

Dakle, molio bih vas da mi, kao što će predlagač ovog amandmana dati dodatne argumente i odgovore na ove naše dileme, i vi, gospodine ministre, kažete šta je vaš stav u tom smislu javnih politika vezanih za javnu svojinu i primenu Zakona o javnoj svojini, ali i zbog čega se javno preduzeće i imovina jednog grada prenosi na deoničarsko društvo, a proces prenosa nije u skladu sa Zakonom o javnim preduzećima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Moram da se osvrnem na ovo poslednje izlaganje. Moram da se obratim direktno, nemojte se ljutiti, gospodine Ćiriću, ne znam da li ste pravnik ili ekonomista, ali ako govorite o tome da li aerodrom u Nišu treba da bude pod ingerencijom Republike ili Grada Niša, morate ovde da izadete sa ciframa, sa podacima koje su finansijske mogućnosti Grada Niša da ulaže u taj aerodrom, koji se mora razvijati. Aerodrom nije pokretna imovina koja će iz Niša biti preneti u Beograd. Stvar je u tome da je to objekat koji se mora usavršavati i razvijati, u koji se mora ulagati.

Može li svojim finansijskim mogućnostima, prema svom budžetu, prema svom poslovanju, Grad Niš da to uradi ili ne može? To je interes Srbije. Izadite sa podacima i dokažite da je to moguće. Ako je to moguće, i ako sa tim budžetom i trenutnim finansijskim stanjem u kome se nalazi Grad Niš može da izdvoji toliko i toliko sredstava koliko je potrebno Aerodromu Niš, ja ću prvi da glasam da on bude i ostane u Nišu. A ovako pričati deskriptivno i opisivati, to je samo gubljenje vreme i političarenje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Meni se sviđa ovakav način razgovora. Mislim da to može da bude produktivno da bismo razjasnili, da bismo otvorili sva pitanja. Ovde je mnogo otvorenih pitanja, jer nemamo pred sobom sve ugovore, koji očigledno utiču na ovu vrstu odluke. Ali ono što znam, to je nešto i u vezi s ovim zakonom o kome govorimo, dakle, direktno je o ovoj temi.

Pa, predstavnici lokalne samouprave Grada Niša, čijoj većini ne pripadam ja nego su to vaše kolegice i kolege u političkom smislu, doneli su odluku. Vaš kolega je, čini mi se, predsednik Skupštine grada Niša, on vodi tu skupštinu koja je pre dva meseca izglasala srednjoročni plan razvoja Aerodroma Niš, u kome se definisalo, pre samo dva meseca, da od 2018. do 2028. godine niški aerodrom raste, radi profitabilno, samostalno i moguće je ulagati iz sopstvenih sredstava. To je odluka Skupštine grada Niša od pre dva meseca, to je planski dokument i politika lokalne samouprave Grada Niša, vaših kolegica i kolega, mojih sugrađana. Pozivam vas da poštujemo pravo lokalnih samouprava da odlučuju o tome.

Onda imate apsurdnu situaciju da posle samo petnaestak dana dobiju ovakav zaključak Vlade. Sada treba doneti potpuno suprotno rešenje u kojem će reći – ne, nismo sposobni, pogrešno smo glasali, Aerodrom Niš nije osposobljen za tako nešto.

Što se tiče ulaganja, mislim da je to isto važno reći. Dakle, i nama je potrebno puno informacija. Neka uđe DRI i neka utvrdi sve nivoe ulaganja u Aerodrom Niš da bismo imali potpune parametre o njegovoj vrednosti, ko je koliko ulagao, koliko Grad, kolika je ukupna vrednost i šta je struktura kapitala i vrednost toga. Zato govorim o Zakonu o javnoj svojini.

SMATSA, agencija nezavisna od Vlade, već je donela svoje odluke. Pre šest meseci usvojeno je takođe na Skupštini grada Niša da će ulagati u toranj u Nišu 13.000.000 evra. Dakle, nezavisno od budžeta Republike Srbije. To su informacije.

PREDSEDAVAJUĆI: Replika?

(Vladimir Orlić: Može i po amandmanu.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Samo jedna napomena. Nisu stvari toliko komplikovane koliko možda deluju. Odluka Grada uvek može da se uporedi sa informacijama i upravo tim ciframa koje je kolega Jokić pomenuo. Dakle, jednostavno je, ne treba tu ne znam koliko matematike da se utvrdi, na osnovu onoga čime raspolaže Grad, da li je to čime raspolaže Grad dovoljno da pokrije desetine miliona ulaganja. Mi smo pričali o tome ovde i nije ništa sporno i nejasno, nije ni pod kakvom maglom, desetine miliona planira Republika da uloži u Aerodrom. Da li je to nešto ...

(Goran Ćirić: Evra?)

... Evra, tako je. Da li je to nešto što može da uradi Grad? Svi znaju kako glasi odgovor. Počnite od toga i sve će nadalje biti apsolutno jasno.

Na temu onih optužbi da neko nešto hoće namerno da uruši, sroza ili šta već, koliko god s jedne strane delovalo nerazumno da ga je neko namerno podizao, svojski se trudio da uspešno radi, a hoće da uradi sve potpuno suprotno, jednostavna logika da neko to hoće da uradi, za šta se danas optužuje Republika Srbija, najlakše rešenje bi bilo – ne diraj ništa, ostavi ga tamo, i onda se pod izgovorom da Niš nema para sve ruši samo od sebe, u hipotetičkoj situaciji, naravno. A kada radimo sve suprotno od toga, koliko treba računanja ili, prosto, samo malo iskrenosti da se zaključi kako glasi istina? Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, po amandmanu.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Svestan sam toga da ne bih dobio repliku svakako. Hoću da razjasnim ovo jer mislim da je ovo civilizovan dijalog i da je potrebno čuti argumente.

Najavljujete da Republika želi da uloži desetak miliona evra, a ja sam vam već rekao šta je potrebno sada od ulaganja niškom aerodromu. Potreban je toranj zbog bezbednosti i potrebno je svetlo koje će obezbediti sletanja u uslovima magle. Procena je trinaest miliona evra. Ta sredstva su izdvojena iz agencije SMATSA u svim planovima, kroz već usvojeni plan i kreditiranje Evropske banke za rekonstrukciju i razvoj. To je ta infrastruktura i ono što je potrebno ulagati u niški aerodrom.

Čak i da je potrebno da Republika ulaže, a mislim da nije, jer to može da se vidi upravo iz ovih analiza i potpunog pristupa javnosti svim ovim informacijama...

Čekajte, pričali smo o IT sektoru i spremnosti za subvencije. Najavljivali su dolazak jedne velike IT kompanije, da ne pominjem ime, i obećane subvencije od 9,5 miliona evra, privatnoj kompaniji, 19.000 evra po zaposlenom u IT sektoru. Mnogi iz IT sektora i klastera u Srbiji su reagovali na to i rekli da to neće biti novo zapošljavanje nego uzimanje gotovih, najboljih kadrova iz njihovih firmi i slabljenje potencijala IT sektora Srbije. Znači, tu smo spremni devet i po miliona evra investicija u privatnu kompaniju, a s druge strane, uslov za Grad Niš i bilo koje ulaganje na tom nivou od devet i po miliona evra ili deset miliona evra je taj – prenesite imovinu u vrednosti od pedeset miliona evra, jer je to preduslov, na drugačiji način ne dam pare.

O tome treba da razmišljamo svi zajedno i da mislimo na koji način onda podstičemo ljude na lokalnom nivou, i u Valjevu, i u Nišu, i u Subotici i u Novom Sadu, naravno u Beogradu, na koji način podstičemo njihov entuzijazam da razmišljaju o svojoj budućnosti, o svojoj perspektivi, da razmišljaju o

planskim dokumentima. Donesu upravo ovakve planske dokumente pre dva meseca, a vi im onda kažete posle sedam dana – više ne važi, to što ste planirali okačite mačku o rep i donesite ovu odluku o prenosu imovine.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Zanimljivo, dame i gospodo, kako u analizi od početnih dvadesetak miliona u roku od dva – dva i po minuta dođosmo na desetak. Ne možemo tako, moramo ozbiljno od samog početka do samog kraja. Velike su razlike u pitanju. Ta razlika koju neko napravi kao verbalni manevar već iha-haj prevazilazi ono što bi, na primer, Grad Niš mogao da izdrži. Dakle, samo jedna greška u jednoj rečenici ili malo prostora da se zvuči ubedljivije već prevazilazi sve ono što bi Grad mogao da podnese sam, ako pričamo o tome da podnosi sam.

Kontrolni toranj, pista i terminal, mi o desetinama miliona evra pričamo. Ako se složimo da to Grad ne može, ako se složimo da to bez Republike ne može, šta je još sporno? Šta je onda sporno da li će neko od ljudi, pričalo se o tome ovih dana, koji su zaposleni na Aerodromu, oko Aerodroma, pružaju različite vrste usluga... Šta će se u njihovom životu promeniti ukoliko se o nečemu formalno stara Republika? Ostaje tu gde je bilo i svi će putnici ići tamo gde su išli, svi će odsedati tamo gde su odsedali i prevoziti se kako su se prevozili. Kako će to uticati na živote ljudi u Nišu ili u okolini tog grada? Neće nikako.

Dakle, reč je o klasičnoj političkoj igri na temu nečega što bi trebalo da zvuči strašno, a sve je samo ne strašno. Naprotiv, dobro je, korisno i lepo je. Hoće država da uloži danas, bogu hvala, za razliku od onih vremena koja ne volite da pominjemo, ali moramo da ih pominjemo zato što mnogo opominju. Danas, bogu hvala, u odnosu na ta vremena, ima odakle. To je valjda dobro.

Još jednom, kada već biramo argumente, hajde neka bar budu takvi da u njima ima neke logike i neke niti konciznog. Ne možemo da pričamo da je loše kada su plate male, a da napadamo kada država daje podršku programima gde su plate velike. Ne možemo da tražimo da se nešto razvija i prihoduje, na primer aerodrom u Nišu, a da pričamo da mu je vrhunsko dostignuće da bude najjeftiniji na svetu. Moramo da se odlučimo, ako ćemo ozbiljno. Ako nećemo ozbiljno, onda, time završavam, zaboravljamo na desetine miliona u replici od dva minuta. Hvala lepo.

(Goran Ćirić: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, gospodine Ćiriću.

Reč ima ministar Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Imam samo jednu sugestiju za kolegu Orlića, odnosno dve primedbe na vaše izlaganje.

Prva stvar, zaboravili ste da kažete da je SMATSA državna institucija i da država preko SMATSA ulaže te pare, o čemu je pričao poslanik. Znači, Srbija želi da ulaže deset miliona, tačno je. Tačno je da SMATSA treba da izgradi, ali to je država Srbija. Tačno je i da država Srbija to nigde ne vodi, to ostaje gradu Nišu.

Sa još jednom činjenicom se ne slažem sa vama. Imaće to i te kakvih efekata na grad Niš, jer želja države Srbije jeste da zaposli i da poveća broj putnika. To znači da će građani Niša dobiti novi posao na Aerodromu Niš, da će dobiti kvalitetniju uslugu i da će biti bogatiji za jedan moderan aerodrom, koji će biti rame uz rame sa beogradskim aerodromom i pomoći da Srbija bude još bolja i konkurentnija i da privučemo još stranih investitora.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Dragišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Efikasnost planiranja i realizacija planova je ono što je jedna od osnovnih karakteristika Vlade Republike Srbije. Možda je po svojoj teritoriji Srbija među manjim zemljama u Evropi, međutim, kada krenete od Paličkog jezera kroz Vojvodinu preko Fruške gore, pa uđete u Šumadiju, Mačvu, preko Zlatibora i Kopaonika, odete južno u Niš, Pirot, Vranje i dođete do Crkve Svetog arhangela Mihaila na ulazu u Prizren, onda shvatite koliko smo mi jedna velika zemlja bogata tradicijom i kulturom.

Fascinirana sam požrtvovanjem Vlade Republike Srbije da paralelno ulaže u mnoge od ovih nerazvijenih delova u Srbiji. Svakodnevno smo svedoci da niče ono što je infrastrukturno nedostajalo. Kako Vlada ulaže u glavni grad Republike, tako i u ove manje sredine.

Na isti način Grad Zrenjanin nije zaboravio sela u svojoj opštini. Nakon rekonstrukcije trga u centru grada, koji je Zrenjanin svakako ulepšao, svoje snage preorijentisali smo na uređenje trga u selu Melenci. Čestitamo ovom prilikom Savetu Mesne zajednice Melenci, koji je podneo inicijativu da bi se krenulo sa rekonstrukcijom. Ovaj projekat je vrednosti deset miliona dinara. Melenci su, inače, najveće selo u opštini Zrenjanin, sa 6.000 stanovnika, i ono što ga krasi jeste lekovita banja Rusanda.

Shodno svemu pomenutom podnosim amandman koji će bliže definisati efikasnost poslovanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pojmovi koji se koriste u predloženom zakonu sa preciznim značenjem utvrđeni su u odredbi člana 2. zakona. Predloženim amandmanom dopunjuje se član 2. tako što se dodaje tačka 18) koja glasi – efikasnost planiranja, sa značenjem planiranja u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na prava raseljenih lica.

Republika Srbija kontinuirano više od dve decenije radi na rešavanju problema lica koja su morala da napuste svoje domove tokom sukoba na prostoru bivše Jugoslavije i aktivno stvara uslove za kvalitetan, dostojanstven i siguran život izbeglica i interno raseljenih lica u Republici Srbiji i aktivno pomaže povratak u mesto porekla. Vlada Republike Srbije je posvećena pronalaženju trajnih rešenja ove osetljive kategorije lica, uz poštovanje prava svakog pojedinca na izbor. Problemi sa kojima se suočavaju izbegla i raseljena lica manifestuju se u svim sferama života, a najizraženiji su u oblasti rešavanja stambenih potreba, statusnih pitanja, zapošljavanja, ostvarivanja prava iz penzijskog, zdravstvenog, socijalnog osiguranja i drugo.

Kada je u pitanju rešavanje stambenih potreba, u proteklom periodu Vlada Republike Srbije, uz podršku međunarodne zajednice, obezbedila je preko petnaest različitih stambenih rešenja putem kojih je zbrinuto preko 50.000 lica. Projekti rešavanja stambenih potreba uključivali su izgradnju stambenih jedinica, dodelu pomoći za kupovinu seoskih domaćinstava, dodelu paketa građevinskog materijala i montažne kuće.

Najveći deo dosad realizovanih projekata izgradnje stambenih jedinica bio je namenjen rešavanju stambenog pitanja lica iz kolektivnih centara, a u funkciji njihovog zatvaranja. Izbeglice i raseljena lica koja žive u lošim uslovima, u privatnom smeštaju i u tzv. nezvaničnim kolektivnim centrima zbog ograničenih sredstava bili su u manjoj meri obuhvaćeni programom podrške za rešavanje stambenih pitanja, i to uglavnom putem programa dodele građevinskog materijala i kupovine seoskih domaćinstava sa okućnicom.

Posebno treba istaći da je lokalna samouprava važan oslonac i aktivan učesnik u procesima lokalne integracije izbeglica i raseljenih lica. Jedinice lokalne samouprave koje su uključene u projekat stambene izgradnje učestvuju i dodelom građevinskog zemljišta bez naknade, obezbeđivanjem primarne komunalne infrastrukture i odustajanjem od naplate različitih lokalnih taksi i doprinosa. Veliki broj jedinica lokalne samouprave i dalje pokazuje motivisanost za učešće u projektima lokalne integracije. Više od 137 što gradskih što

opštinskih skupština usvojilo je lokalne akcijske planove za unapređenje položaja izbeglica i raseljenih lica i dobilo finansijsku podršku Komesarijata za izbeglice i migracije za realizaciju aktivnosti predviđenih ciljevima u navedenim planovima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Kompirović, izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podnosim amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije. U članu 2. stav 1. Predloga zakona dodaje se tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje pravosuđa“.

Srbija radi na unapređenju pravosuđa i pravosudnih institucija, a u prilog tome govori činjenica da je kroz projekat unapređenja efikasnosti pravosuđa prepolovljen broj predmeta u našim sudovima. Novi Zakon o izvršenju i obezbeđenju, koji je usvojen 2015. godine a počeo da se primenjuje 1. jula 2016. godine, doprineo je da značajan broj predmeta privedemo kraju. Uspeli su da se za osamnaest meseci smanji broj izvršnih predmeta sa 1,4 miliona na 655.000, u 30 sudova širom zemlje.

Ovaj projekat je jedan od značajnih aspekata pravosudne reforme, a to je unapređenje efikasnosti pravosudnog sistema, čime su ostvareni ciljevi. Sistem je postao efikasniji, a veliki broj građana dobio je priliku da reši svoje predmete. Država je pokazala spremnost da odgovori na izazove i zahteve građana za poštovanje vladavine prava, nezavisan, nepristrastan i odgovoran pravosudni sistem. Znači, gradimo efikasniji pravosudni sistem i bolji poslovni ambijent za brže rešavanje sporova i odlučnu borbu protiv korupcije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Kolega Petkoviću, izvolite.

VLADIMIR PETKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. stav 1. Predloga zakona o planskom sistemu, gde se dodaje tačka 18).

Predloženim zakonom uređuje se planski sistem Republike Srbije, odnosno upravljanje sistemom javnih politika i srednjoročno planiranje, vrste i sadržina planskih dokumenata koje u skladu sa svojim nadležnostima predlažu, usvajaju i sprovode učesnici u planskom sistemu, međusobna usklađenost planskih dokumenata, postupak utvrđivanja i sprovođenja javnih politika i

obaveza izveštavanja o sprovođenju planskih dokumenata, kao i shodna primena obaveze sprovođenja analize efekata na propise i na vrednovanje učinka istih.

Svedoci smo da je digitalizacija poslovanja tema o kojoj se sve više govori. Svi se slažu da je to veoma bitna stavka, da donosi velike prednosti, a posebno uštede, ali većina razmišljanja na tu temu svodi se na to da omogućiti lakše funkcionisanje opšte javnosti bez ulaska u to da li je tako shvaćena digitalizacija dovoljna, kao i šta je potrebno da bi ona bila smisljena i efikasna. Da bi digitalizacija bila kompletna, odnosno sveobuhvatna, bitno je postojanje šire perspektive, a suština jednog sveobuhvatnog pristupa odražava se kroz jednu misao – da bismo bolje opslužili potrebe građana i celokupnog društva, moramo unaprediti i dodatno ubrzati proces digitalizacije.

Složit ćemo se da je digitalizacija prisutna u svim sferama društva – kako u ekonomiji, tako i u privredi, industriji, prosveti, zdravstvu, školstvu, pa i kod nas ovde danas u Parlamentu i Domu Narodne skupštine Republike Srbije.

Posebno ću istaći da ćemo na svaki način pružiti podršku predsedniku Republike Aleksandru Vučiću i Vladi Republike Srbije u daljem nastavku u procesu digitalizacije celokupnog društva Republike Srbije. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Koleginice Turk, izvolite.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo poslanici, podnela sam amandman na član 2. zakona o planskom sistemu koji za cilj ima dodatno definisanje pojmova koji su upotrebljeni u ovom predlogu.

Ukoliko govorimo o kreiranju javnih politika, zaista moramo ovom procesu da pristupimo sistematski i tako što ćemo obuhvatiti sve oblasti i obratiti pažnju na sve regione i okruge i ravnomerno uložiti u njih.

Ono što je bilo neophodno jeste da Republika pripremi preduslove kao što su politička i ekonomska stabilnost. Činjenica je da je Srbija u ovom procesu koji je sprovela zaista prepoznata i uživa veliki ugled u svetu; naši rezultati su svuda priznati i cene se. Uveliko se radi na usklađivanju našeg zakonodavstva sa tekovinama EU i na sprovođenju reformi koje imamo u našoj zemlji u proteklih nekoliko godina.

Veoma je bilo važno pripremiti uslove kako bi investitori prepoznali da je naša zemlja povoljan ambijent za ulaganje i da smo spremni da razvijamo našu privredu i otvaramo radna mesta. Opremaju se industrijske zone u svim krajevima naše zemlje ali se istovremeno radi na pripremanju infrastrukture, koja je zaista bila zapuštena i nedostajala u mnogim krajevima. Akcenat je upravo na nerazvijenim područjima, na onim delovima naše zemlje u kojima su godinama

samo zatvarani pogoni i radna mesta, u kojima su se objekti urušavali a sistemi bili neefikasni, zastareli i prevaziđeni.

Konkretno, u Trsteniku se zaista u ovom momentu mnogo ulaže od strane Republike, i to je ono što nam je nedostajalo. Samo u ovom momentu se izvode radovi na tri škole u vrednosti od 70.000.000 dinara. Do kraja godine ćemo imati još dve. Ulaže se u objekte, vrtiće, regionalne puteve, trenutno preko 25.000.000 dinara. Sama industrijska zona... Stekli su se uslovi da je opremimo i pripremimo za investitore. Prethodna vlast nije imala volje ili umeća ili sposobnosti da uopšte reši problem imovinskih odnosa, a kamoli bilo šta drugo.

Sada želimo da, u dogovoru sa našim građanima, radimo po prioritetima, čitave godine, da dobro saradujemo sa Vladom Republike Srbije i obezbedimo sve ono što je nedostajalo. Lako je raditi stihijski, u predizbornoj kampanji, zaduživši opštinu za nekoliko stotina miliona dinara. Mi želimo da radimo svake godine, cele godine i da upravo zajedno sa našim građanima kreiramo politiku, kako bi to svima bilo na korist i kako bismo mogli da se razvijamo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Kolega Laketiću, izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, lično smatram da najznačajniji element za svaku državu predstavlja adekvatno planiranje. Predloženim amandmanom sam pre svega želeo da ukažem na ovu istinu, ali takođe sam želeo da dam na značaju činjenici da je adekvatno planiranje neophodno i na lokalnom nivou, na nivou lokalnih samouprava.

Najznačajniji segmenti dugoročnog i kratkoročnog planiranja jesu lokalne, odnosno javne politike. Upravo na nivou lokalnih samouprava jako je teško napraviti jednu dugoročnu i kratkoročnu projekciju ulaganja, prevashodno ulaganja u infrastrukturu, zato što je svojevremeno, 2012. godine najveći broj lokalnih samouprava zatekao jedno vrlo loše, rekao bih katastrofalno, finansijsko stanje.

Inače, dolazim iz Prokuplja i narodni sam poslanik iz Topličkog okruga i mogu reći da je 2012. godine dug koji je zatečen u Opštini Prokuplje iznosio preko dve i po milijarde dinara. Na ovakav dug vrlo je teško napraviti adekvatan plan, govorim o planu ulaganja u infrastrukturu, ali i pored toga uspeli smo da u ovom vremenskom periodu završimo u potpunosti Dom kulture i novo obdanište, i još jedno obdanište koje je urađeno uz pomoć Ministarstva za populacionu politiku. Uz pomoć „Srbijavoda“ kompletno je sanirano korito reke Toplice. Oko sto miliona, samo u prošloj godini, uloženo je u putnu infrastrukturu i pored tolike dubioze, koja je najvećim delom vraćena.

Zato smatram da je, pre svega, ovaj zakon uvod u adekvatno planiranje, koje će biti dugoročnog karaktera i uvod u jedan značajno brži rast i razvoj, od lokala pa do cele države. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Miletiću, izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam uvek do sada predstavljao i predstavljaju jugoistok Srbije, brdsko-planinska područja, nedovoljno razvijena područja, a inače ovde u Skupštini predstavljam Ujedinjenu seljačku stranku, koja je izabrana sa liste SNS.

Šta drugo da kažem – da ću podržati ovaj zakon, da sam napisao amandman na član 2. gde želim da dam doprinos i stavim akcenat na nedovoljno razvijena područja.

Dolazim iz Svrljiga, opštine koja je nerazvijena ali ima kapaciteta za razvoj, opštine u kojoj je predsednica Opštine žena. Vlada Republike Srbije, na čelu sa tadašnjim premijerom gospodinom Vučićem, a sada predsednikom Srbije, stavila je veliki akcenat na doprinos poboljšanju života žena i ljudi na selu, a poseban akcenat stavljen je na žene na selu. Jelena, kao predsednik Opštine Svrljig, jeste osoba koja je primer kako treba domaćin da se ponaša jer smo mi u budžetu Opštine planirali za ovu godinu... Od 2011. godine stimuliše se bračna zajednica sa 250.000 dinara, a 350.000 dinara daje se za bračnu zajednicu kada se stvara u našim selima. Za svako novorođeno dete, za svaku nezaposlenu porodilju daje se po 10.000 dinara mesečno, a za žene na selu, za decu na selu 50% više.

Sada smo u toku budžeta za 2018. godinu odvojili sredstva za decu koja upisuju prvi razred srednjeg obrazovanja: pet hiljada dinara prva godina, narednih dvanaest meseci, svako dete, a za decu koja upisuju dualno obrazovanje sedam i po hiljada dinara. Na taj način sistemski planiramo i želimo da radimo, da doprinesemo razvoju naše opštine.

Tako su i Vlada Republike Srbije i naš predsednik planirali da se Srbija razvija svuda podjednako. Očekujem da ćemo u okviru naše velike šanse, a to je poljoprivreda, u narednom periodu još više izdvajati sredstva za ulaganje u poljoprivredu. Poljoprivreda je ono o čemu svi govorimo, ali veliki broj nas to i radi. Bavim se baš poljoprivredom i ovo govorim iz srca.

Još jednom pozivam sve kolege poslanike da podrže amandman, da se da podrška nedovoljno razvijenim područjima, da se da podrška našim ženama na

selu, svim ženama, i domaćinima Srbima i svima koji žive u Srbiji, koji žive od svog rada i poljoprivrede.

Još jednom, podržaću zakon i pozivam sve da glasaju za moj amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Janjuševiću, izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege, efikasnost planiranja je ključ ekonomskog razvoja. Frenklin je rekao: „Ne planirati znači planirati neuspeh“.

Prvi saradnici tadašnjeg premijera Srbije Aleksandra Vučića dali su veliki doprinos formiranju slobodne industrijske zone u Priboju. Tada na tih 27 hektara površine nismo imali investitora, ali imali smo planove i vizije. U okviru Plana kapitalnih investicija Opštine Priboj za infrastrukturno opremanje tog prostora imali smo određene kritike, nepoverenje – zašto, čemu, to je običan papir, to ne vodi nigde. Danas u toj industrijskoj zoni posluje sedam preduzeća. Tu radi 250 ljudi, a u naredne dve godine svih tih sedam preduzeća će minimum udvostručiti broj zaposlenih. Ovih dana u toku su pregovori sa jednom od najboljih domaćih kompanija da svoje poslovanje počne u Slobodnoj zoni Priboj i u toku su razgovori u Razvojnoj agenciji Srbije o podsticajima i subvencijama toj domaćoj firmi.

Onda krenemo šire: Koridor 11, nova deonica auto-puta Preljina–Požega, industrijska zona u Čačku i velika investicija koja je dogovorena, industrijska zona u Užicu – to je proizvod realnih planova i realnih vizija koje nisu ostale samo na papiru. U vreme onih koji su od 2008. do 2012. godine Srbiju ostavili bez 400.000 radnih mesta u tom delu Srbije bila je veća verovatnoća da se negde pokrene vulkan nego neka nova firma, neki novi proizvodni pogon ili asfaltna baza za novu deonicu auto-puta.

Politika ove vlade je da plan ide u fioku tek nakon realizacije, za razliku od nekih prethodnih politika gde su planovi odmah završavali u fiokama, otprilike tamo gde je trebalo Srbija da završi. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, predlažem da se u članu 2. stav 1. Predloga zakona doda tačka 18) koja glasi:

„Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje medicinskih ustanova.“

Smatram da se ovim amandmanom dodatno definišu osnovni pojmovi ovog predloga zakona. Ubrzani proces tranzicije kroz koji prolazi naša zemlja na putu ka EU pokazao se kao svojevrsni test za svaku instituciju, uključujući i zdravstvenu, koja mora da dokaže da je dovoljno sposobna i profesionalna da odgovori na visoko postavljene standarde, koji podrazumevaju svakodnevno potvrđivanje i kontrolu kvaliteta rada.

Posebni ciljevi Zavoda za javno zdravlje „Pomoravlje“ u Ćupriji u budućem periodu odnose se na više oblasti. U ekonomske ciljeve se ubrajaju: obezbeđivanje prosečnog realnog rasta ukupnog prihoda od 3% do 5% godišnje, rast zarada shodno prihodu, održavanje učešća tržišnih zarada u ukupnom prihodu Zavoda na nivou 35–45%, povećanje učešća budžetskih sredstava u ukupnom prihodu Zavoda tako da u narednom periodu ne budu manja od 55–65%.

U investicione ciljeve ubrajaju se: očuvanje i unapređenje stanja infrastrukturnih objekata i instalacija; unapređenje uslova rada, uz potpuno obezbeđenje zaštite na radu; očuvanje postojeće i nabavka nove opreme za laboratorijski rad, uzorkovanje i transport uzoraka; održavanje i obnova voznog parka Zavoda.

U kadrovske i stručne ciljeve ubrajaju se: izrada i realizacija plana školovanja, edukacije i stručnog usavršavanja radnika, izrada plana učešća stručnjaka Zavoda na savetovanjima, stručnim skupovima, simpozijumima i drugo, tj. godišnji plan.

U organizacione ciljeve ubrajaju se: promovisanje nove organizacije Zavoda u čijoj su osnovi centri; uspostavljanje multisektorskog i multidisciplinarnog rada na nivo centara i Zavoda u celini, uz poštovanje opšte hijerarhijske organizacione strukture.

U ciljeve za realizaciju poslova i zadataka ubrajaju se: nastavak praćenja, evidencija i analiza zdravstvenog stanja stanovnika Pomoravskog okruga; razvijanje elemenata upravljanja rizicima i pretnjama po javno zdravlje; promovisanje zdravlja; razvoj partnerskih odnosa sa lokalnom zajednicom u domenu zaštite i unapređenje javnog zdravlja; ostvarenje uslova da Zavod preuzme centralnu ulogu koordinatora i promotera javnozdravstvenih aktivnosti na nivou Pomoravskog okruga.

Nastavlja se sa razvijanjem i zaokruživanjem tržišnih poslova kako bi se obezbedili stabilni vanbudžetski izvori finansiranja. Sredstva na tržištu se ostvaruju u okviru Centra za kontrolu i prevenciju bolesti, Centra za higijenu, humanu ekologiju i ekotoksikologiju (kontrola zdravstvene ispravnosti namirnica i predmeta opšte upotrebe, kvaliteta vode za piće, izrada procena, analize i studija

iz oblasti zaštite životne sredine, ispitivanje otpadnih voda, ispitivanje ambijentalnog i emisionog vazduha, aktivnost mobilne jedinice u vanrednim, akcidentnim situacijama i drugo), Centra za kliničku mikrobiologiju i u manjoj meri drugih centara. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Lukiću, izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, u članu 2. stav 1. predložio sam da se doda tačka 18), a odnosi se na efikasnost planiranja.

Efikasnost je odnos između veličina rezultata po jedinici ulaganja, a odnosi se na veličine rezultata (outputa) i ulaganja (inputa). Planiranje predstavlja, kao proces, menadžersku funkciju kojom se određuju ciljevi tekućeg poslovanja i razvoja organizacije, zatim predviđanje i definisanje budućih zadataka, kao i poslova u kojima ti zadaci treba da se izvršavaju, a ciljevi ostvaruju.

Cilj efikasnog planiranja je da se datim ulaganjem ostvari što bolji rezultat i da se predviđeni rezultat ostvari sa što manjim ulaganjem. Ono predstavlja osnovu za obavljanje drugih menadžerskih aktivnosti: organizovanja, vođenja i kontrole. Pravilnim organizovanjem, vođenjem i kontrolom ulaganja, odnosno njihovim pravilnim pozicioniranjem dobijamo rezultate koji odgovaraju stvarnim potrebama.

Ukoliko se na teritoriji Bajine Bašte (to je lokalna samouprava iz koje ja dolazim) pravilno pozicioniraju sve destinacije pogodne za izgradnju turističke infrastrukture i ako se pravilno predviđi njihovo spajanje odgovarajućom putnom infrastrukturom tako da potencijalnim posetiocima svaka destinacija bude primamljiva, kako svojom uslugom i lepotom tako i infrastrukturnom dostupnošću, tek tada je moguće omogućiti dolazak investitora iz celog sveta koji bi ulagali u izgradnju turističke infrastrukture. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč?

Koleginice Lakatoš, izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, podnela sam amandman kojim predlažem da se u članu 2. Predloga zakona o

planskom sistemu Republike Srbije doda tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na razvoj školskog sistema.“

Zbog značaja efikasnog planiranja školskog sistema, sistema vaspitno-obrazovnih ustanova i obrazovanja kao bitnog segmenta svih društvenih aktivnosti, a samim tim i razvoja Srbije, značajno je efikasno planirati školski sistem i prilagoditi sistem obrazovanja kako bi mogao da prati privredu.

Upravo takav primer efikasnog planiranja školskog sistema tj. obrazovanja, gde obrazovanje prati privredu, jeste i Opština Stara Pazova, koja se prilagođava ekonomskom razvoju budućeg grada, prepoznaje ekonomske potrebe i, shodno tome, školuje profile koji su na tržištu potrebni i traženi. Opština Stara Pazova je opština sa velikim brojem domaćih i stranih investitora, razvijenom privredom, izgrađenom infrastrukturuom, razvijenim oblastima zdravstva i školstva, gde se obrazuju novi profili koji su potrebni privredi. Upravo to dovodi do smanjenja nezaposlenosti i povećanja životnog standarda naših građana, čemu svi težimo.

Stara Pazova zaslužuje, prema svim parametrima, da konačno dobije status grada, što je rukovodstvo Opštine već zatražilo od nadležnog ministarstva i dostavilo Vladi Republike Srbije svu potrebnu dokumentaciju.

A na nama, uvaženi, biranim predstavnicima naroda, jeste da učinimo sve da ekonomija i obrazovanje budu u funkciji razvijanja opština, gradova i regija, s jednim jednim ciljem, a to je – sveukupni razvoj Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Amandman na član 2. zakona odnosi se na efikasnost planiranja, a sve u vezi s održivim razvojem.

Za razliku od svih vlada od 2000. do 2012. godine, koje su se planski bavile samo zatvaranjem fabrika i sistematski otpuštale radnike i ostavljale ih na ulici, ova vlada, predsednik Republike i ova skupštinska većina rade na održivom razvoju Republike Srbije.

Da je tako, govori nam upravo i poseta koja se odigrala danas i juče – delegacija od sto privrednika iz jedne nemačke pokrajine došla je u Srbiju da razgovara sa našim privrednicima, da razgovara o budućem ulaganju u proizvodne pogone u Srbiji.

Da je tako, govori i primer mog grada Kraljeva, gde se više decenija nije otvorilo ništa. Nekad davno su otvorili neki toalet na Železničkoj stanici, toga se lepo sećam.

Predsednik Republike je omogućio, pre svega, da u ovoj godini otvorimo jednu fabriku „Tai grupe“, Turska, i započnemo radove u septembru na izgradnji najveće „Leonijeve“ fabrike ne samo u Srbiji nego na zapadnom Balkanu. Ono što govori da radimo na održivom razvoju, da razmišljamo o budućnosti, ne danas za danas nego danas za sutra, jeste i detalj da smo našli, odnosno da su domaći investitori otkupili deo nekadašnjeg velikog giganta „Magnohroma“, da taj deo već radi, i radiće, i da zainteresovani investitor iz inostranstva kupuje drugi deo, odnosno najveći deo fabrike „Magnohrom“, tj. fabrike vatrostalnih proizvoda. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 sati zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč?

Kolega Milojeviću, izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministri u Vladi Republike Srbije, dame i gospodo poslanici, na osnovu člana 161. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije, podneo sam amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije. Predlažem da se u članu 2. stav 1. Predloga zakona doda tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje privatnog sektora“. Ovim amandmanom definiše se pojam koji će postaviti temelje budućeg razvoja privatnog preduzetništva.

Kao što svi znamo, živimo u 21. veku, u kome su standardi tehnološkog razvoja i uspostavljanja jasnih principa i obrazaca rada od suštinskog značaja. Doba je digitalizacije, usavršavanja tehnološkog pristupa procesima proizvodnje i efikasnijeg planiranja, upravljanja sredstvima u cilju boljih ekonomskih rezultata. Ovaj proces reformi neophodan je u tržišnoj trci koja se odvija i samo najmodernijim metodama možemo postići ono čemu težimo, a to je prosperitet svih građanki i građana Republike Srbije. Pažljivim planiranjem nastavićemo trend privlačenja stranih investitora, motivisaćemo domaće privrednike za nova ulaganja i kvalitetnu radnu snagu zadržati u Srbiji.

Kao čovek koji je izabran na listi SNS za odbornika lokalne Skupštine opštine Arandelovac, smatram za ličnu dužnost da i na ovaj način skrenem pažnju na važnost teme o kojoj govorimo i navedem da u praksi postoje veoma dobri primeri povezivanja planiranja sa postizanjem željenih ciljeva. Opština Arandelovac je napravila niz dobrih mera koje su pomogle boljoj saradnji sa lokalnim privrednicima i koje su, na kraju krajeva, postigle efekat smanjenja

nezaposlenosti, povećanja plata radnika ali i veći promet i profit privatnih subjekata. U narednim javljanjima po amandmanima reći ću nešto više o primerima dobre saradnje lokalne vlasti i privatnih kompanija. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Da li neko želi reč?

Kolega Babić ima reč.

Izvolite.

VLADO BABIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, cenjeni gospodine ministre sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege narodni poslanici, u članu 2. stav 1. Predloga zakona dodaje se tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije sa posebnim osvrtom na razvoj medicinskih centara“. Ovim amandmanom se definišu osnovni pojmovi Predloga zakona.

U okviru efikasnosti planiranja danas ću govoriti o medicini rada. Medicina rada je jedna grana medicine koja svakodnevno donosi svež novac, a uz to ima minimalne troškove. Somborska Medicina rada donosi dnevno oko 100.000 dinara u kasu Doma zdravlja.

Cilj izrade, donošenja i usvajanja strategije medicine rada jeste da se omogući specifična zdravstvena zaštita radnoaktivnog stanovništva. Očuvanje i unapređenje zdravlja radnoaktivne populacije ostvaruje se kroz implementaciju adekvatnog koncepta delatnosti medicine rada i organizacijom službe koja obezbeđuje najviši mogući nivo zaštite zdravlja na radu za sve radnike.

Osnova strategije službe medicine rada je poboljšanje njenog sadržaja i njene aktivnosti. Aktivnosti i ciljevi službe medicine rada će se odnositi na sve aspekte zdravlja, i to na: primarnu prevenciju povreda na radu, profesionalnih bolesti i bolesti vezanih za rad; zaštitu zdravlja svakog zaposlenog i rano otkrivanje bolesti koje ugrožavaju kako radnu sposobnost tako i kvalitet života; zatim, promociju zdravlja na radnom mestu; obezbeđivanje dostupnosti, tj. princip – medicina rada za sve zaposlene, naročito za vulnerabilne grupe, sektor visokih rizika i zaposlene u malim i srednjim preduzećima, u poljoprivredi, koji su do sada malo bili obuhvaćeni. Potrebno je uključivanje specijalista medicine

rada u timove za izradu i dopunu akta o proceni rizika po zdravlje na radnom mestu.

Da bi se ostvarili planirani ciljevi službe medicine rada, neophodno je obezbediti sledeće aktivnosti: 1) prethodni pregledi za sva radna mesta, s posebnim osvrtom na radna mesta sa povećanim rizikom, 2) redovni periodični pregledi radnika koji rade na radnim mestima sa povećanim rizikom za zdravlje, 3) vanredni periodični pregledi u odnosu na izmene u zdravstvenom stanju koje utiču na bezbednost obavljanja posla, 4) ciljani pregledi u odnosu na specifične štetnosti i 5) sistematski pregledi svih zaposlenih bez obzira na radno mesto.

Potrebno je izvršiti i promociju zdravlja, pre svega na radnom mestu, i to upoznavanjem radnika sa profesionalnim štetnostima, njihovim rizicima po zdravlje i mogućnostima otklanjanja istih s aspekta korišćenja ličnih zaštitnih sredstava i sprovođenja osnovnih higijenskih principa pri radu. Promocija zdravlja treba da se odnosi na prevenciju nezaraznih bolesti, promovišući zdravu ishranu i fizičku aktivnost među radnicima i mentalno zdravlje na radu, kao i redovan obilazak preduzeća radi uvida u uslove rada i radnu sredinu; zatim organizovanje kurseva za obuku u pružanju prve pomoći; kontinuiranu edukaciju kadrova službe medicine rada da bi mogla da odgovori na zahteve koje nameću nove tehnologije i stari modeli koji danas nisu korišćeni, kontinuirana nabavka nove opreme, neophodne su aktivnosti službe medicine rada i povezivanje u jedinstven informacioni sistem.

Moram da kažem da specijalisti medicine rada u Somboru nisu ugovoreni, što je jedan od problema.

Svakako da je cilj službe medicine rada i uključivanje u sistem javnog zdravlja.

Da bi sve navedene aktivnosti bile dostupne radnicima, služba medicine rada mora da bude posrednik između poslodavca i radnika, tj. mora da se ostvari potpuna saradnja sa poslodavcem sklapanjem ugovora o pružanju usluga medicine rada. Osim saradnje sa poslodavcem, radi kontrole sprovođenja bezbednosti i zaštite na radu neophodna je i saradnja sa inspekcijom rada. Briga za zdravlje radnika ne sme biti isključivo u nadležnosti poslodavca, već i država kroz svoje institucije mora da nosi deo odgovornosti. Zaštita zdravlja radnika ultimativno mora da bude jednako dostupna svima i tu država mora da ima najveću ulogu.

Osim navedenih aktivnosti, cilj službe medicine rada je da u skladu sa doktrinarnim stavovima i zakonskom regulativom vrši zdravstvene preglede radi izdavanja lekarskih uverenja za razne potrebe, kao što su lekarska uverenja o zdravstvenoj sposobnosti za upravljanje motornim vozilima, upis u srednju školu i fakultet, boravak u domu, usvajanje deteta, starateljstvo, hraniteljstvo, boravak u zemlji, i drugo.

U danu za glasanje SNS će podržati ovaj zakon. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog sata.

Sa radom nastavljamo u 15.05 časova.

(Posle pauze – 15.10)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo, nastavljamo sa radom.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Jovanović, izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ministre Đorđeviću, kolege poslanici, građani Srbije, želela bih da predloženim amandmanom na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije jasno ukažem na to koliki značaj on ima, zahvaljujući principima efikasnosti i odgovornosti, za obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije u domenu privrednog rasta.

Reformom državne uprave i njenom racionalnošću i efikasnošću stiče se uslov za sveukupni ekonomski i privredni razvoj. Državna uprava mora da bude podrška građanima i privrednim subjektima, a ne balast i kočnica razvoju. Za tako nešto potrebna nam je profesionalna uprava, koju čine stručni i odgovorni službenici. Zahvaljujući setu zakona, tako nešto će biti moguće. Nastavak te politike je i ovaj zakon, koji na dugoročan i realan način postavlja državne ciljeve pre svega ne bi li dostigli zacrtane ekonomske vrednosti neophodne za bolji život svih naših građana.

Kako se dobro organizovana i efikasna državna uprava višestruko isplati građanima možemo videti na primeru moje opštine Rakovica. Birajući mudro svoju opštinsku i gradsku vlast, građani su izabrali asfaltiranje ulica umesto prazne opštinske kase, izabrali su obnovljene škole umesto nameštenih tendera, izgradnju vodovodne mreže umesto praznih obećanja. Dok su drugi obećavali, sadašnja vlast u Opštini Rakovica gradi.

Rekla bih još ovo o Predlogu zakona – ovim amandmanom istakla sam efikasnost planiranja, koju je i sam zakonodavac usadio u odredbe zakona ne bi li državna uprava bila oslonac celokupnoj privredi i društvu. Zamolila bih kolege poslanike da razmotre moj amandman i da u danu za glasanje pruže podršku usvajanju poboljšanog teksta zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Filipović.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, građani Srbije, sve možete da nadoknadite u životu osim izgubljenog vremena. Srpska napredna stranka se od 2012. godine trudi da nadoknadimo sve ono što je propušteno, sve ono što je loše urađeno u nekom prethodnom periodu, da ispravimo sve greške koje su pravljene, i umnogome smo u tome uspeli. Prvo, kroz finansijsku stabilizaciju, kroz mnoge uštede koje smo napravili, a onda smo uspeli da zaposlimo ljude, da otvorimo brojne fabrike. Iza svega toga stoji ono o čemu sam juče govorio, a to je plan, jasan plan, vizija da znamo šta želimo, kuda želimo i kako želimo da naše društvo izgleda u narednom periodu. Zato sam i podneo ovaj amandman, želeći da pomognem da poboljšamo i da podržim Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije.

Plan i ideja je ono što ima SNS i to se vidi na primeru grada Beograda, u kome živim. Kada smo došli na vlast u Beogradu, zatekli smo praznu kasu, zatekli smo urušen grad, upropašćeno sve. Sve je bilo prazno i pusto. Imali smo priliku da nastavimo onim putem kojim je išla Demokratska stranka, onim putem kojim je išla sadašnja opozicija. Mi smo se opredelili za drugačiji put, za drugačiju ideju, da probamo da uradimo nešto u gradu Beogradu. Onda smo rekli – hajde da vidimo u kojim opštinama je potrebno šta uraditi, da pitamo naše građane, da razgovaramo s njima. Na osnovu razgovora sa građanima, u komunikaciji sa građanima, Srpska napredna stranka i njeni čelni ljudi napravili su plan kuda i kako treba da se razvija grad Beograd u narednom periodu. To su građani ocenili 4. marta na izborima, kada su dali ogromnu podršku listi SNS-a „Zato što volimo Beograd“ na beogradskim izborima.

To je primer kako smo radili u gradu Beogradu u te četiri godine, plan gde ulažemo, kada i zašto. Svake godine u jednoj opštini rešimo jedan veliki problem. Ako svake godine budemo rešavali i nastavili dalje da u celoj Srbiji rešavamo jedan problem, mislim da će ovo društvo biti daleko bogatije i srećnije nego što je bilo u periodu od 2000. do 2012. godine i da ćemo svi zajedno moći da budemo mnogo zadovoljniji u budućnosti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč? (Da.)

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj zdravstva.

Da bi građani mogli da koriste zdravstvene usluge i na najbrži način stignu do zdravstvenih ustanova, i putevi treba da budu adekvatni i kvalitetno odrađeni. Zahvaljujem se Vladi Republike Srbije i ministarki Mihajlović za obećanu brzu saobraćajnicu od Šapca do Loznice, i dalje do Republike Srpske, koja će mnogo značiti za taj deo zapadne Srbije, a i za početak rekonstrukcije železničke pruge Šabac–Loznica–Brasina pa sve do Republike Srpske. Time će se stvoriti uslovi za brži i lakši put, a samim tim i investitori će pre doći u taj deo naše republike.

Prethodna vlada uložila je ogromna sredstva za sređivanje putne infrastrukture na teritoriji grada Loznice, zatim, puteva Loznica–Valjevo, Loznica – Mali Zvornik – Ljubovija; rekonstruisano je mnogo mostova oštećenih u katastrofalnim poplavama 2014. godine, počev od mosta na Jadru u Dragincu, pa osam mostova u opštini Krupanj.

Preko Kancelarije za upravljanje javnim ulaganjima u opštinu Krupanj je uloženo oko 150.000.000 dinara, počev od sanacije vodovoda, klizišta, izgradnje 29 stambenih objekata, novčane nadoknade za porušene objekte u vrednosti od 34.894.000 dinara, novčane pomoći za oštećene objekte u vrednosti od 133,2 miliona dinara; asfaltiran je put Krupanj–Ljubovija u dužini od 17,8 km.

Preko Kancelarije za upravljanje javnim ulaganjima sanirano je zagađenje Kostajničke reke, reke Korenite i Jadra nastalo usled izlivanja jalovine sa deponije rudnika „Stolice“, u vrednosti od 220.000.000 dinara. Sanirane su ambulante u Beloj Crkvi i Mojkoviću, rekonstruisan Dom zdravlja Krupanj u vrednosti od 17.382.000 dinara. U objektima nekadašnje „Krupanjke“ otvoren je proizvodni pogon „Džinsi“, zaposleno 150 radnika, zbrinuto više stotina porodica.

Sve ovo se desilo zahvaljujući angažovanju našeg predsednika, gospodina Aleksandra Vučića, koji je nakon katastrofalnih poplava posetio Krupanj više od deset puta i bukvalno oživeo ovu opštinu koja je bila u totalno sablasnom stanju. Zbog povoljnije privredne klime odliv stanovništva je smanjen, a broj nezaposlenih je manji od 2.000. U prošloj godini prvi put je u opštini Krupanj rođeno 25% više beba nego prethodne godine.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Željko Sušec.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Sušec.

ŽELJKO SUŠEC: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri u Vladi Republike Srbije, dame i gospodo narodni poslanici, efikasnost planiranja u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje vodoprivrede, od izuzetno je velike važnosti, pogotovo kada je poljoprivreda u pitanju.

U Srbiji se preko trideset godina nisu gradili sistemi za navodnjavanje. U cilju razvoja i unapređenja poljoprivredne proizvodnje, sistemi za navodnjavanje su od izuzetne važnosti. Iz tog razloga je Ministarstvo poljoprivrede, na čelu sa Vladom Republike Srbije, krajnje odgovorno pristupilo rešavanju ovog višedecenijskog problema. Danas se u Republici Srbiji gradi četrnaest sistema za navodnjavanje, a u pripremi je još petnaest projekata koji će se realizovati do kraja 2018. godine. Ministarstvo poljoprivrede u Vladi Republike Srbije planira da u ciklusu od šest do sedam godina dođe do 300.000, odnosno 400.000 hektara obradivih oranica koje će biti pod sistemom za navodnjavanje, što je zaista za svaku pohvalu.

Kada je kanalska mreža za navodnjavanje u pitanju, ne mogu da ne spomenem grad Pančevo, koji je do 2012. godine imao zapuštenu i zaparloženu kanalsku mrežu za odvodnjavanje. Odgovornim pristupom Grada Pančeva i Gradskog sekretarijata za poljoprivredu, u saradnji sa Vodoprivrednim preduzećem „Tamiš–Dunav“, danas se na teritoriji grada Pančeva intenzivno održava preko petsto kilometara kanalske mreže za odvodnjavanje, sa potencijalnom mogućnošću korišćenja i za navodnjavanje, što u velikoj meri poljoprivrednim proizvođačima na teritoriji grada Pančeva daje mogućnost da uz nabavku opreme, uz subvencije koje intenzivno sprovodi Vlada AP Vojvodine, odnosno Pokrajinski sekretarijat za poljoprivredu, utrostruče svoje poljoprivredne proizvode.

Poljoprivreda je najveći potencijal u Republici Srbiji. Primera radi, dobit koju Hrvatska ostvari u oblasti turizma u toku jedne turističke sezone Srbija bi morala da ostvari u poljoprivrednoj proizvodnji. Kada je sadašnja Vlada Republike Srbije u pitanju, nema sumnje da će se ovaj primer realizovati u skorijoj budućnosti. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, podneo sam amandman na član 2. ovog zakona o planskom sistemu Republike Srbije kako bih poboljšao tekst samog zakona.

Kako treba voditi lokalnu samoupravu i kako treba domaćinski planirati, možemo videti i naučiti od lokalne samouprave Grada Leskovca. Gradonačelnik Leskovca Goran Cvetanović prepoznao je činjenicu da savremena putna infrastruktura u gradu i selima jeste preduslov opšteg prosperiteta i sveukupnog razvoja.

Kada smo 2012. godine preuzeli odgovornost u Gradu Leskovcu, zatekli smo ulice koje su bile željne obnavljanja. Uređenje većeg dela gradskih i seoskih saobraćajnica nije rađeno decenijama. U periodu od pet godina u gradu i okolini izgrađeno je i rekonstruisano preko šezdeset saobraćajnica. Njihova dužina iznosi preko 20.000 metara, a vrednost više od pola milijarde dinara. Značajna pažnja posvećena je i pešačkim površinama; izgradnja i sanacija trotoara urađena je na površini od 17.000 metara kvadratnih, za šta je izdvojeno 53.000.000 dinara.

To je dobro planiranje, poštovane kolege, i prava podrška donošenju ovakvog i sličnih zakona.

Naravno, Grad Leskovac investira u bolji kvalitet života. U rekonstrukciju vodovodne mreže kao i izgradnju severnog kraka vodovoda u gradu Leskovcu do sada je uloženo preko pet miliona evra. Izgrađena je nova vodovodna mreža u dužini od 32 kilometra, za šta je izdvojeno 96.000.000 dinara. Kanalizaciona mreža izgrađena je u dužini od 8.500 metara, ukupne vrednosti 37,3 miliona dinara.

Značajne investicije ostvarilo je i JKP „Toplana“, koje je poslednjih godina u modernizaciju sistema grejanja uložilo preko dva miliona evra. Izgrađena je nova kotlarnica na gas, izvršena je rekonstrukcija toplovoda, automatizacija toplotnih podstanica, kao i ugradnja filtera za prečišćavanje produkata sagorevanja. Takođe, svim konzumentima toplotne energije omogućeno je fakturisanje po potrošnji na nivou toplotnih podstanica ugradnjom pouzdane merne opreme. Zamenjeno je 46 toplotnih podstanica novim, automatskim toplotnim podstanicama, i to u objektima kolektivnog stanovanja povezanih SCADA sistemom, čime je formirano jezgro budućeg dispečerskog sistema. U međuvremenu, toplotni konzum je povećan sa 500 stambenih jedinica, stanova, i oko 20.000 metara kvadratnih poslovnog prostora. Javno komunalno preduzeće „Toplana“ daje redovne godišnje subvencije određenim ugroženim socijalnim kategorijama korisnika daljinskog grejanja.

Na kraju, važno je pomenuti da su i „Vodovod“ i „Toplana“ u Leskovcu od nekadašnjih gubitaša postali uspešna javna preduzeća i nadalje se mogu očekivati investicije u poboljšanje kvaliteta vodosnabdevanja i grejanja građana Leskovca.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman je usmeren na sveukupan razvoj Republike Srbije, s tim što bih ja ukazala i na značaj jedinica lokalne samouprave. Ovaj zakon će biti sveobuhvatan u smislu da se ne odnosi samo na sistem planiranja Republike Srbije već će se odnositi i na autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave.

Kao jedan od boljih projekata u Nišu istakla bih izmeštanje gradske zelene pijace sa sadašnje lokacije pored tvrđave na novu lokaciju otvorenog tržnog centra, zbog čega su upravo urađene izmene i dopune urbanističkih planova Opštine Palilula. Ovim planom Grad će osloboditi okolinu tvrđave montažnih objekata ali i postupiti u skladu sa Zakonom o zaštiti spomenika kulture. Tvrđava u Nišu je najveća u ovom delu Balkana i svakako je jedna od najatraktivnijih građevina u ovom gradu.

S druge strane, Niš će na taj način stvoriti uslove za realizaciju velikih investicija i velikih projekata, koji će se desiti uz pomoć Vlade Republike Srbije. Neki od tih projekata su već odobreni. Krajem marta ove godine odbornici Skupštine grada Niša usvojili su Predlog drugih parcijalnih izmena i dopuna Generalnog urbanističkog plana, a one podrazumevaju izmeštanje međugradske autobuske stanice „Niš ekspresa“, Kvantaške pijace, izgradnju još jednog tržnog centra, takođe, jedne multifunkcionalne koncertne sale i trgovinskog poslovnog objekta kod Osnovne škole „Sveti Sava“.

Dakle, donošenje ovog zakona će omogućiti sistematizovan, usklađen na svim nivoima, realističan i efikasan planski sistem u Republici Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodna poslanica Dragana Barišić.

Koleginice Barišić, izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, podnela sam amandman na član 2. zakona o planskom sistemu Republike Srbije koji bi dodatno definisao pojmove ovog zakona, a tiče se dodavanja tačke 18) koja se odnosi na efikasnost planiranja sveukupnog razvoja Republike Srbije.

Kao lekar, osvrnula bih se na zdravstveni sistem. Loše vođena politika i urušavanje zdravstvenog sistema koje je trajalo više decenija – a pre svega bih rekla da je „dosmanlijska“ vlast urušila zdravstveni sistem Republike Srbije i dovela srpsko zdravstvo na najniže grane – uticali su da se suočimo sa mnogim problemima.

Naglasila bih da su loše vođena kadrovska politika i loše vođeni kadrovski plan doveli do toga da se srpsko zdravstvo suoči sa problemom manjka lekara određenih specijalnosti, tako da je Vlada Republike Srbije, na čelu sa tadašnjim premijerom Aleksandrom Vučićem, morala da donosi izmene i dopune zakona koji su postojali, ali su bili jako loši, da bismo sprečili problem da ostanemo bez anesteziologa, bez pedijataru, bez patologa. Na svu sreću, uspeali smo dobrim planom i to da uradimo i obezbedimo našim mladim lekarima da odu na specijalizaciju u kraćem roku nego što je to nekada bilo.

Ono što bih naglasila je i to da smo dobrim planiranjem u oblasti zdravstva, tačnije u oblasti primarne zdravstvene zaštite, uspeali da rešimo problem u lokalnim samoupravama, problem koji se odnosi na vakcinisanje dece. Ovom prilikom želela bih da pohvalim kruševački Dom zdravlja, gde je obuhvat dece koja su podlegla vakcinaciji čak preko 90%. Znamo da je problem koji se tiče vakcinacije, između ostalog i zbog loše vođene politike kadra iz G17 plus, kada smo imali problem sa lošom nabavkom vakcina pa su naši građani, nažalost, poverovali u neke priče antivakcinalnog lobija i nevakcinisanjem dece doveli do pojave nekih bolesti koje je uveliko trebalo da budu iskorenjene...

Politika koju vode naša vlada, Vlada Republike Srbije, i resorna ministarstva jeste politika napretka. Vraćamo zemlju na ono mesto na kojem treba da bude, i naše zdravstvo naravno, i sve ostale grane. Zato i dobijamo podršku naših građana. Nastavićemo da radimo odgovorno, kao i dosad, jer politika SNS je odgovorna politika, koja daje rezultate. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Davidovac, izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, jedan od osnovnih razloga za donošenje ovog zakona jeste da se uspostavi efikasan sistem planiranja na republičkom nivou, nivou autonomnih pokrajina, kao i na nivou jedinica lokalne samouprave, što doprinosi sveukupnom razvoju naše zemlje. Samim tim, stvaraju se uslovi za unapređenje i povećanje saradnje sa zemljama u regionu.

Dolazim iz opštine Lazarevac, koja je samo jedna od mnogih gde se može videti efikasnost rada i saradnje između svih nivoa vlasti od kada je Srpska

napredna stranka, predvođena našim predsednikom gospodinom Aleksandrom Vučićem, došla na vlast. Odgovornom politikom koju smo vodili u protekle tri godine u Lazarevcu urađeno je mnogo. Navešću samo neke projekte koji su realizovani a značajno su doprineli razvoju moje opštine.

U protekle tri i po godine na teritoriji opštine Lazarevac je izgrađeno i rekonstruisano više od osamdeset kilometara puteva i ulica. Rekonstruisano je i novoizgrađeno preko šezdeset kilometara vodovodne mreže i oko deset kilometara kanalizacione mreže.

U Lazarevcu se gradi prvo vanbolničko porodilište na teritoriji opština Beograda u proteklih četrdeset godina. U toku je i renoviranje Doma zdravlja „Dr Đorđe Kovačević“, prvi put od izgradnje, gde je posebna pažnja posvećena povećanju energetske efikasnosti. Renovirano je pet ambulanti na teritoriji opštine Lazarevac.

Nakon trideset pet godina rekonstruisan je vrtić „Dečje carstvo“, kao i još deset školskih i predškolskih ustanova.

Nakon više od petnaest godina, od kada je fabrika „Beko“ otišla u stečaj, turska kompanija „Birlešik tekstil“ kupila je fabriku, a sada je u toku proširenje pogona fabrike, što će omogućiti otvaranje ukupno 1.200 radnih mesta, uglavnom za žensku radnu snagu. Otvoren je i moderan tržišni centar koji zapošljava 250 naših građana.

Posebna pažnja je posvećena razvoju poljoprivrede, koja je u potpunosti bila zanemarena u periodu pre nego što je Srpska napredna stranka došla na vlast. Otvorena je Kancelarija za poljoprivredu, gde se zainteresovani poljoprivredni proizvođači mogu informisati o svim aktuelnostima u ovoj oblasti.

Kao što ste mogli čuti, a svako ko dođe u Lazarevac može i da vidi, za SNS nema podele građana na građane prvog i drugog reda kao što je bilo ranije, sada smo svi građani Republike Srbije. Ne postoje prioriteti kako bi se nečiji lični interesi realizovali, već se ulaže u svaku opštinu u našoj zemlji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Ognjanović, izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, planiranje u javnoj upravi je neophodno kako bi javne politike i propisi mogli da budu dobro osmišljeni i formulisani. Zato sam predložila amandman koji glasi – efikasnost planiranja, odnosno planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na finansijsku stabilnost.

Osnovni cilj realnih planova razvoja i njihovog efikasnog sprovođenja jeste u obezbeđivanju kontinuiranog ekonomskog rasta i društvenog napretka

baziranog na jasnim smerovima razvojne politike. Razvoj savremenog finansijskog tržišta uslovljen je procesima inovacije i konkurencije koji vode stalnom kreiranju novih finansijskih instrumenata i širenju tržišta. Ovo je smer politike kojom se vodi naša vlada i ovo je politika kojom je Vlada stekla poverenje stranih investitora.

Samo u proteklih mesec dana predsednik Vučić je postavio kamen temeljac i otvorio nekoliko fabrika. U Kragujevac je došla nemačka fabrika, industrijski kompleks *MIND* park, koja će proizvoditi delove za vagone i tramvaje. Nemačka u Srbiji već zapošljava preko 44.000 radnika, a ulaganja u srpsku privredu dostigla su vrednost od oko dve milijarde evra. Za Srbiju je najvažniji spoljnotrgovinski partner i u robnoj razmeni i u razmeni usluga, a ukupna robna razmena Srbije i Nemačke prošle godine je iznosila gotovo 4,4 milijarde evra.

Vodeći evropski proizvođač kablova i kablovskih sistema za automobilsku i drugu industriju je „Leoni“. Otvorio je u Nišu treću fabriku u Srbiji. Vrednost investicije je 22.000.000 evra, a fabrika će zaposliti 2.200 ljudi.

U Prokuplju je otvoren nov proizvodni pogon fabrike „Bizlink“, koja proizvodi kablove za male kućne aparate, u kojoj će pored 350 radnika posao dobiti još oko 450.

Postavljen je kamen temeljac za pogon fabrike „Eseks Jurop“ u Zrenjaninu, koja će proizvoditi emajlirane bakarne žice, uz investiciju od 30,4 miliona evra, a posao će dobiti više od 150 ljudi.

Sve ove i buduće investicije su pokazatelji da je Vlada Srbije, na čelu sa predsednikom Vučićem, stvorila pogodno tlo za ulaganje, čime će se obezbediti finansijska stabilnost i pozitivna privredna klima. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolegistica Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA St. JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade sa saradnicima, kolege narodni poslanici, zakonom o planskom sistemu, ovim veoma važnim i sveobuhvatnim zakonom, želi se postići sledeće: sprečavanje postojanja više paralelnih proizvodnih procesa, zatim lakše određivanje prioriteta u radu organa državne uprave, sprečavanje neefikasnosti merenja učinka na svim nivoima, i još niz problema i nedoumica. Najsigurniji i najprecizniji način primene je kroz zakon, a ne kroz uredbe ili kroz preporuke. Jer nama se žuri, žuri nam se da napredujemo i nadoknadimo vreme kada se zaduživalo za penzije ili kada su se rasprodavala najbolja preduzeća.

Zato sam podnela amandman na član 2. Predloga zakona gde se dodaje tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na rast ekonomskih indikatora“.

Kao diplomiranom ekonomisti i nekom ko ima 27 godina radnog iskustva u raznim ekonomskim oblastima, potpuno mi je jasan značaj ekonomije. Ovde ne pričamo samo o visini plate ili o potrošačkoj korpi, već mnogo šire – o sigurnosti, o napretku i stabilnosti zemlje, o tome da se vraća ugled ove zemlje u svetu, da je globalizacija uticala na kretanje ljudi, roba i usluga i bolju razmenu informacija.

Naša zemlja želi da ide ukorak sa svetom i na dobrom je putu. Postigla je stabilnost ekonomskih parametara i NBS predviđa ubrzanje rasta BDP-a u 2018. i 2019. godini za oko 3,5%.

To se primenjuje svuda, u gradu i selu, samo ako hoćemo da budemo realni. Svaki građanin Mladenovca od dolaska privremenog organa 2015. godine pa nadalje vidi napredak: ozdravljena su javna preduzeća, asfaltirano je 40 kilometara puteva, urađeno 13.660 metara nove kanalizacione mreže, preko 8.000 metara nove vodovodne mreže. „Lasta“ u Mladenovcu dobila je petnaest novih autobusa, što je u uslovima kada desetak hiljada ljudi putuje svakodnevno na posao, u školu, na studije u Beograd veoma značajno.

Prošlog avgusta vraćena je poslednja rata kredita koji je prethodna vlast podigla, u iznosu od tri miliona evra, i dva puta produžavala grejs-period kako ga za vreme njihovog mandatovanja ne bi vraćali, nego je to sačekalo SNS, tako da se gušio svaki napredak.

Kroz poljoprivredne subvencije građani Mladenovca su primili 34,5 miliona dinara. Osnovna škola „Sveti Sava“ u Mladenovcu je kompletno renovirana a pretilo je kompletno urušavanje zbog podzemnih voda. U toku su radovi na muzeju grada, koji je bio zatvoren od 2009. godine. Toliko o tome koliko je prethodna vlast vodila računa o kulturi.

Nabrojala sam samo delić realno evidentnog ekonomskog oporavka, koliko je moglo da stane u ograničeno vreme za ovo današnje izlaganje. Zbog važnosti koju imaju ekonomski indikatori za rast i stabilnost naše države, podnela sam ovaj amandman. Zahvaljujem svima na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Kolega Matiću, izvolite.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Moj amandman na član 2. zakona o planskom sistemu Republike Srbije prvenstveno ima za cilj poboljšanje razvoja opština i gradova.

Cilj svakog zakona, a posebno ovog koji reguliše planski sistem Republike Srbije, jeste da se uredi određene oblasti, da se postave pravila. U

ovom slučaju, konkretno, ovde se uređuje vizija budućeg razvoja kroz planska dokumenta.

Ja ću opet kroz jedan živi primer reći gde će ovaj zakon imati dobre efekte; uzeću primer izgradnje auto-puta kroz centralnu Srbiju: Beograd, Obrenovac, Ub, Lajkovac, Ljig, Gornji Milanovac, Čačak itd. Svakako da je auto-put jako bitan za razvoj gradova i opština u centralnoj Srbiji kroz koje prolazi, za razvoj njihove privrede, kao i Srbije u celini, ali sada dolazi do izražaja šta to znači za opštine koje se nalaze u neposrednoj blizini auto-puta u izgradnji a kroz koje ne prolazi auto-put. Planskim dokumentima će se predvideti vreme i dinamika izgradnje pristupnih saobraćajnica koje će ta mesta povezati sa auto-putem i dati mogućnost da te opštine i gradovi imaju perspektivu i benefit od tog auto-puta, odnosno ukupan privredni razvoj. Primera radi, to su opštine Koceljeva, Mionica, grad Valjevo. Recimo, Koceljeva bi trebalo da ima jednu dobru vezu sa budućim auto-putem, a to bi trebalo da bude otprilike na nivou magistralnog puta, dok bi grad Valjevo trebalo da ima pristupnu saobraćajnicu na auto-put nivoa polu auto-puta, jer grad Valjevo zaslužuje tako nešto.

Ovde se vidi ono što ovaj zakon omogućava – da se kroz planiranje, kroz planska dokumenta predvide i vreme, i finansije i dinamika. A kada to imamo, kada imamo plan i znamo da će to biti, mislim da nam to daje mogućnost da te sredine razvijamo najbolje što je moguće u Srbiji, na čelu sa ovom Vladom i predsednikom Vučićem. Tako da će ove opštine koje sam naveo kao primer imati jedan pun razvoj, dobar razvoj, a samim tim i Republika Srbija će se razvijati brzo i bolje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Kolega Atlagiću, izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, gospodine ministre Stefanoviću sa saradnicima, drago mi je što ste ponovo među nama u ovom visokom domu kojem ste svojevremeno predsedavali, na zadovoljstvo svih građana Republike Srbije i narodnih poslanika, ne samo poslanika vladajuće koalicije nego i opozicionih poslanika. Ovo ne mislim ja, nego misle i opozicioni poslanici.

Poštovani potpredsedniče, na dnevnom redu je planiranje, planski dokumenti. Oni se reflektuju i na vaspitanje i obrazovanje, pogotovo na naše nastavnike koji vrše planiranje svakodnevno (to su tzv. dnevne pripreme), zatim sedmično planiranje, zatim imaju mesečno planiranje, polugodišnje i godišnje.

Efikasno planiranje, dame i gospodo, u vaspitanju i obrazovanju podrazumeva i planiranje u odnosu naših učenika prema moralnim vrednotama i prema državnoj imovini.

Da je Đorđe Vukadinović zvani Vlah, dok je bio đak, vaspitan za pravilan odnos prema državnoj imovini, ne bi oteo milione iz Državne lutrije. Ja ga zaista pozivam i prozivam da kaže da li je uzeo te pare ili ne.

Da su poslanici bivšeg režima vaspitavani, kao učenici, za pravilan odnos prema zakonu i zakonitosti, ne bi priznavali Haški tribunal, jer ga je osnovao nelegalni organ, to oni dobro znaju. Prema tome, ako ga je osnovao nelegalni organ, sve odluke koje donosi su ništavne. A danas i juče nam pune uši o tome kako je on legalan. To je najveća pravna, civilizacijska politička nakaza, a njegov predsedavajući, prvi i poslednji, Teodor Meron, jedan je od najvećih zlikovaca, uz Klintona i Olbrajtovu, u 21. veku.

Da su Zoran Živković zvani „Poljoprivrednik u pokušaju“, Saša Janković zvani „Prangija“, Dragan Šutanovac zvani „Zgrabinovac“, Saša Radulović zvani „Kralj stečaja“, Vuk Jeremić zvani „Vuk potomak“, Boško Obradović zvani „Lupetiv“, Boris Tadić zvani „Lipicaner“ imali pravilan odnos prema istini, ne bi, dame i gospodo narodni poslanici i poštovani građani Srbije, za brutalno prebijanje Marka Đurića i njegovih saradnika od strane šiptarskih siledžija proglasili njih krivim, iako je generalni sekretar Alijanse za budućnost Kosova Rahim Pacoli izjavio i utvrdio da je za to kriv Hašim Tači, koji je to unapred pripremao.

Zato je, poštovani potpredsedniče, bitan ovaj amandman koji govori da se planiranje odnosi i na vaspitanje i obrazovanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Kolega Rističeviću, izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, planiranje je veoma bitno u poljoprivredi. Stranka bivšeg režima to nije razumela i zato su obično imali ministra protiv poljoprivrede, a ne ministra poljoprivrede.

Naime, ja smatram da biljna proizvodnja nije dovoljna i da moramo, da bismo povećali BDP iz poljoprivrede i prehrambene industrije, da sem biljne proizvodnje imamo razvijeno stočarstvo. Klanice nam rade sa 50% kapaciteta. Izvozne šanse, posebno u govedarstvu i izvozu goveđeg, jagnječeg i ovčijeg mesa, veoma su izvesne.

Dakle, umesto da izvozimo našu stočnu hranu, naš kukuruz za osamsto miliona, mi treba da tovimo stoku i da zaradimo kroz to dve milijarde evra umesto osamsto miliona, da preradom u klanicama taj iznos dostigne četiri milijarde i da na takav način poljoprivrednu i prehrambenu proizvodnju sa pet milijardi dignemo na deset milijardi.

Takođe, mislim da ono što je stranka bivšeg režima zaboravila da uradi jeste PIO osiguranje poljoprivrednika, koje smo doveli do toga da se samo jedan poljoprivrednik osigurava, ali su ostali dugovi. Mislim da bi zbog nesmetanog

funkcionisanja, posebno malih poljoprivrednih gazdinstava, trebalo da omogućimo poljoprivrednicima da to regulišu. Zato pozivam Ministarstvo finansija, Ministarstvo poljoprivrede – i dalje naporno radimo, ali jednu šansu su poljoprivrednici propustili – da im dopustimo da kroz još jednu šansu makar te svoje dugove prema PIO osiguranju i zdravstvenom osiguranju izmire na odgovarajući način. Recimo, prodajom dugova i kamata za 10% od njene vrednosti, zato što je dug dvesta milijardi evra, on je nenaplativ, a naplatom samo 10% mi bismo za dvadeset milijardi osnažili, verovatno, svoj agrarni budžet i tako kroz povećane stimulacije i subvencije svoju poljoprivrednu proizvodnju još više uvećali. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Jančiću, izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Poštovani gospodine potpredsedniče Vlade, poštovani narodni poslanici, planski sistem Republike Srbije karakteriše pretežna neefikasnost i netransparentnost. Sa ciljem da se ovi nedostaci otklone, predložio sam da se dodatno definišu osnovni pojmovi Predloga zakona amandmanom koji glasi: „U članu 2. stav 1. dodaje se tačka 18) efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje rada lokalnih samouprava“.

Brojni su razlozi za donošenje ovog zakona. Osnovni je što pokriva sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike, regionalnog i prostornog razvoja, nameće obavezu koordinisanog planiranja i međusobne usklađenosti planskih dokumenata učesnika u planskom sistemu.

U periodu posle petooktobarske bager revolucije pa sve do 2012. godine jedini planski dokumenti koje je bivši režim realizovao bili su projekti pustošenja Srbije, pljačkaške privatizacije i pljačke budžeta lokalnih samouprava. Jedan od primera pljačke je uzurpacija poljoprivrednog zemljišta u državnoj svojini od strane lokalnih moćnika, sve uz saglasnost bivših predsednika opštine, sa nemalim naknadama, naravno ne za budžete opština, pokrajine, države nego za njih i njihove džepove.

Sredinom 2017. godine započelo se sa izgradnjom za poljoprivrednike severnog Banata najznačajnijeg objekta, regionalnog sistema kanalske mreže za navodnjavanje, sa crpnom stanicom na reci Tisi kod Srpskog Krstura. Kanalskom mrežom otvara se mogućnost da se navodnjavaju površine od 4.800 hektara poljoprivrednog zemljišta u katastarskim opštinama Novom Kneževcu, Čoki i Kikindi. Upravo ovaj projekat je primer koordinisanog planiranja i usklađenosti planskih dokumenata više lokalnih samouprava, Javnog preduzeća „Vode Vojvodine“ i Vlade Republike Srbije.

Vlada Republike Srbije na čijem je čelu bio premijer Aleksandar Vučić, sada predsednik Srbije, stvorila je sve preduslove za brži razvoj, za bolji standard građana. Izgradila je čvrste temelje na kojima se sada može graditi društvo jednakih mogućnosti i šansi za svakog pojedinca, na kojima će Srpska napredna stranka, na čelu sa Aleksandrom Vučićem, sasvim sigurno izgraditi modernu, razvijenu i uređenu zemlju, toliko potrebnu za mirnu i bolju budućnost naše dece. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč?

Kolega Linta, izvolite.

MIODRAG LINTA: Ja ću govoriti o jednom problemu koji izaziva nezadovoljstvo desetina hiljada pripadnika vojske i policije Republike Srpske Krajine. Naime, radi se o kategoriji građana Srbije, ali i proteranih Srba koji žive raseljeni širom sveta, kojima nije priznat ratni staž za period od osnivanja Savezne Republike Jugoslavije 27. aprila 1992. godine, pa sve do 1995. godine kad su završeni ratni sukobi na području današnje Hrvatske.

Podsećam da je Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja još krajem 2014. godine usvojilo Nacrt zakona o pravima boraca, ratnih vojnih invalida i porodica palih boraca kojim, nažalost, nije predviđeno priznanje ratnog staža za krajiške borce. Takva odluka tadašnje radne grupe nije primljena sa simpatijama kod proteranih Srba jer smatraju da nije u redu da budu jedina kategorija boraca na prostoru bivše Jugoslavije kojoj nije priznat ratni staž za vreme ratnog perioda.

Podsećam da je čak i Hrvatska svojim skandaloznim zakonom o braniteljima, u kojem govori zvanično o agresiji Srbije, srpskog naroda i bivše JNA na Hrvatsku, priznala kompletna prava pripadnicima Hrvatskog vijeća odbrane iz susedne Bosne i Hercegovine.

Krajiški borci smatraju da su diskriminirani zbog te činjenice i očekuju da će ministar Đorđević, koji je najavio u januaru ove godine donošenje novog zakona o pravima boraca, ratnih vojnih invalida i porodica palih boraca, uzeti ozbiljno ovu primedbu, ovu sugestiju i da će u novom zakonu, za koji se nadam da će biti usvojen u razumnom vremenskom roku, biti ispravljena ova nepravda.

Nepravda se odnosi i na to što je ratni staž u dvostrukom trajanju priznat ne samo borcima Srbije nego čak i krajiškim oficirima, komandantima brigada, korpusa Vojske Republike Srpske Krajine, a nije priznat borcima. Borci postavljaju pitanje kome su ti komandanti brigada i korpusa komandovali kada je njima priznat ratni staž u dvostrukom trajanju za čitav ratni period, a nije priznat krajiškim borcima. Dakle, još jedan apel na Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja da se u narednom periodu kroz dijalog dođe do rešenja

i da u novi zakon o pravima boraca, ratnih vojnih invalida i porodica palih boraca uđe i ova odredba da se i krajiškim borcima, a njih ima preko 50.000, prizna ratni staž u dvostrukom trajanju za period 1992–1995. godina. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Da li neko želi reč?

Kolega Tarbuk, izvolite.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Poštovani ministre Stefanoviću sa saradnicima, uvaženi građani Srbije, želeo bih da predloženim amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije ukažem jasno koliki značaj on ima za obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije u domenu efikasnosti lokalne samouprave.

Uspostavljanjem racionalne i efikasne lokalne samouprave stiže se uslov za sveukupni razvoj države. Država se ne gradi samo od vrha ili od republičkih organa, već upravo od lokalnog nivoa, ali i pored toga neophodno je da krovni zakon, dakle strategija, bude postavljen na principima racionalnosti i efikasnosti. Predloženi planski sistem to ima u vidu pa je, kada se radi o planiranju, uključio principe racionalne upotrebe resursa, obavezne analize i adekvatnih konsultacija, kao i odgovornosti i transparentnosti, što uspostavlja jedan krajnje efikasan sistem planiranja. U srži efikasnog planiranja jeste profesionalna, odgovorna državna uprava, lokalna samouprava, a nju čine profesionalni i odgovorni službenici.

Ovih dana je vrlo lagano prošla jedna, po meni, vrlo zanimljiva vest iz oblasti ekonomije, a to je da je dinar druga najbolja valuta na svetu u proteklih godinu dana. Srpski dinar je druga valuta u svetu sa najboljim performansama u proteklih dvanaest meseci, čemu je doprinela i činjenica da je prošlog meseca dostigao svoju najveću vrednost prema evru u poslednje tri godine. Moram da izrazim veliko zadovoljstvo što sam kao čovek i građanin ove zemlje dočekao da se ovakva vest pojavi od priznate agencije „Blumberg“ iz Amerike. Mogu da konstatujem da su ova i prethodna vlada svojim radom utrle taj put, te svoje kolege poslanike molim da u danu za glasanje podrže ovaj zakon, a ako budu imali snage i vremena, i moj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Mačužić, izvolite.

MAJA MAČUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani potpredsedniče Vlade sa saradnicima, podnela sam ovaj amandman u želji da ukažem na efikasnost planiranja s aspekta međunarodne saradnje, kao i da naglasim značaj procesa planiranja za međunarodnu saradnju i

celokupnu reformu našeg društva. Ovaj zakon će omogućiti pripremu strateških i programskih dokumenata za finansiranje iz međunarodnih fondova, kao i za planiranje, pripremu, sprovođenje i praćenje sprovođenja projekata koji se finansiraju iz međunarodne razvojne pomoći.

Kao što sam već rekla, ovaj veoma važan zakon koji je predložila Vlada ne samo da će uticati na privredu već će pored brojnih drugih aktivnosti ove vlade, ali i prethodne vlade na čelu sa Aleksandrom Vučićem, dovesti do unapređenja međunarodnog položaja Srbije.

Donošenje ovog zakona će biti dobar pokretački mehanizam, između ostalog, i zbog međunarodnih fondova, čije korišćenje nam pomaže da uspostavimo najviše standarde u svim oblastima po ugledu na najrazvijenije zemlje svega. Veoma je važno da će se ovim zakonom urediti jedan sistem planiranja koji će biti uporediv sa međunarodnim sistemom planiranja i na taj način će još više Srbiju približiti svetu.

Bez obzira na to što Vlada nije prihvatila ovaj amandman, iskoristila bih ovu priliku da pohvalim ne samo ovaj zakon koji je danas na dnevnom redu već i ostale zakone koji će se razmatrati u narednom periodu, kojima se unapređuje ekonomski sistem i međunarodni položaj Srbije.

Vlada Republike Srbije ima punu podršku građana Kraljeva, odakle dolazim, ali i građana Srbije za dalje razvijanje međunarodnog položaja Srbije i nesmetan razvoj Srbije.

Pozivam kolege poslanike da u danu za glasanje daju podršku ovom amandmanu. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Zeljug, izvolite.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovane kolege poslanici, uvaženi gospodine ministre, na član 2. zakona o planskom sistemu podneo sam amandman kojim bi se posle tačke 17) dodala tačka 18) koja glasi da se uvodi efikasnost planiranja, s uticajem na razvoj Republike Srbije, s osvrtom na državnu upravu.

Predlog ovog zakona kroz svoju primenu treba da omogući transparentnost, efikasnost i efektivnost u sprovođenju javnih politika i njihovom upravljanju, kao i uticaj na sveukupan ekonomski napredak svih učesnika u sprovođenju javnih politika i programa, kao i Republike Srbije u celini.

Vlada Republike Srbije predvođena Srpskom naprednom strankom uvidela je da je sistemu državne uprave potreban zakon kojim bi se povezale

državna uprava, autonomna pokrajina i lokalna samouprava sa ciljem koordinisanog planiranja javnih politika od strane nadležnih donosilaca dokumenata i da se planiranje vrši uz uvažavanje interesa svih učesnika u realizaciji. Takođe, uveden je institut kontrole sprovođenja javnih politika kroz kontrolu izrade i sprovođenja srednjoročnih planova, kao i obavezno podnošenje izveštaja o sprovedenim dokumentima javnih politika od strane donosioca.

Postoji jedan primer na koji bi se najviše primenio ovaj zakon, ujedno i uvideli puni efekti njegove primene – projekat koji je ponos Grada Beograda i Republike Srbije, a to je projekat „Beograd na vodi“. Na ovom projektu koji je posledica vizije predsednika Vučića učestvovali su svi nivoi vlasti: Vlada Republike Srbije, lokalna samouprava, odnosno Grad Beograd i gradske opštine u delovima svojih nadležnosti. Ovaj projekat je izrodio potrebu za donošenjem zakona o planskom sistemu, integrisanom planiranju, koordinisanom sprovođenju planova i politika. Ovaj projekat danas menja sliku o Beogradu i izdiže ga na viši nivo; gura napred ekonomiju čitave zemlje. Od ruiniranog i zapuštenog dela grada i rečne deponije stvara se urbana sredina koja će biti ponos svih koji su učestvovali u njenoj izgradnji, kao i svih građana Beograda.

Upravo zbog ovakvih projekata od važnosti za razvoj Republike Srbije i nižih nivoa vlasti treba podržati ovaj zakon i sve izmene koje poboljšavaju njegovu primenu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Đokiću, izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, svedoci smo da su se do danas propisi, dokumenti javnih politika, mislim na strategije i akcione planove i programe, retko menjali, odnosno popravljali, što bi po pravilu trebalo činiti nakon proteka roka u kome se mogu sagledati početni efekti istih. U praksi su se do danas odredbe propisa preispitivale i menjale, po pravilu, samo na inicijativu privrednika ili organa koji implementira propis, i to tek kada pojedina rešenja stvaraju veliki problem u poslovanju, parališu sprovođenje neke administrativne procedure ili onemogućavaju primenu propisa koji je u žiži interesovanja javnosti. Primera je na pretek, ali nemam dovoljno vremena na raspolaganju da ih sada navodim.

Ovakvo stanje je posledica odsustva kontinuiranog preispitivanja efekata svih propisa i vrednovanja sprovođenja javnih politika u cilju njihovog unapređenja. Zbog toga je u prošlosti dolazilo do gomilanja neefikasne, suviše i štetne regulative, a onda se pristupalo najskupljem i najtraumatičnijem regulatornom instrumentu za prevazilaženje ovakvog stanja, a to je, sećate se,

tzv. giljotina propisa koja je u Srbiji sprovedena tokom 2009. i 2010. godine. Nasuprot tome, mi iz Srpske napredne stranke se zalažemo za propisivanje obaveze sprovođenja *ex post* analize efekata svih dokumenata javnih politika i svih propisa.

Srpska napredna stranka se zalaže za uspostavljanje jedinstvenog informacionog sistema u koji će se unositi dokumenti javnih politika, srednjoročni planovi ali i izveštaji o sprovođenju istih. Time će se obezbediti efikasno i konzistentno planiranje na svim nivoima, koje će podrazumevati precizno utvrđivanje mera za sprovođenje javnih politika, kao i odgovornih za sprovođenje tih mera, rokova, učinaka i efekata. Ovako uspostavljen informacioni sistem će olakšati poslove u vezi sa planiranjem jer će u praksi obezbediti automatsko generisanje delova planskih dokumenata i izveštaja o njihovom sprovođenju.

Svojim amandmanom želeo sam da se uvođenjem još jednog pojma u članu 2. stav 1. Predloga zakona dodatno definiše efikasnost planiranja kao pojam koji značajno utiče na sveukupni razvoj Republike Srbije, a samim tim i na unapređenje sistema odbrane. Hvala na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Markoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Uvaženi potpredsedniče Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, i ovaj amandman kao i amandman na prethodni član potencira, odnosno, izvinjavam se, ima potrebu da naglasi modernizaciju u kontekstu sveukupnog razvoja Republike Srbije.

Prilikom obrazlaganja prošlog amandmana naveo sam jedan primer kako dobra praksa u jednoj lokalnoj samoupravi, u pitanju je Gradska opština Vračar, ume da da jako dobre rezultate kada je reč o sistemu planiranja. Taj sistem planiranja koji uvažava, s jedne strane, interese svih učesnika u planskom sistemu i, s druge strane, prioritete, probleme ali i sugestije i predloge građana te lokalne samouprave uvek se ispostavi kao dobar vid saradnje građana sa lokalnom samoupravom, ali i saradnje lokalne samouprave sa ostalim učesnicima planskog sistema. U pitanju je anketa koju je Opština Vračar sprovedla prilikom projektovanja budžeta, sa željom da u budžet za narednu godinu uvrstimo sve sugestije, predloge građana koje su oni u toj anketi inicirali. To je rezultiralo povećanim brojem kulturnih sadržaja, obrazovnih sadržaja, edukativnih sadržaja, sportskih događaja, manifestacija itd.

Želeo bih da istaknem možda najveći dosadašnji uspeh nove opštinske vlasti na Vračaru, a to je ustupanje prostora aneksa zgrade Gradske opštine Vračar Gradu Beogradu za potrebe Predškolske ustanove Vračar. Dakle, dobićemo novi vrtić, trajno ćemo rešiti akutni problem koji imamo na Vračaru, a to je manjak mesta u vrtićima. U pitanju je prostor od više od 700 m² koji se dosad koristio kao poslovni prostor Vračar. Opština daje taj prostor, Grad Beograd će finansirati projekat. Na taj način ćemo doći do trista novih mesta za decu Vračara, za Predškolsku ustanovu Vračar. Trenutno je oko 150 predškolaca sa Vračara na listi čekanja. Ne moram da naglašavam koliki je to problem za građane Vračara.

Ovo je dobar primer zajedničke i dobre socijalne politike Opštine Vračar ali i Grada Beograda, i nadam se da će ovaj primer slediti i ostale opštine. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Radičeviću, izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolegice i kolege, na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije podneo sam amandman i na član 2. Predloga zakona gde predlažem da se doda tačka 18), koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na industrijalizaciju.“ Predložio sam da se doda tačka 18) kako bi se zakon dodatno poboljšao i bio precizniji.

Kako bi upravljanje sistemom javnih politika bilo moguće, potrebno je da se pripremaju i sprovede planska dokumenta. Naravno, potrebno je i da se rade detaljne analize i stalno prate efekti koji se na taj način postižu. Da bih to pojasnio, možemo posmatrati primer dovođenja stranih investitora. Novi investitori nam, osim kapitala koji unose u zemlju, donese i nove tehnologije; grade se nove hale ili se već postojeće ponovo stavljaju u funkciju; upošljavaju se novi radnici. Koristi od ovakvih investicija su višestruke: kroz naplatu poreza puni se budžet Republike Srbije, smanjuje se broj nezaposlenih, ostvaruju se nove tehnologije i osposobljavaju se radnici za rad na novim tehnologijama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Čarapić, izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, amandman sam podnela na član 2. Danas govorimo o efikasnosti planiranja. Efikasnost znači

raditi prave stvari na pravi način. Srbija i građani Srbije danas imaju efikasnu vladu. Izneću par rezultata rada naše vlade koji to potvrđuju.

Kada je u pitanju spoljnotrgovinska razmena, uspeli smo da povećamo izvoz u januaru i februaru 2018. godine, odnosno na kraju 2017. godine za 14,1%. Ali prava stvar gde je stopa izvoza je povećana je urađena na pravi način tako što u strukturi izvoza dominiraju proizvodi sekundarne faze prerade.

Kada su u pitanju strane direktne investicije, stopa rasta stranih direktnih investicija je 26,4%. Bitno je da su strane direktne investicije izvezno orijentisane.

Inače, kada su u pitanju strane direktne investicije, stalno nas kritikuju kako nije dobro da Srbija ima strane investitore. Mi smo uspeli da zaposlimo 170.000 ljudi. Ako uzmemo u obzir da novozaposleni ljudi imaju najnižu zaradu, to je 23.053 dinara, ispod toga ne može biti zarada, i ako isključimo porez na dodatu vrednost, ako isključimo porez na dobit privrednih subjekata, priliv u budžet Republike Srbije za godinu dana je 163.868.000 evra. Ako uzmemo u obzir da smo imali subvencije za strane investitore, mi za godinu dana uspevamo da povratimo sve ono što smo dali kao subvencije stranim investitorima; naredne godine imamo prihod, ali samo ako gledamo poreze i doprinose, znači, ako isključimo porez na dodatu vrednost i ako isključimo porez na dobit. Dakle, skoro 164.000.000 evra svakako je veće nego nula. Zarada, i da je najniža, a nije najniža, veća je od toga, od 23.000 dinara svakako je veća nego nula koju smo imali.

Kada govorite da uvozimo strane tehnologije, pa, gospodo, kako da koristimo domaću tehnologiju kada ste nam uništavali privredu prethodnih deset-petnaest godina? I kada uvozimo strane tehnologije, država ima prihod od toga. Mora da se plati carina kada se uvozi strana tehnologija, da li stranu tehnologiju uvozili strani investitori ili domaći investitori. Država ima priliv po osnovu carina. Tako da su strani investitori svakako dobri za privredu, podjednako dobri kao i domaći investitori.

Kada govorimo o stopi nezaposlenosti, mi smo uspeli da prepolovimo stopu nezaposlenosti. Naša vlada je efikasna. Stopa nezaposlenosti je prepolovljena tako što imamo zapošljavanje radnika u privatnom sektoru. Imamo smanjenje jaza između zarada u privatnom i javnom sektoru. To je dobro. Imamo privredu na zdravim osnovama.

Kada je u pitanju minimalna cena rada, da, povećali smo minimalnu cenu rada sa 130 na 143 dinara, ali je dobro što se to pozitivno odrazilo na agregatnu tražnju. Zašto se pozitivno odrazilo na agregatnu tražnju? Zato što imamo stabilnu stopu inflacije od 1,5%. Da je stopa inflacije bila veća, povećanje minimalne cene rada pojela bi inflacija i ne bi se odrazilo na agregatnu tražnju. A kada imamo porast agregatne tražnje, svakako imamo i porast agregatne ponude,

odnosno porast proizvodnje i pružanja usluga To je svakako dobro za nastavak pozitivnog trenda zapošljavanja i smanjenja stope nezaposlenosti, jer nam je cilj da do kraja 2018. godine stopa nezaposlenosti bude ispod 10% , a to ćemo i postići.

Sve što radimo danas, radimo da građani Srbije i danas, i sutra i naredne generacije žive bolje. To je odgovorna politika naše vlade. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Izvolite, kolega.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, kolege poslanici, amandman koji sam predložio glasi: „U članu 2. stav 1. Predloga zakona dodaje se tačka 18) koja glasi – efikasnost planiranja u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije sa osvrtom na budžetsku stabilizaciju“.

Vrlo je važno što usvajamo ovaj zakon jer je od presudnog značaja za koordinaciju između opština i Republike kada je u pitanju planiranje.

Međutim, nekada događaji i investitori mogu da iznenade, može da se pojavi investitor a da vi niste planirali na koji način ćete da ga prihvatite i dovedete u svoju sredinu. Navešću vam jedan primer iz Podunavskog okruga. Kao što znate, centar Podunavskog okruga je grad Smederevo i spada u razvijenije gradove u Republici Srbiji, kako bi trebalo da izgledaju i ostali gradovi, zahvaljujući, pre svega, dovođenju kineskog partnera u Železaru Smederevo i rešavanju tog velikog problema Republike Srbije, ne samo grada Smedereva, ali i dobrom vođenju Grada i dovođenju brojnih investitora u grad Smederevo.

Navešću vam samo jedan primer, to je dovođenje PKC-a i stvaranje industrijske zone u gradu Smederevu od 2015. godine. Pregovori su se vodili, nije bilo sredstava, međutim, Grad Smederevo odlučio je da podigne, da se zaduži kreditno, da u veoma kratkom roku od četiri meseca od ledine napravi veliku halu od 22.000 kvadratnih metara, savršenu, modernu, u koju su došli finski investitori i dosad zaposlili 1.800 mladih ljudi do 40 godina.

One priče koje sam juče slušao, da kod ovih novih investitora ljudi rade u teškim uslovima, potpuno su netačne. U toj hali, koja takođe proizvodi kablove za kamione „volvo“, MAN i druge tipove kamiona, rade radnici u klimatizovanim uslovima, koji su od 20 do 24 stepena; njihovo radno odelo su patike, pamučne pantalone i majice i ceo dan rade u tim uslovima; imaju odmor dva puta po deset minuta i pauzu za ručak. Normalno, plate nikad nisu dovoljne, ali je, kad se ulazi u PKC, za jedno mesto uvek konkurisalo dvoje-troje ljudi i dosta ljudi je zaposleno iz Podunavskog okruga. I ne samo iz Podunavskog okruga nego i iz opštine Kovin, koja je tu preko samog mosta, blizu. Zapošljava, eto, i iz te opštine veliki broj ljudi. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Izvolite, koleginice.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre, drage kolege narodni poslanici, na član 2. podnela sam amandman sa intencijom da ukažem koliko efikasno planiranje utiče na sveukupni razvoj Republike Srbije, a posebni je osvrt na povećanje ulaganja.

Šta ovo znači u praksi, najbolje govori primer iz moje lokalne samouprave, Sokobanje. Dolaskom na vlast u Sokobanji 2016. godine, Srpska napredna stranka je, između ostalog, zatekla neupotrebljiv Plan generalne regulacije. Plan koji je trebalo da omogući dolazak investitora, kako domaćih tako i inostranih, za „žuto preduzeće“ nije značio ništa. A građanima Sokobanje ste uskratili nova radna mesta, zarade, bolji život. Za njihovo vreme ne da nije ulagano u Sokobanju, nego su uspeli da Hotelsko-turističko preduzeće „Lepterijska“ dovedu u stečaj, preduzeće koje je bilo stožer razvoja turizma u Sokobanji.

Zato su čelnici lokalne samouprave, koji su iz redova Srpske napredne stranke, kao prioritetni cilj postavili sebi izradu novog, primenljivog plana generalne regulacije Sokobanje, koji će otkloniti probleme koje su izazvale promene u prostoru, a da se razvoj Sokobanje planira u skladu sa principima održivog razvoja i principima zacrtanim u evropskim poveljama i dokumentima.

Rezultati koje iznosim svakodnevno govore da smo mnogo toga uradili i do sada, a da će zakon o planskom sistemu biti pravni okvir da ubuduće budemo još bolji i odgovorniji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovani ministre, na član 2. zakona o planskom sistemu Republike Srbije podneo sam amandman u kojem insistiram na efikasnom planiranju koje doprinosi rastu i razvoju, odnosno makroekonomskoj stabilnosti države Srbije.

Dokumenti razvojne politike, dokumenti javnih politika i ostali planski dokumenti svakako utiču na formiranje opšteg nivoa rasta i razvoja jedne nacije. Ovde se ne govori samo o rastu i razvoju ekonomije, već, pre svega, o rastu i razvoju obrazovanja, rastu i razvoju zdravstva, opštim životnim uslovima koje jedna nacija može da ostvari imajući dobar sistem planiranja. Ali nije sporno da se opšta javna potrošnja, pogotovo u državama kao što je srpska uređena, bazira pre svega na javnim prihodima. Javni prihodi su rezultat budžeta Republike Srbije, kao i budžeta lokalnih uprava. To sve čini opštu državu.

Da vas podsetim da je budžet realna i planska kategorija. Budžet Srbije je dugo bio samo planska kategorija i planirao se, ali je realno, praktično ostvarljiv i realno se ostvaruje u procentima bez bilo kakvih odstupanja od 2015. godine. Da podsetim Skupštinu Republike Srbije i građane Srbije da od 2015. godine praktično nemamo rebalans budžeta. Da li nešto govori o boljem planiranju, o boljem i efikasnom sprovođenju javnih politika ako uspete da u jednoj fiskalnoj godini na nivou države Republike Srbije planirate budžet koji je potpuno tačan i ne doživljava nikakve promene?

Kada govorimo o rastu i razvoju, onda u stvari mešamo dve stvari vrlo često – rast i razvoj. Rast je jasna matematička kategorija i ako pratite ekonomske rezultate od 2015. godine, onda vrlo jasno i precizno možemo da oslikamo sliku drugačije, ekonomski jače i bolje Srbije. Naravno da je ključni doprinos Vlade Republike Srbije, predsednika Srbije Aleksandra Vučića. Ovaj amandman i ovaj zakon samo treba da nastave tim putem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

IVANA STOJILJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi potpredsedniče Vlade sa saradnicima, ovim amandmanom predlažem dodavanje novog pojma u članu 2 – efikasnost planiranja sa ciljem smanjenja siromaštva u Republici Srbiji.

Ukoliko ne postoji efikasnost i visok nivo realizacije planova, kako kratkoročnih tako i dugoročnih, na nivou lokalnih samouprava, to će se definitivno odraziti i na rezultate Vlade i kašnjenje planova Vlade.

Postojanje jasnog planskog sistema i postojanje planskih dokumenata i propisa definitivno je dobar uslov za nova partnerstva i prekograničnu saradnju.

Podsetiću da se među tačkama dnevnog reda ove sednice nalaze predlozi zakona koji se tiču podsticaja za korišćenje obnovljivih izvora energije, od izgradnje vetroparka u Kostolcu, pa sve do tržišta biomase, što je veoma važno za Republiku Srbiju. Dakle, Vlada Republike Srbije je prepoznala veliki potencijal u ovim međusektorskim projektima održivog razvoja i energetske efikasnosti i na tome se veoma insistira. Zašto? Zato što veća upotreba bioenergije, pored toga što daje sigurnost za buduća vremena, smanjuje loš uticaj na životnu sredinu, podstiče razvoj lokalnih samouprava, podstiče otvaranje novih radnih mesta, uštedu novca na energentima koji se kasnije preusmeravaju u nekim drugim pravcima, za neke nove robe i usluge i, naravno, smanjenje siromaštva, što i jeste cilj ovog mog amandmana – smanjenje siromaštva kroz ravnomerni regionalni razvoj.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije kojim se dodaje tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije sa posebnim osvrtom na smanjenje socijalnih razlika“.

Zaista, bez efikasnog planiranja nema dobrog privrednog razvoja.

Danas bih se bazirala na opštinu Voždovac.

Dolazim sa opštine Voždovac; 2010. godine, kada smo na lokalnim izborima pobedili, zatekli smo jednu potpuno devastiranu opštinu. Opština Voždovac ima urbani i ruralni deo. Taj ruralni deo je bio katastrofa. Šta da vam kažem ako selo Ripanj, koje se nalazi na deset kilometara od centra Beograda, nije imalo vodu.

Prvo što smo uradili bilo je – radimo infrastrukturu. Ko bi došao od investitora, ko bi zaposlio ljude ako nema dobru infrastrukturu? Naravno, prvo što je uradila Opština Voždovac, efikasnom, planskom politikom – uložila je u infrastrukturu, a onda donela Generalni urbanistički plan, napokon. Zahvaljujući tome, opština Voždovac je postala izuzetno dobro mesto za investiranje.

Spomenuću samo tri od možda 33 dobra investitora, to su „Lidl“, zatim „Voždove kapije“ i „Panorama Voždovca“, veliki projekti. „Lidl“, prodavnica nemačkog trgovinskog lanca „Lidl“ koji će u Srbiji otvoriti osamnaest prodajnih objekata i zaposliti preko hiljadu ljudi, a na Voždovcu će zaposliti tri stotine ljudi. Takođe, izraelska kompanija „Šikun i Binui grup“ ulaže u srpsko tržište 170.000.000 evra. Trenutno gradi „Voždove kapije“, poslovno-stambeni prostor. Samim tim pokrećemo građevinsku, mašinsku industriju, elektroindustriju, zapošljavamo radnike. Treći kompleks koji se gradi je „Panorama Voždovca“; na 24.000 m² uloženo je trinaest miliona evra. Takođe, biće zaposlena masa radnika.

Ono što je dobro za opštinu Voždovac jeste što na opštini Voždovac postoji Savet za zapošljavanje. Taj Savet za zapošljavanje svake godine organizuje sajam zapošljavanja, gde izlažu mala, srednja preduzeća, velike kompanije i svake godine se zaposli izvestan broj građana opštine Voždovac, najmanje od 200 do 400 ljudi. Parametar ili egzemplar je da je 2014. godine na opštini Voždovac bilo nezaposlenih 11.000, a danas je taj broj prepolovljen. Tako radi odgovorna lokalna vlast. Tako se smanjuje siromaštvo. To je odgovorna socijalna politika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovaj moj amandman ide u pravcu da se poveže afirmacija sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na socijalnu ravnopravnost, sa ovim zakonom.

Rukovodstvo Grada Leskovca prepoznalo je važnost postojanja planskih dokumenata i u prethodnih pet godina intenzivno radi na donošenju, odnosno usvajanju svih vrsta planskih dokumenata. Dok Srpska napredna stranka u Leskovcu nije preuzela odgovornost za rukovođenje gradom, samo trećina teritorije grada bila je pokrivena planskim dokumentima. Imali smo Generalni urbanistički plan, Prostorni plan i jedan plan generalne regulacije. Danas grad Leskovac ima sedamnaest planova generalne regulacije i šest planova detaljne regulacije.

Danas je Leskovac jedan od retkih gradova u Republici Srbiji koji ima usvojene sve potrebne planove. Poslednji planski dokument koji nedostaje, za naseljeno mesto Vučje, biće usvojen u toku ove nedelje na sednici Skupštine grada koja je zakazana.

Kao rezultat donošenja planskih dokumenata, danas u Leskovcu imamo intenzivnu gradnju. Danas u Leskovcu prvi put nakon mnogo godina imamo ozbiljnu stanogradnju i prvi put su moji sugrađani nakon mnogo godina u situaciji da kupe stanove u novogradnji. Statistika kaže da se godišnje izgradi i proda preko trista stanova, a da ovaj broj iz godine u godinu raste.

Druga stvar koja je vezana za planska dokumenta jeste da je, zahvaljujući planskim dokumentima, Grad Leskovac u stanju da izvrši eksproprijaciju zemljišta za izgradnju infrastrukture. Nema novih ulica bez pribavljanja vlasništva nad zemljištem, za šta se osnov, naravno, stvara u planskim dokumentima; zatim ide utvrđivanje javnog interesa, opet na osnovu planskih dokumenata i, na kraju, kupovina u postupku eksproprijacije. Tek nakon toga može da se gradi.

Sve ovo što sam navela je u direktnoj vezi sa razvojem grada i, naravno, sa ostvarivanjem socijalne ravnopravnosti. Zato vas pozivam da u danu za glasanje podržite ovaj moj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč?

Kolega Jevtiću, izvolite.

JOVICA JEVTIĆ: Poštovani predsjedavajući, uvaženi ministre, drage kolege narodni poslanici, na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije na član 2. predloženog rešenja podnosim amandman u smislu dodavanja tačke 18) u stavu 1, koja precizira efikasnost planiranja sa ciljem afirmacije ravnomernog razvoja Republike Srbije.

Mislim da ćemo se svi složiti da je efikasno planiranje žila kucavica svakog dobro definisanog sistema upravljanja. Kada kažemo efikasno planiranje, pre svega mislimo na usklađenost paralelnih planskih procesa u Republici Srbiji. Realno se tu pre svega misli na hijerarhijsku usklađenost planskih dokumenata od najvišeg do najnižeg nivoa državne uprave.

Pomenuti planski dokumenti treba da sadrže odrednice koje planiraju prioritete u radu, izradu godišnjih planova na osnovu tih prioriteta, izradu programskih aktivnosti i finansijske konstrukcije za sprovođenje pomenutih godišnjih planova. Često u praksi dolazi do neusklađenosti prilikom realizacije planskih dokumenata iz raznoraznih, ponekad objektivnih a često i neobjektivnih razloga, što uz nedostatak instrumenata za realizaciju godišnjih planova upravo ukazuje na slabost i nedovoljnu efikasnost planiranja.

Zaista mislim da je neusklađenost paralelnih planskih procesa, pogotovo u smislu hijerarhije, glavni uzrok pojave velikog broja problema, koji se u praktičnom smislu pored nedovoljne transparentnosti najviše ogledaju u neravnomernom razvoju čitave zemlje.

Zbog svega rečenog, treba insistirati na efikasnom planiranju i definisanju instrumenata za sprovođenje planskih dokumenata u svim sferama društvenog života. Stoga ovim amandmanom želim da ideji efikasnost planiranja na ovaj način dam podršku, u smislu boljeg i kvalitetnijeg definisanja pojmova predloženog zakonskog rešenja, a sve u cilju afirmacije sveukupnog ravnomernog razvoja Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Koleginice Petrović, izvolite.

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsjedavajući.

Uvaženi ministre, poštovane kolege narodni poslanici, na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije podnela sam amandman na član 2. stav 1. kome se dodaje tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na poresku odgovornost.“ Predloženim amandmanom se dodatno definišu osnovni pojmovi predloženog zakona.

Usvajanjem zakona o planskom sistemu Republike Srbije biće unapređen proces izrade dokumenata javnih politika i propisa na način koji obezbeđuje međuresornu koordinaciju, učešće zainteresovane javnosti, kao i praćenje

spровоđenja, vrednovanja i izveštavanja o primeni propisa. U kontekstu sprovođenja reformi javne uprave, usvajanjem predloženog zakona unaprediće se sistem upravljanja javnim politikama. Time će se doprineti unapređenju upravljanja baziranog na znanju, povećanju pravne sigurnosti, poreske odgovornosti, kao i unapređenju poslovnog okruženja i kvaliteta pružanja javnih usluga u Republici Srbiji.

Planski sistem Republike Srbije na republičkom, kao i na nivou autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave nije u dovoljnoj meri efikasan i transparentan. U proteklih par godina učinjeni su određeni pomaci u ovoj oblasti, ali je neophodno i dalje raditi da se sprovedu sve aktivnosti koje bi pomogle da planski sistem postane efikasniji, delotvorniji i jeftiniji.

U cilju povećanja efikasnosti planskog sistema neophodno je raditi na poboljšanju, prvo, efikasnosti planiranja, zatim, usklađenosti planskih dokumenata; izvršiti analizu efekata javnih politika i propisa; poboljšati informacioni sistem za podršku planiranju; otkloniti nedostatke analitičkih kapaciteta u organima državne uprave i izvršiti sveobuhvatnu reformu sistema upravljanja javnim politikama.

Primenom predloženog zakona u praksi doći će svakako do poboljšanja planskog sistema, a samim tim pozitivno će se uticati na sveobuhvatni razvoj Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Pekarski.

GORAN PEKARSKI: Poštovani predsedavajući, poštovane dame i gospodo poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 2. zakona o planskom sistemu Republike Srbije.

Ovaj član se bavi objašnjenjem značenja izraza koji se koriste u ovom zakonu; njih ima ukupno sedamnaest, a ja sam predložio da se doda i osamnaesti izraz. Pomenuću samo neke kao što su: učesnici u planskom sistemu, ostali učesnici u planskom sistemu, koordinacija javnih politika, analize, praćenje sprovođenja javnih politika, vrednovanje učinka javnih politika i, naravno, sam izraz – javna politika. Predložio sam da se doda i izraz – efikasnost planiranja.

Mislim da je potrebno da prilikom svakog planiranja unapred izračunamo i efikasnost. Kada se kaže efikasnost, misli se na brzinu realizacije i na korist. Kada se kaže korist, ne misli se samo na finansijsku korist, nego se misli i na neke druge koristi kao što su ekonomska, kulturna, odbrambena, nacionalna, obrazovna, ekološka ili neka druga korist.

Ministar Đorđević je kroz jedan jednostavan i klasičan primer pokazao kako javna politika može da bude transparentna i korisna kada je efikasno isplanirana, i to na primeru Grada Niša, kako država tamo koristi svoje resurse i preusmerava ih kako bi se iskoristili na maksimalan mogući način. Država, odnosno Ministarstvo odbrane, odnosno Vojska Srbije donela je odluku da deo svojih resursa prebaci u drugo ministarstvo, Ministarstvo obrazovanja, odnosno da deo Kasarne „Filip Kljajić“, ako se ne varam, da na korišćenje Gradu Nišu, zajedno sa pratećim objektima, kako bi se iskoristio za izgradnju univerziteta u Nišu.

Tako upravljanim javnom politikom država nastoji da iskoristi sve svoje kapacitete u korist grada Niša – ne samo u korist grada Niša, nego i studenata i omladine Niša i čitavog tog regiona – i da na taj način efikasnim planiranjem stvori nove stručne kadrove.

Sada kada država želi nešto da da, preusmeri, da stvori nove kvalifikacije zarad upošljavanja kapaciteta, mene interesuje da li će ovi vajni opozicioni lideri koji su se grčili po Beču ili išli po Central parku u Njujorku i gledali cveće, odnosno gledali kako trešnje cvetaju, doći u Niš da protestuju protiv jedne ovakve odluke od koje će imati koristi ne samo grad Niš, ne samo omladina u Nišu, nego i cela Srbija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice Marković.

VESNA MARKOVIĆ: Hvala.

I ovim amandmanom kao i prethodnim želela sam da ukažem na značaj procesa evrointegracija za našu zemlju. Članom 2. zakona o planskom sistemu Republike Srbije definisani su pojmovi koji se koriste u smislu ovog zakona. Predložila sam dodavanje tačke 18) u kojoj bi se objasnio pojam evropskih integracija.

Ono što ovu vladu razlikuju od svih prethodnih jeste to da je otvorila prva pregovaračka poglavlja, i to 2015. godine, iako je Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju potpisan 2008. godine, a na snagu je stupio tek 2013. godine. Dosta vremena smo izgubili. Otvaranje prvih pregovaračkih poglavlja predstavlja jasan signal da smo čvrsto rešili da sprovodimo reforme u oblastima našeg društva, i to po ugledu na najrazvijenije evropske zemlje. Mi želimo da uvedemo najviše standarde i nedvosmisleno smo pokazali kom tipu društva želimo da pripadamo. Uostalom, velika većina naših građana vidi upravo najrazvijenije zemlje EU kao idealne za život. Naš posao je da stvorimo takve uslove i u Srbiji.

U prilog tome ide i činjenica da 65% stranih direktnih investicija u Srbiju dolazi upravo iz zemalja članica EU, a na samom vrhu su Italija, Austrija,

Nemačka. Nemačka preduzeća zapošljavaju preko 44.000 radnika, austrijska 13.000. U poslednje dve godine iz EU je stiglo blizu 1,5 milijardi evra godišnje po osnovu stranih direktnih investicija, što je skoro tri puta više nego 2012. godine kada su iznosile 551.000.000 evra.

Spoljnotrgovinska razmena je najveća sa zemljama EU i iznosi oko 65%, oko 20% iznosi spoljnotrgovinska razmena sa zemljama CEFTA sporazuma, a ostalih 15% je sa svim ostalim zemljama.

Otvaranje poglavlja poslalo je poruku investitorima da je Srbija jedno stabilno i dobro mesto za ulaganje. Sam proces evrointegracija je jedan od načina da kreiramo što bolji ambijent za privlačenje stranih investicija ali i za podsticanje domaće proizvodnje.

Proces evrointegracija predstavlja samo dodatni podsticaj, ne predstavlja nikakvo uslovljavanje, ne predstavlja prepisivanje zakona Evropske unije. Uostalom, ako je nešto dobro i ako smo videli da dobro funkcioniše u najrazvijenijim zemljama, zašto to ne bismo primenili u Srbiji. Mi želimo da stvorimo jednu uređenu državu, sa jakim i stabilnom ekonomijom. Ja sam potpuno sigurna da je članstvo u Evropskoj uniji najbolji put za to, a potpuno je logično dodavanje pojma evrointegracija u okviru tačke 18) člana 2. ovog zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč?

Kolega Pantoviću, izvolite.

OGNJEN PANTOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. ovog zakona, gde želim posebno da istaknem pojam efikasnosti planiranja, posebno na polju koje se odnosi na povećanje infrastrukturnih kapaciteta naše zemlje.

Ono što sigurno najviše zanima naše građane, posebno mlade, jeste razvoj one infrastrukture koja direktno utiče na povećanje broja novih radnih mesta. Imali smo priliku pre nekoliko dana da vidimo da u Kragujevac stiže nemački „Simens“ i, istovremeno, kreće gradnja velikog industrijskog parka u tom gradu, čime se Kragujevac konačno vraća na mapu industrijskih centara. Ovaj industrijski park imaće centar za istraživanje, razvoj i edukaciju, učionice za praktičnu nastavu i savremene laboratorije gde će mladi stručnjaci tragati za inovativnim rešenjima, kao i prostor za podršku startup kompanijama. Ovaj industrijski park je šansa za zapošljavanje inženjera i obučenih radnika iz cele Šumadije.

Takođe, što se tiče velikih planiranih projekata, potrebno je spomenuti najavljenju izgradnju industrijskog parka u Borči. Ovaj park će se prostirati na

320 hektara i u njemu će, prema studiji izvodljivosti, biti otvoreno preko hiljadu inovativnih kompanija. Vrednost projekta je trista miliona evra. On znači 10.000 direktnih radnih mesta i oko 40.000 indirektnih radnih mesta.

Industrijski park će graditi kompanija koja je gradila najveći industrijski park na svetu u gradu Sudžou u Kini. Takođe, četrdeset najvećih visokotehnoških kompanija iz Kine potpisalo je memorandum gde su najavile zainteresovanost za učešće u ovom projektu.

Ovi veliki projekti uposliće naše mlade inženjere, naučnike i na taj način ih zadržati da ostanu i stvaraju ovde u Srbiji, što je, složićete se, jedan od najbitnijih zadataka svih nas. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

SANDRA BOŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolege poslanici i uvaženi građani Srbije, podnela sam amandman na član 2. stav 1. Predloga zakona kojim se dodaje tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na jačanje državnog sistema“.

Cilj ovog zakona i podzakonskih akata je uspostavljanje sistema odgovornosti za rezultate i stvaranje okvira za merenje efikasnosti rada u javnoj upravi. Ovaj zakon svakako jeste rezultat marljivog rada Vlade i predstavlja unapređenje i jačanje državnog sistema Srbije. U skladu sa odgovornom politikom koju Vlada i predsednik Aleksandar Vučić vode, stvaraju se sve povoljniji uslovi za dolazak stranih investitora i otvaranje novih radnih mesta.

Pored ostalih, poslednja u nizu vesti, koja mene kao poslanika koji dolazi iz Pančeva i Južnobanatskog okruga posebno raduje, jeste dolazak u Pančevo nemačke kompanije ZF. Kompanija ZF je između deset zemalja odlučila da svoje investicije usmeri ka Pančevu i Srbiji. Ova multinacionalna kompanija, sa sedištem u Fridrihshafenu, obuhvata oko 230 proizvodnih lokacija u četrdeset zemalja i zapošljava oko 13.700 radnika. Kompanija ZF je svetski lider u proizvodnji delova i sistema za automobilsku industriju, brodogradnju, železnicu, kao i elektronike za belu tehniku, građevinske mašine i procesnu opremu. U automobilskoj industriji globalni je lider u tehnologiji pogona i šasija, kao i aktivnoj i pasivnoj sigurnosnoj tehnologiji, a naročito je poznata po proizvodnji sistema transmisije, upravljanja i kočenja.

Kompanija je organizovana u sedam divizija od kojih je jedna *e-mobility*, u okviru koje se planira izgradnja fabrike u Srbiji, odnosno u Pančevu. Investicija je vredna 160.000.000 evra i ovo ulaganje, prema članu 27. Uredbe o uslovima i načinu privlačenja direktnih investicija, predstavlja ulaganje od posebnog značaja za Republiku Srbiju. U fabrici u Pančevu biće otvoreno hiljadu radnih mesta, neto zarada zaposlenih biće između 450 i 500 evra. U severnoj industrijskoj poslovnoj zoni jula ove godine počinje se sa izgradnjom postrojenja za proizvodnju komponenata iz oblasti auto-industrije. Između ostalog, proizvođače se osovine za električni pogon, motori sa električnom vučom, elektronika, mehatronika menjača, mikrosvičevi itd.

Takođe, investitor je izneo mogućnost otvaranja još jedne jedinice ZF-a u Pančevu, čime bi došlo do otvaranja značajnog broja radnih mesta.

Na ovaj način Nemačka, pored toga što je najveći spoljnotrgovinski partner Srbije, postaje i značajan poslodavac u Srbiji. Trenutno je 44.619 radnika u Srbiji zaposleno u nemačkim kompanijama, a uz poslednje investicije u Kragujevcu i Pančevu taj broj će premašiti 50.000.

Efikasnost planiranja i upravljanja javnim politikama, kao i odgovorno vođenje zemlje doveli su do ovih rezultata. Srbija ubrzano napreduje, čuva svoje finansije i ujedno smanjuje nezaposlenost.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Kolega Krliću, izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, jutrošnji tok današnje rasprave upravo je pokazao koliko je važno efikasno planiranje razvoja Srbije, koje svakako mora obuhvatiti i Srbe u regionu.

Videli smo da i danas određene političke opcije ne preskaču da spomenu devedesete i teške godine kada su Srbi u regionu najviše stradali. Stradali su u teškim ratnim uslovima, za koje su najmanje bili krivi. A planiranje je bilo takvo da smo sa zapadnim Srbima imali jedan most, i to železnički, da smo Srbe u Krajini mogli videti samo preko koridora, a da smo na jugu, u Kosovskom Pomoravlju, ostavili „mek trbuh“ i tamo gde najviše Srba živi danas ih je sve manje i manje. Ovakve stvari se ne mogu ponoviti i zbog toga je planiranje sveobuhvatno i Srbe iz regiona nikako ne možemo zaboraviti.

Kad sam već spomenuo rat, rat nosi mnoga zla, jedno od najvećih su ratni profiteri, to su oni koji se na mucu obogate. Međutim, pretpostavljam da to i gospodin ministar sa današnje pozicije najbolje zna, obično ti ratni profiteri brzo, istom brzinom izgube taj kapital, a često izgube i glavu. Kako je stečeno, tako i ode.

Ono što je gore od ratnog profiterstva jesu antiratni profiteri. Antiratni profiteri su oni koji piju krv sopstvenom narodu, koji grebu rane koje su tek zalečene, koji ne dozvoljavaju da se zaboravi, da se oprost i da se krene napred. To su neke političke stranke – imali smo prilike, opet kažem, da takvu politiku čujemo – nevladine organizacije, pojedinci. Hrane se na mucu, hrane se na prošlosti, jer jedino od toga mogu da opstanu. Šta bi danas radile „Žene u crnom“, Fond za humanitarno pravo, Nataša Kandić, Borka Pavićević, Bogoljub alijas Teofil Pančić i njima slični, od čega bi živeli da nema stalne uspomene, stalnog vraćanja ovog naroda unazad i pokušaja da se objasni sopstvena krivica i tamo gde je ima i tamo gde je nema?

Veliki Rastko Petrović je jednom prilikom rekao da smo mi Srbi narod koji se uzdigne do samog mesta gde stoluje Gospod Bog, a onda se survamo u blato i odričemo svega svoga, sopstvenoga.

Efikasno planiranje razvoja Srbije uvek mora biti u skladu sa svim Srbima, sa Srbima u regionu, sa Srbima ma gde oni živeli. Sebe se sami ne smemo odricati. Zbog toga mislim da pažnja o Srbima u regionu uvek mora biti deo svakog zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Popoviću, izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana tačkom 18) koju sam predložio dodatno se definišu osnovni pojmovi Predloga zakona. Naime, planiranje javne politike sveukupnog razvoja je osnovni preduslov započetih reformi a njena efikasnost se ogleda u realizovanim projektima od strane države.

Vlada Republike Srbije dodatno podiže standard građana donošenjem dobrih zakona, odluka i dokumenata. Uvođenjem elektronskog recepta pacijenti više ne moraju da idu kod izabranog lekara jednom mesečno, već jednom u šest meseci. Smanjuju se gužve u čekaonicama, a lekari su rasterećeni, mogu da se više posvete pacijentima kojima je neophodna neodložna pomoć.

Srbija je takođe prepoznala značaj brige o pacijentima obolelim od retkih bolesti, kojih u zemlji ima oko 450.000, i u cilju njihovog lečenja u budžetu za 2018. godinu opredelila je 1.500.000.000 dinara. Poređenja radi, 2012. godine za istu svrhu izdvojeno je 130.000.000 dinara.

Veliki napredak ostvaren je i u oblasti transplantacije organa. Godina 2017. ostaće zabeležena po velikom broju donora i velikom broju urađenih transplantacija. Otvoren je Centar za transplantaciju koštane srži u KCS i u njega je uloženo 90.000.000 dinara. Dostigli smo standard EU u ovoj oblasti i s pravom

očekujemo članstvo u Eurotransplantu, što bi značilo veće mogućnosti za transplantaciju onim građanima kojima su organi neophodni. Osnovan je i Fond za lečenje dece u inostranstvu i ovim putem je upućeno oko šezdeset najmlađih pacijenata u najbolje inostrane klinike. Omogućen je konstantan dolazak inostranih stručnjaka, kako bi osiguranici bili lečeni u svojoj zemlji a domaći lekari sticali nova znanja.

Ulaganje u zdravlje ljudi je ulaganje u budućnost. Vlada Republike Srbije odavno prepoznaje ovu činjenicu i svojim aktivnostima sva ministarstva daju puni doprinos procesu razvoja zdravstva, a samim tim i sveukupnom razvoju naše države. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Kolega Rančiću, izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani ministre, poštovana gospodo iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, član 2. definiše pojmove Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije. Predložio sam amandman koji glasi – u članu 2. stav 1. Predloga zakona dodaje se tačka 18) koja glasi: efikasnost planiranja, odnosno planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova.

U osnovi efikasnog planiranja leži aksiom obnavljanja stanovništva. Obnavljanje stanovništva je stimulacija svih instrumenata države i zdravstvene politike u cilju rađanja zdravog potomstva, jer bez obnove stanovništva nemaju smisla ni država, ni zakon, ni zdravstveni uslovi. Zbog toga su doneti zakoni kao što je Zakon o biomedicinski potpomognutoj oplodnji i akcioni plan nove, ekspanzivne (pronatalitetne) politike.

Efikasnost planiranja ostvaruje se kroz mrežu zdravstvenih ustanova i medicinski kadar. Da podsetim, u Srbiji postoji 375 zdravstvenih ustanova u državnoj svojini, od toga 167 domova zdravlja, 16 zavoda na primarnom nivou, 40 opštih bolnica, 40 specijalnih bolnica, četiri klinička centra (posebno bih naglasio ovaj najnoviji, Klinički centar u Nišu) i četiri kliničko-bolnička centra, 37 instituta i zavoda koji obuhvataju delatnost na više nivoa, od kojih su četiri instituta a 23 zavoda za javno zdravlje. Ukupan broj postelja iznosi 38.590, čime je postignuta obezbeđenost od 525 postelja na 100.000 stanovnika, što je nešto manje od evropskog proseka koji je 570 na 100.00 stanovnika. Takođe, postignuta je obezbeđenost od 281 lekara na 100.000 stanovnika, što je takođe nešto manje od evropskog proseka – znači, 320 lekara na 100.000 stanovnika u Evropi. Ali zato je u primarnoj zdravstvenoj zaštiti postignuta obezbeđenost od 81 lekara na 100.000 stanovnika, što je sasvim dobar prosek – jedan lekar na 1.200 stanovnika.

Sve su ovo parametri koje moramo imati u vidu kada planiramo radi približavanja standardima koje nameće evropsko poimanje zdravstvenih uslova. Zato se ovim amandmanom dodatno definišu pojmovi Predloga zakona. Nadam se da ćete u danu za glasanje podržati ovaj moj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Koleginice Jevtović Vukojičić, izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi potpredsedniče Vlade, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, uložila sam amandman na zakon o planskom sistemu, na član 2, kojim predviđam efikasnost planiranja u cilju zaštite osetljivih društvenih grupa.

Poslednjih dvadeset šest godina Srbija beleži negativan prirodni priraštaj – to znači da je broj rođenih manji od broja umrlih. Ali poslednjih dvadeset šest godina tim problemom nije se bavio niko. Prvi koji se uhvatio ukoštac s ovim problemom bio je, 2016. godine, premijer Aleksandar Vučić, koji je formirao Savet za populacionu politiku. Naravno, prvi cilj Saveta bila je revizija Strategije za podsticanje rađanja, a strategija jeste osnovni dokument javne politike. Uz strategiju, naravno, idu i akcioni planovi.

Moram da istaknem da je u Srbiji u martu ove godine zabeleženo ispod sedam miliona stanovnika. To je podatak koji se poredi sa 1966. godinom, samo što smo tada na godišnjem nivou imali 103.000 rođenih beba, a 2017. godine broj rođenih beba bio je 65.000.

Pitanje života i pitanje rađanja jeste prioritet broj jedan za SNS, kao što je prioritet ekonomski oporavak i bolji život građana. U tom smislu, želim da istaknem da je doneta Strategija za podsticanje rađanja. Tom strategijom predviđeni su finansijski podsticaji porodicama sa decom, i to tako što je za prvo dete predloženo 100.000 dinara, za drugo dete 10.000 dinara 24 meseca, za treće dete 12.000 dinara deset godina i za četvrto dete 18.000 u vremenskom trajanju od deset godina. U prilog ovome ide i zakon koji je Narodna skupština usvojila a to je Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom, koji stupa na snagu 1. jula ove godine.

Moram da istaknem da prvi put ova vlada, odnosno SNS, pridaje značaj i majkama sa sela na taj način što će i poljoprivredne osiguranice moći da ostvare pravo na porodiljsko bolovanje, kao i one majke koje rade na osnovu ugovora o povremenim i privremenim poslovima, na osnovu ugovora o delu, na osnovu ugovora o autorskom delu.

Briga o svakom građaninu Srbije, briga o našoj deci, briga o budućnosti zemlje, to je politika Srpske napredne stranke.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Da li neko želi reč?

Kolega Kneževiću, izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, mada su neki poslanici u ranijoj diskusiji pomenuli, ja bih opet pomenuo, radi javnosti i građana koji prate ovaj skupštinski prenos, da član 2. Predloga zakona u stvari detaljno objašnjava i definiše pojmove koji se koriste u ovom zakonu. U vezi s tim, želeo sam da svojim amandmanom predložim da se u članu 2. stav 1. doda tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije sa posebnim osvrtom na razvoj prosvetnog sistema“.

Treba reći da u svakom sistemu planiranja javnih politika, bilo na nivou Republike Srbije, na nivou autonomnih pokrajina ili jedinica lokalne samouprave, krajnji rezultat koji želi da se postigne jeste efikasnost.

U vezi s tim, nama je poznata sama procedura donošenja bilo kog zakona, od trenutka podnošenja, rasprave u Skupštini i usvajanja. Međutim, ono što je bitno, šta se događa sa zakonom posle donošenja? Najbitnija je implementacija tog zakona, primena tog zakona u oblasti za koju je donet, da se uređuje. Ako u implementaciji zakona nema odgovarajuće primene životno, u radu, u oblasti u kojoj se on primenjuje, krajnji efekat donetog zakona je neefikasnost.

Zato ne samo ja nego i moje kolege koje su već referisale svoje amandmane potenciraju tu efikasnost planiranja, s tim što ja u svom amandmanu potenciram razvoj prosvetnog sistema. Zašto? Obrazovni sistem i prosvetni sistem u krajnjem rezultatu imaju naše građane, koji u tom obrazovnom i prosvetnom sistemu stiču edukaciju, odgovarajuća znanja i veštine koje kasnije primenjuju u radu i životu. Tako da ta primena i efikasnost koju oni stiču kroz obrazovni i prosvetni proces uzročno-posledično utiču i na njih. Odnosno, neophodan je, tako je i u stvarnosti, neprekidan razvoj obrazovnog i prosvetnog sistema, sa neprestanim poboljšanjima i uvođenjem novina, kako bi krajnji efekat tih poboljšanja u prosvetnom sistemu bio bolji, kvalitetniji sveukupni razvoj naše države odnosno Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Kolega Torbica, izvolite.

BOJAN TORBICA: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, cenjeni ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, amandmanom koji sam podneo predviđeno je da se u članu 2. stav 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije doda tačka 18) koja glasi: „Efikasnost planiranja – planiranje u cilju sveukupnog razvoja

Republike Srbije s posebnim osvrtom na efikasnost pravosuđa“, s ciljem da se ovim amandmanom dodatno definišu osnovni pojmovi Predloga zakona.

Već drugi dan slušamo diskusije predstavnika bivšeg režima, istog onog koji je duže od jedne decenije vladao ovom zemljom, koji je sproveo pljačkašku privatizaciju, uništio srpsku privredu rasprodavši u bescenje više od 2.500 preduzeća, otpustio blizu 750.000 radnika. Drugi dan slušamo obrazloženja o njihovoj nevinosti koja bez ijedne trunke srama izgovaraju ne samo pred nama već i pred građanima Srbije koji prate prenose zasedanja Narodne skupštine. Da je samo ovo što sam dosad naveo sav njihov greh tokom dvanaestogodišnje vladavine, bilo bi mnogo, ali, na žalost Srbije i najviše na žalost njenih građana, nije. Enormno zaduživanje zemlje, pustošenje budžetskih fondova, sistematsko siromašenje države i građana, katastrofalna reforma pravosuđa, uz brojne afere koje su ih pratile tokom celokupne vladavine, jesu njihova politička zaostavština.

Kada govorimo o efikasnosti pravosuđa, svi smo pre nepunu deceniju bili svedoci kako je bivši DOS-ovski režim radio na povećanju efikasnosti pravosuđa, pre svega kroz sprovođenje reforme pravosuđa, kada je na najgrublji način iz tog istog pravosuđa proterano preko hiljadu kvalifikovanih, stručnih, časnih i čestitih sudija i tužilaca, sa obrazloženjem da svi ti ljudi nisu dostojni, da nisu kvalifikovani, da ne znaju svoj posao. Bez ikakve griže savesti bivši režim ih je izložio na stub srama iz samo jednog razloga – nisu želeli da postanu politički poslušnici Demokratske stranke.

Pred nama je veliki posao na ispravljanju svih negativnih posledica vladavine bivšeg režima. Ono što je u ovom trenutku najvažnije jeste da se poslednjih nekoliko godina vidi rešenost kako aktuelne tako i prethodne Republičke vlade da Srbiju postavi na svoje noge, i to ne samo rešenost, već i konkretni rezultati sprovođenja takve politike. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Dame i gospodo narodni poslanici, drugarice i drugovi, uvaženi ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 2. kojim se dodaje tačka 18) jer je to jednostavno pravnički nužno i u skladu sa već podnetim amandmanom na član 1.

Da bi ovaj zakon bio kvalitetniji, amandmani koje sam podneo upravo treba da utvrde, kroz Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije zasad a sutra kroz zakon, obavezu da se kroz planiranje mnogo više vodi računa o socijalnoj ravnopravnosti. Amandman na član 2. posebno će svoj izražaj dati, ukoliko bude usvojen, a ja se nadam da hoće, na direktnu primenu članova 3, 4, 5, 6. i 7. kao i čl. 38. i 39. ovog zakona.

Podsetiću da su članom 3. definisana načela upravljanja sistemom javnih politika; zatim sledi poglavlje II Planski dokumenti, kojim se određuju pojam i vrste planskih dokumenata, dokumenti razvojnog planiranja, plan razvoja, investicioni plan, a u članovima 38. i 39. govori se o usvajanju dokumenata javnih politika i sprovođenju javnih politika.

Da bi se sprovodile javne politike na način koji će obezbediti veću socijalnu ravnopravnost, to mora kroz same planove da bude jasno definisano, utvrđeno. Kako su ovo planovi koji će određivati budući razvoj Srbije u dužem vremenskom periodu i praktično direktno uticati i na planiranje budžetskih sredstava koja će se ulagati kako sa nivoa Republike tako i sa nivoa lokalne samouprave, jako je važno da se socijalna ravnopravnost ovde utvrdi tako što će višak sredstava koji proističe iz dosad prikupljenih fondova i sredstava od stranih investicija koje su pristigle biti uloženi u ona područja koja za strane investitore nisu bitna ali su nama demografski i zbog samog rasporeda stanovništva i ostanka ljudi na njihovim ognjištima jako važna. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić, izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi potpredsedniče Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom želim da istaknem važnost saobraćajnog povezivanja u donošenju planskih dokumenata.

Dolaskom na vlast Srpske napredne stranke i odgovornim vođenjem politike kako na republičkom tako i na lokalnom nivou kao prioritet i kao razvojna šansa prepoznata je izgradnja saobraćajnica, obnova i izgradnja novih kilometara državnih, opštinskih i nekategorisanih puteva, modernizacija železnice, vazdušnog saobraćaja itd. Kao rezultat takvog delovanja, u Srbiji se beleži povećanje broja fabrika, otvaranje novih radnih mesta. Činjenica je da sve to otvara pitanja u vezi sa koordinisanjem svih vidova saobraćaja, bavljenjem izgradnjom saobraćajne infrastrukture, uređenjem industrijskih zona.

Koristi od izgradnje saobraćajnica, konkretno auto-puta, oseća i opština Ub, u kojoj su zbog izgradnje prve fabrike u industrijskoj zoni budući radnici već krenuli na obuku i uskoro će početi da rade.

Efikasni planski sistemi na nivou Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave treba da budu koordinisani, da doprinesu stvaranju dobrog ambijenta, da svi učesnici u sistemu budu odgovorni, da primenjuju zakone, da rad bude transparentan, da se zadire u sve pore koje su ključ razvoja jednog sistema, počev od zdravstva, obrazovanja, dobre infrastrukture.

Jednostavno, neka se zadrži kontinuitet rada predsednika Republike Srbije, Vlade Republike Srbije, odgovornog rukovodstva lokalne samouprave, uz primenu iskustava razvijenih zemalja i modernizaciju u radu i svakako će to doneti samo koristi za građane Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč?

Kolega Parezanoviću, izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, poštovane kolege, govorio sam već koliko su za obrazovanje važni planiranje i dugoročne strategije. Govorio sam i o tome koliko naša država u prošlosti nije ulagala dovoljno u obrazovanje i na koji način su se trošila sredstva iz privatizacije.

Ako bih hteo to ilustrativno da pokažem, mislim da se to najbolje vidi na jednom primeru koji je prilično čest u svakodnevnom životu, a to je situacija kada pojedinac dobije određen kapital u nasledstvo, dakle ne nešto što je sam stvorio svojim radom, nego nešto što je stvarao neko drugi, a on, igrom slučaja, došao u priliku da time raspolaže. I sad, imate ljude koji će to da ulažu u neki posao, nekretnine, da se odnose domaćinski prema tome, a imate i one koji će to da potroše a da ne znaju za šta su potrošili i da iza njih ne ostane ništa.

Nažalost, ovaj drugi primer najbolje opisuje kako je državom rukovođeno u prethodnom periodu, kako je bivši režim raspolagao onim što su generacije decenijama stvarale u našoj zemlji. Zato danas jedini način da ulažemo u razvoj, da ulažemo u obrazovanje jeste da imamo ekonomski rast.

Sigurno ste приметili da danas više niko ne dovodi u pitanje to da li je nezaposlenost u Srbiji smanjena. Nekoliko godina su govorili kako su to podaci koji su fingirani, kako se brišu ljudi sa evidencije rada, kako to nije realno. Međutim, kada su sve svetske relevantne institucije potvrdile da se nezaposlenost u Srbiji smanjila, da se povećala uposlenost, više to ne govore. Sada imaju drugu taktiku, a to je da kažu da, eto, ljudi dobijaju posao zato što je niska cena rada. To govore oni u čije vreme nije bilo nikakvog posla, kada su ljudi ostajali bez posla, kada nisu imali ni platu ni priliku da reše svoju egzistenciju.

Više niko ne dovodi u pitanje i nije sporan rast našeg bruto društvenog proizvoda, samo kažu da on, eto, nije dovoljno veliki, misleći da smo zaboravili da je Srbija pre sedam ili osam godina bila u recesiji i da je imala negativan rast bruto društvenog proizvoda.

Takođe, ono što je posebno važno, prvi put posle osam godina naš javni dug je u padu, iako neki kritičari pokušavaju da ga prikažu u apsolutnim ciframa kako bi izgledao veći, a odlično znaju da niko ozbiljan u svetu javni dug ne iskazuje u apsolutnim ciframa već isključivo kroz njegov udeo u bruto

društvenom proizvodu. A udeo javnog duga u našem bruto društvenom proizvodu je sve manji i, prema prognozama MMF-a i Svetske banke, u narednim godinama pašće ispod 50%.

Sve ovo o čemu govorim pre skoro četiri godine govorio je i sadašnji predsednik Srbije, a tadašnji premijer, kada smo ušli u mere fiskalne konsolidacije i teške reforme za ekonomski oporavak zemlje. I, evo, skoro četiri godine kasnije, prosečna plata u Srbiji je veća, veći je i naš bruto društveni proizvod i mnogo je manja nezaposlenost. Uspeli smo, uprkos svemu tome, da imamo i investicije u auto-puteve, mnogo je više kilometara auto-puteva nego ranije, da privedemo kraju neke višedecenijske projekte kao što je Koridor 10, a da, s druge strane, više nemamo ogroman budžetski deficit kakav smo imali 2012. godine. Sve je to posledica ozbiljnog planiranja, ozbiljne dugoročne politike. Naravno da i dan-danas ima onih koji traže dlaku u jajetu, koji uvek vide trun u tuđem ali zato nikad ne vide balvan u svom oku.

Ovaj zakon o planskom sistemu Republike Srbije se u potpunosti podudara i uklapa sa politikom Srpske napredne stranke i predsednika Srbije koja je definisana pre četiri godine. U danu za glasanje ću podržati ovaj zakon.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Kolega Birmančeviću, izvolite.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovane kolege poslanici, poštovani građani, poštovani ministre, zakon o planskom sistemu Srbije nastavlja kontinuitet Vlade, kontinuitet ove skupštine i kontinuitet države Srbije, koji ona sprovodi od 2012. godine do današnjeg dana a sprovodiće i u budućnosti.

Ono što je jako bitno, ovaj član zakona se odnosi na ... Kroz amandman koji sam podneo pojačavam ga i želim da ukažem na efikasnost koja se odnosi na razvoj i povezivanje regiona, a pre svega mislim na dovođenje investitora, izgradnju infrastrukture i stvaranje svih onih uslova koji su potrebni svakom regionu, bez obzira na to da li se radi o jugu, istoku, severu, zapadu ili bilo kom delu Srbije.

Ono što je do 2012. godine izgledalo kao nemoguća misija, to je upravo bila izjava da ćemo dovesti nekog investitora, da će neko doći u Srbiju i da će neko u Srbiji otvoriti fabriku. Ali planovi koji su od 2012. godine bili izneti i koji su u funkciji, pa, od 2014. i 2016. godine, sa novim i promenljivim premijerima, ali u pozadini i u osnovi svih ovih planova je Aleksandar Vučić... I upravo plan da se poveća broj zaposlenih, da se dovede što veći broj investitora jeste plan koji je urađen efikasno i koji je napravio značajan rezultat za Republiku Srbiju i posebno za regione.

Ono što oni nisu mogli da urade, nisu mogli da urade upravo iz razloga što je do 2012. godine postojalo, kada neko dolazi u Srbiju, ono čuveno – a gde sam tu ja. Lider iz „žutog preduzeća“, iz grada Šapca, iz koga dolazim, koji je još uvek, nažalost, lider u gradu Šapcu, dobio je nadimak „deset posto“. A nadimak se u Srbiji dobija po onome što čovek radi i po onome kako to radi. Od 2012. godine ne postoji više „deset posto“.

Hoću da podsetim ne samo građane Srbije nego i regiona u kome živimo, jer svima je bitno ko donosi planska dokumenta u Srbiji, Boris Tadić, kada je prestao da bude predsednik Republike, prvo što je uradio – osnovao je svoju stranku. Pajtić, kada je prestao da bude predsednik AP Vojvodine, osnovao je svoju stranku; odnosno, nije osnovao svoju stranku nego je napustio bavljenje politikom. Đilas, kada je prestao da bude gradonačelnik, prvo što je uradio – izbacio je Vuka Jeremića i Dušana Petrovića iz Demokratske stranke, a kada je prestao da bude gradonačelnik onda je izbacio samog sebe. Dušan Petrović je na sve to, naravno, kada je prestao da bude nešto u Republici Srbiji, osnovao svoju stranku. A svi zajedno su se, u pokušaju da sruše Aleksandra Vučića i SNS, ujedinili; kao i do sada, od svega toga, naravno, nije bilo ništa.

Znači, obećavam građanima da upravo ljudi koje sam pomenuo neće odlučivati o planskim dokumentima; o planskim dokumentima i budućnosti Republike Srbije odlučivaće Aleksandar Vučić, vlada Srpske napredne stranke i njenih koalicionih partnera. I ne brinite za svoju budućnost. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Kolega Kneževiću, izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, kada govorimo o efikasnosti planiranja, svima je jasno da od dolaska na vlast Srpske napredne stranke država Srbija ide krupnim koracima napred, postala je ekonomski i politički lider u regionu. Svi znamo u kakvom ponoru se nalazila Srbija, u koji su je dovele kvazidemokrate i najveće političko zlo koje je vladalo Srbijom. Mudrom i pametnom politikom Aleksandra Vučića država Srbija je postala fiskalno konsolidovana zemlja, dolazi nam sve veći broj investitora, realizuje se veliki broj projekata u oblasti infrastrukture, a ugled i poštovanje države Srbije u svetu je na najvišem nivou.

Danas smo čuli, jutros (pošto sada opozicije, naravno, nema), neverovatnu količinu mržnje prema svemu što je dobro u Srbiji. Treba učiti i na dobrim i na lošim primerima. Imala je i bivša vlast, a sadašnja opozicija, efikasno planiranje u periodu kada su bili na vlasti. Veoma efikasno su isplanirali upad u Narodnu skupštinu, paljenje i pljačkanje Narodne skupštine, u jednom periodu. Nakon toga sledi najgora tortura u istoriji Srbije od strane jedne vlasti prema

svojim građanima, a to je, sećate se svi, formiranje kriznih štabova po lokalnim samoupravama, kada su maltretirali sve političke neistomišljenike.

Zatim, izuzetno efikasno su isplanirali puštanje iz zatvora preko dve hiljade šiptarskih terorista, koji su, kada su prešli granicu, obukli uniforme OVK. Takođe, izvanredno su isplanirane pljačkaške privatizacije, koje su stotine hiljada radnika ostavile bez posla. A 2003. godine dobijamo premijera sa završenom kasnom večernjom školom, koji nastavlja da urušava Srbiju. Onda sledi urušavanje i uništavanje najvećeg ponosa Srbije – srpske vojske. Bukvalno su je bacili na kolena, devastirali i bukvalno pretopili u Železari Smederevo.

Katastrofalnom reformom pravosuđa, takođe dobro i efikasno isplaniranom, preko noći su ostavili bez posla i na ulici preko osamsto sudija samo zato što su drugačije mislili i zato što nisu želeli da sude onako kako je to Demokratska stranka od njih zahtevala. Zatim, izvanredno je isplanirano da se kosovsko pitanje izdvoji iz UN. Takođe, na kraju, izvanredno je isplanirano da se država Srbija dovede do finansijskog i ekonomskog bankrota.

Mogu da razumem lične frustracije nekih nesposobnih ljudi, Jankovića, Jeremića, Tadića i Đilasa, ali mržnju prema svojoj državi ne mogu da razumem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Martinoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem. gospodine Arsiću.

Gospodine ministre, mislim da vama kao ministru unutrašnjih poslova ne treba posebno objašnjavati zašto je važno efikasno planiranje u sektoru bezbednosti, odnosno zašto je efikasno planiranje važno za jačanje bezbednosnih kapaciteta Republike Srbije. Tu mislim kako na Ministarstvo unutrašnjih poslova, tako i na Ministarstvo odbrane i na Vojsku Srbije.

Srpska napredna stranka i njena poslanička grupa u Narodnoj skupštini podržavaju politiku Vlade u oblasti odbrane. Smatramo da su prioriteta u toj oblasti održavanje i unapređenje operativnih i funkcionalnih sposobnosti Vojske Srbije, poboljšanje standarda pripadnika Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, opremanje i održavanje naoružanja i vojne opreme, popuna ratnim i materijalnim rezervama i nastavak učešća Vojske Srbije u multinacionalnim mirovnim operacijama.

Juče sam rekao da je Ministarstvo odbrane u 2017. godini uradilo jedan važan posao, posao koji nije mogao da se uradi bez brižljivog i preciznog planiranja. Završeni su nacrti strategije nacionalne bezbednosti i strategije

odbrane, Bele knjige odbrane Republike Srbije, dugoročnog plana razvoja sistema odbrane i srednjoročnog plana i programa razvoja sistema odbrane.

Ono što danas želim da napomenem, to je da nas verovatno u narednim mesecima očekuje donošenje seta zakona iz oblasti odbrane Republike Srbije. Tu pre svega mislim na zakon o izmenama i dopunama Zakona o odbrani, zakon o izmenama i dopunama Zakona o Vojsci Srbije, Zakon o vojnoj, radnoj i materijalnoj obavezi, Zakon o upotrebi Vojske Srbije i drugih snaga odbrane u multinacionalnim operacijama van granica Republike Srbije, Zakon o proizvodnji i prometu naoružanja i vojne opreme, Zakon o vojnom obrazovanju i Zakon o zdravstvenoj zaštiti i zdravstvenom osiguranju vojnih osiguranika.

Ovom prilikom, budući da sam već pomenuo Zakon o proizvodnji i prometu naoružanja i vojne opreme, želim samo da podsetim narodne poslanike i građane Republike Srbije da smo u ovoj oblasti kao država napravili veliki pomak i da je to takođe uticalo na suficit u budžetu Republike Srbije. U 2017. godini ukupna vrednost izvoza i izvoznih dozvola kada je u pitanju odbrambena i namenska industrija Republike Srbije iznosila je preko 764.000.000 dolara. U 2017. godini potpisani su ugovori u vrednosti od preko 331.000.000 dolara. Ukupna realizacija ugovora privrednih društava iz oblasti odbrane i namenske industrije iznosila je 224.000.000 dolara.

Direktna ulaganja države, tj. direktna ulaganja Republike Srbije u fabrike odbrambene i namenske industrije Srbije iznosila su samo u 2017. godini 49.000.000 evra. Ono što je jako važno, što bi građani Srbije trebalo da znaju, iz sopstvene proizvodnje mi danas redovno servisiramo tekuće obaveze prema državi i prema drugim poveriocima kada je reč o odbrambenoj i namenskoj industriji Srbije.

Naravno, situacija koju danas imamo drastično je drugačija, drastično je bolja nego što je bila do 2012. godine kada smo... Ne mi, nego neki drugi koji su bili na vlasti sistematski su radili na tome da unište sve bezbednosne kapacitete Republike Srbije, da unište sve tenkove kojima smo raspolagali, sva teška artiljerijska oruđa. Dovoljan je samo podatak da smo uništili preko 800 tenkova T-55, da smo uništili najveći broj tenkova T-84. Sve to, kao što su rekle i moje kolege, najveći deo toga je pretopljen u smederevskoj železari zato što je neko hteo, a taj neko se zove Dragan Šutanovac, bivši ministar odbrane, da na mala vrata i puzeći Srbiju uvede u NATO.

Poslanička grupa SNS čvrsto je opredeljena za politiku vojne neutralnosti. Vlada Republike Srbije imaće našu punu podršku da održimo vojnu neutralnost Republike Srbije, da građane Srbije ne izlažemo bilo kakvim rizicima od nekog novog rata ili nekog novog oružanog sukoba. Ali ćemo isto tako podržati politiku Vlade da dodatno ojača bezbednosne kapacitete Republike Srbije, a pre svega našu vojsku, zato što ne želimo da se nad srpskim narodom

bilo gde u zemljama bivše Jugoslavije ponove zločini kao što su bili „Bljesak“ i „Oluja“.

Ono što je za nas u Srbiji naročito važno – želimo da osposobimo i našu vojsku i našu policiju ali i naše bezbednosne službe, da nam se ne desi da bilo ko na teritoriji Kosova i Metohije specijalnim vojnim i policijskim jedinicama upadne kako na sever Kosova i Metohije tako i u srpske opštine u kojima su Srbi većina, koje se nalaze južno od Ibra. U tom smislu ide intencija ne samo ovog mog amandmana nego i svih drugih kolega iz Poslaničke grupe SNS.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Koleginice Kovačević, izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podstaknuta diskusijama nekih od kolega poslanika moram reći da mi iz Srpske napredne stranke govorimo o ekonomskom razvoju Srbije, koji je svakako potkrepljen delima, radom i činjenicama.

Neosporno su fabrike koje se grade, neosporno je da naši preduzetnici proširuju postojeći posao ili započinju novi, neosporno je da nam je privreda oživela. Da ne govorimo sa koliko zemalja u svetu smo izgradili čvrste prijateljske odnose koji su osnova za ekonomski razvoj, koliko danas imamo spoljnotrgovinskih partnera i koliki je rast spoljnotrgovinske razmene Srbije. Ni iz čega smo napravili mnogo i nastavljamo, intenziviramo rad na razvoju.

Gospodine predsedavajući, značaj rezultata našeg rada umanjuju oni čiji interes nije bio usmeren ka razvoju Republike Srbije – dok su bili na vlasti, naravno – već ka rastu njihovog sopstvenog kapitala. Kada već dobro znaju šta su nam ostavili, a ostavili su nam ogromnu nezaposlenost i državu na korak do bankrotstva, bar neka sada ne govore kako bi oni bolje štitili interese građana Srbije. Interesi Srbije im se nađu u fokusu samo dok su u opoziciji. Dok su bili na vlasti, izgubili su taj fokus. Narod je te obmane kaznio, ali oni i dalje ne shvataju. Neće se oni uzdići unižavajući druge, ali politika koju vode je nedostojna srpskog naroda jer je vođena interesima spoljnih faktora, kojima svakako dobrobit srpskog naroda nije u žiži interesovanja.

Mi ćemo nastaviti da radimo na razvoju efikasnijim planiranjem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov iznad člana 3. amandman, sa ispravkom, podnela je narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginica Nataša Sp. Jovanović ima reč.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospodine ministre, ovaj deo zakona koji se odnosi na načelo upravljanja sistemom javnih politika je prilika da pokrenem jedno pitanje s obzirom na to da tačka 11), koja govori o načelu javnosti i partnerstva, kao i prva i druga tačka, o ekonomičnosti i finansijskoj održivosti, mogu da se podvedu pod nerazumevanje mnogih građana Srbije zašto i dalje tolerišete da italijanska fabrika „Fijat“ vrši torturu nad radnicima u kragujevačkoj „Zastavi“.

Naime, taj problem je otpočeo još pre deset godina, tačnije od momenta kada je „Fijat“ počeo proizvodnju svog modela u gradu u kome živim i gde sam rođena, gde radnici, bez obzira na to što su uz pomoć države, a ne italijanske fabrike, dobili posao, a objasniću i kako... Sve to mi, građani Srbije, iz budžeta plaćamo. Italijani su nas opljačkali u ovom poslu. Država je dala 50.000 evra za svako novootvoreno radno mesto. Država Srbija, o tome smo govorili na našim konferencijama za novinare, plaća poreze i doprinose, to ne rade Italijani. Država Srbija je ta koja je dala garancije za „Fijat“, odnosno za njihov kredit koji su uzeli od Evropske banke; naša garancija koja je ratifikovana ovde u Skupštini za kredit od 500.000.000 evra, i tako tome nema kraja.

Da ne govorim o tome da Grad Kragujevac – koji je inače u provaliji zato što ga vodi nesposobni Radomir Nikolić, i to svi vi iz Srpske napredne stranke dobro znate, da on nije sposoban za tu funkciju – pada u sve veću provaliju i iz razloga što smo „Fijat“ oslobodili, na deset godina, lokalnih taksi. To je uradio pre svega Mlađan Dinkić, zajedno sa Borisom Tadićem, sklapajući takav posao.

Sada, zašto vi ne date odgovor mojim sugrađanima i radnicima koji su zatražili, pored toga što trpe takvu torturu, ono što dobijaju svi radnici „Fijata“ u svetu a to je da im se plati tzv. bonus efikasnosti. Jer, znate, jutros kada sam iz Kragujevca krenula na posao srela sam u komšiluku čoveka koji mi je rekao da je njegov sin, inženjer mašinstva, koji nije mogao da nađe prvobitno posao u svojoj struci a sada radi u jednoj privatnoj kompaniji, radio sedam meseci u „Fijatu“. Radio je na postavljanju sedišta u modelu 500-L. Njegova sekundaža za to je šesnaest sekundi; ako slučajno uđe u sedamnaestu ili osamnaestu sekundu, biva kažnjen. Čovek kaže da je prosto nemoguće da se norma ispunjava na takav način. Pauza od pola sata za odmor, rade kao roboti, bez bonusa za one koji uspevaju, i pored takvih nenormalnih sekundi, da ostvare svoju normu, onda nema onoga što radnici traže. Zatražili su od premijerke Brnabić, od vas, od članova Vlade da im pomognete, jer, zaboga, kažu iz rukovodstva i posloводства pljačkaškog „Fijata“ – oni na to nemaju pravo zato što im je povećana plata. Pa, plata im je usklađena sa minimalnom cenom zarade i taj bonus od 6% je nešto što moraju da dobiju jer rade u fabrici koja je dužna to da im da.

Nemam još puno vremena jer sad trošim i vreme poslaničke grupe. Molila bih nadležne da reaguju i da se zaštite svi oni koji, nažalost, moraju kako-

tako da rade u fabrici koja može, što bi naš narod rekao, da podvije rep i ode, jer, evo, uskoro ističe tih deset godina.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta i Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč?

Kolega Periću, izvolite.

SRETO PERIĆ: Gospodine Stefanoviću, pošto vi niste samo ministar nego i potpredsednik Vlade, to je dobra prilika da malo govorimo o amandmanima na zakon o planskom sistemu Republike Srbije, konkretno o amandmanu na član 3. koji govori o načelima upravljanja sistemom javnih politika. Pošto ste i potpredsednik Vlade, svakako imate veću odgovornost nego samo ministar u Vladi i trebalo bi malo više da se obrati pažnja kako i na koji način Republički sekretarijat za zakonodavstvo, kao posebna organizacija, radi i priprema ove zakone.

U faktičkom i u pravnom, naučnom sistemu postoje neki principi i načela, postoje dva, tri, četiri, pet, u nekim više. Postoje teoretičari koji smatraju da je možda optimalno rešenje ili možda idealna prilika za osam načela, otprilike. U ovom zakonu postoji četrnaest načela. Kad bi se pravila neka gruba podela među zakonima, svi zakoni bi mogli da se svrstaju u materijalne i u procesne. Ovaj zakon je neki miks, otprilike. A postoje i u pravnoj teoriji prihvaćena opšta načela, koja se podrazumevaju. Čak neki teoretičari smatraju da treba ostaviti i pravne praznine, koje mogu biti početne i naknadne. Naravno da je život, pogotovo sad kako se Srbija razvija, raste i cveta, možda i brži od mogućnosti pravnog normiranja. Zato neki pravni teoretičari smatraju da pravnih praznina treba biti više, da bi se moglo pre odgovoriti nekim zahtevima.

Sad, ja ne govorim o tome na koju stranu bi se svrstala Srpska radikalna stranka, nego samo kažem da je ovo prenormirano. Ovo je skoro besmisleno. Zaista smo predložili da se ovo briše jer je nepotrebno.

U suštini, kompletan zakon, po nama, nema smisla, ali vi ste se opredelili da izađete pred Narodnu skupštinu sa ovim predlogom zakona. Mi tu ne možemo ništa učiniti, iznosimo svoje stavove.

Pošto ste već tu, gospodine ministre, nisam siguran, ali mi se čini da ste prošle godine prilikom otvaranja mosta... Danas je nekoliko kolega pominjalo most Ljubovija–Bratunac. Nisam siguran, čini mi se da ste bili i vi, most je, kao, zvanično otvoren. Tačno godinu dana je prošlo. On jeste u građevinskom smislu završen, ponekad još izađu zaposleni u određenim kooperantskim firmama da nešto ofarbaju, doteraju, ali dalje se ništa ne dešava. Pretpostavljam da biste mogli neku informaciju da pružite ne meni – naravno, i meni bi dobro došla ta informacija – nego građanima Srbije, ja bih rekao srednjeg Podrinja, koji mnogo očekuju od izgradnje i puštanja, ali u punom i pravom smislu, tog mosta. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Most je u građevinskom smislu završen i sa naše strane pripreme za otvaranje prelaza su gotove, obezbeđena su dodatna sredstva za novi prelaz, za ljude koji će tu raditi. Međutim, još uvek sa strane Bosne i Hercegovine nema određenih odluka i poteza koje oni treba da povuku, odnosno da završe posao sa svoje strane da bi moglo da se radi o graničnom prelazu koji će raditi u punom kapacitetu, tačnije, da ne bude samo otvoreno, kao što vi kažete, samo građevinski završeno, već da bude stavljeno u punu funkciju.

Sa kolegama razgovaramo jako često, insistiramo, zato što znamo da je to potreba stanovništva. Na tome zaista često insistiramo kad razgovaramo sa kolegama iz ministarstva Bosne i Hercegovine, ali takođe i sa njihovim ministarstvom spoljnih poslova, da bismo na bilo koji način ubrzali sve ono što oni treba da urade da bi most proradio.

Što se tiče Republike Srbije, sve što je trebalo da se uradi urađeno je, sva ministarstva, sve nadležne službe. Što se nas tiče, mi već sutra možemo da počnemo sa punim radom. Ne zavisi u ovom slučaju konkretno od nas, ali očekujemo da će i od strane Bosne i Hercegovine to rešenje biti doneto brzo. To je sve što mogu da vam kažem u ovom momentu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o planskom sistemu. Naravno, Vlada nije prihvatila ovaj amandman, i to sa obrazloženjem da on ne doprinosi unapređenju Predloga zakona.

Mogu i da prihvatim obrazloženje Vlade, jer dolazim iz opozicione stranke i, bez obzira na to kakvi su amandmani, kada su u pitanju opozicione stranke Vlada uglavnom te amandmane odbija. Međutim, ono što mi nije jasno jeste zbog čega Vlada ne prihvata amandmane vladajuće većine, jer ako amandmani opozicije ne doprinose unapređenju zakona, onda bi valjda, po nekoj logici stvari, amandmani vladajuće većine trebalo da doprinose unapređenju predloga zakona. Ali vidimo ovde da to nije slučaj. Jednostavno, vi izigravate istovremeno i vlast i opoziciju. Na taj način pokušavate ili želite da se dopadnete građanima, mada ja mislim da to nije baš moguće i da to ne može mnogo da traje, jer nemoguće je spojiti dva u jedan.

Ako uzmemo, recimo, prosečnog gledaoca koji prati prenos Narodne skupštine Republike Srbije (ako posle ovakvog načina rada još uopšte ima takvih), prosečan gledalac ni „pod razno“ ne može da ukapira o kom zakonu se radi, o kom članu zakona, jer poslanici vladajuće većine uglavnom govore jedno te isto. Razlika je samo u tome što daju osvrt na grad iz kojeg dolaze, sve ostalo je isto. Zaista mislim da ovakav način rada ne vodi nikuda.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Vlada pre svega prihvata one amandmane za koje smatra da će unaprediti tekst zakona. Kao neko ko je bio ovlašćeni predstavnik predlagača u prethodne četiri godine u većem broju zakonskih predloga, prihvatao sam veliki broj amandmana opozicije, različitih opozicionih stranaka, kada su oni uticali na to da predlog zakona bude bolji.

Tada kada se... Ne kažem da su zakonska rešenja poslanika opozicije i vlasti loši, ali mi smatramo da imamo bolja. Dakle, mi imamo viđenje celine zakona za koju smatramo da odgovara onom tekstu koji smo predložili i zbog toga Vlada nije prihvatila jedan broj amandmana. Jedan broj jeste, za koji je smatrala da su dobri, odnosno da unapređuju tekst zakona. Kao odgovorni ljudi, moramo da vodimo računa o tome da celina zakona bude prihvatljiva, odnosno da bude usklađena i sa drugim pravnim normama, zato što svaka promena zakona iziskuje usklađivanje drugih akata. Uostalom, u ovom zakonu ćemo baš imati usklađivanje podzakonskih akata koji se tiču planskog sistema Republike Srbije.

Da li se to dopada građanima ili ne, oni to kažu na izborima. Bogami, u prethodnih nekoliko ciklusa su rekli da im se dopada. Ja bih voleo da i drugi, za koje su građani rekli da im se baš ne dopada to što govore, porazmisle da li je to najbolji način da predstavljaju svoju stranku i građane u Narodnoj skupštini, ali to je, svakako, pravo svakog narodnog poslanika.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Hvala puno.

Dame i gospodo narodni poslanici, član 3. Predloga zakona je samo još jedan u nizu bespotrebnih i suvišnih članova ovog predloga zakona od kog ste pokušali da napravite čitavu nauku.

Naravno, dobili ste nalog iz EU, prepisali ste zakon, veoma ga loše preveli i, evo, mi poslanici Srpske radikalne stranke pokušavamo kroz brojne amandmane da ipak malo poboljšamo ovaj tekst Predloga zakona, koji ovakav kakav je sad ne treba ni da se donese jer nema smisla.

Ovim članom propisujete načela upravljanja sistemom javnih politika, detaljno ih obrazlažete, kako bi, kažete, ona omogućila lakša tumačenja odredaba zakona; zatim kažete da se preciznim definisanjem načela izbegava preklapanje načela.

Stav Srpske radikalne stranke je da se ceo ovaj član briše. Amandman koji sam podnela odnosi se na načelo jednakosti i nediskriminacije. To je stav 1. tačka 9) ovog člana predloga, za koju se traži brisanje jer smatramo da opšteprihvaćena načela ne treba posebno naglašavati u zakonu, kao što ne treba stalno naglašavati i isticati princip ili načelo jednakosti, jer na taj način, stalnim isticanjem različitosti, odnosno potenciranjem jednakosti upravo dovodite do plodnog tla za diskriminaciju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenić.

Da li neko želi reč?

Kolega Ljubeniću, izvolite.

TOMISLAV LJUBENIĆ: Hvala.

Poslanička grupa SRS podnela je ovaj amandman sa predlogom da se u članu 3. stav 1. izbriše tačka 10). Smatramo da će tekst zakona biti usvojen, ne treba ga opterećivati suviše, i zato smo podneli ovaj amandman.

Kada se usvoji ovaj predlog zakona... U Srbiji već postoji praksa donošenja planskih dokumenata, plana razvoja, investicionog plana, strategija za mnoge oblasti, akcionog plana i drugih dokumenata. Mnogo značajna stvar za sve građane Srbije jeste primena u praksi svega napisanog. Mnogo sadržaja u planskim dokumentima ostaje zauvek mrtvo slovo na papiru, a odgovornost za to niko ne snosi. Time se nanosi dvostruka šteta: vlast ispunjava zahteve EU, mnogo toga postoji na papiru i, na prvi pogled, ispunjena je forma, definisani su ciljevi, imenovani učesnici, određeno je ko će upravljati sistemom javnih politika, ko će vršiti koordinaciju, praćenje, sve što će zadovoljiti formu, međutim, ostaje pitanje u kojoj meri će sve biti sprovedeno i da li će iko snositi

odgovornost. Jer kada pročitate većinu planskih dokumenata, kada vidite strategiju za određenu oblast, kada pročitate akcioni plan, na prvi pogled vidite spisak lepih želja, ali sa spiska nekih želja koje nisu baš tako lepe i realne, kada tako nešto treba sprovesti u delo, onda se dešavaju susreti sa praktičnim problemima i uglavnom se ne ispunjava ono što je planirano, ili za pogrešno sprovođenje odgovornost ne snosi apsolutno niko. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč?

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč?

Nijedan od podnosilaca amandmana nije tu.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Belačić.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Zahvaljujem.

U ime Poslaničke grupe SRS podnela sam amandman na tačku 12) stava 1. člana 3. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije. Amandmanom predlažem brisanje ove tačke, koja je nepotrebna. U tački 12) reč je o načelu odgovornosti, koje podrazumeva jasno određenu odgovornost institucija za sprovođenje mera i aktivnosti javne politike.

Stav Srpske radikalne stranke je da se načelo odgovornosti podrazumeva u svakom zakonu, kao i druga načela, među kojima mogu biti i načelo javnosti, načelo jednakosti, načelo nediskriminacije, načelo koordinisanosti i saradnje, kao i određeni vremenski rok u kome se zakon sprovodi.

Imamo utisak da je predlagač zakona na neki način više želeo da ispoštuje formu nego suštinu i da su u Predlog zakona ušle definicije koje se podrazumevaju, kako bi zakon imao što veći broj strana i delovao što ozbiljnije. Čudi nas da niste, na primer, izdvojili poseban član u kome biste u prvom stavu naveli – zakon ne važi u sledećim državama, pa ste onda mogli pod tačkama da pišete: tačka 1) zakon ne važi u Albaniji, tačka 2) zakon ne važi u Andori, tačka 3) zakon ne važi u Angoli itd. i da na kraju u drugom stavu napišete – zakon važi samo na teritoriji Republike Srbije. To bi otprilike bilo isto kao i navođenje ovih načela. Jednostavno, nije potrebno da se tako nešto nađe u Predlogu zakona.

Kada je reč o odgovornosti kao takvoj, smatramo da je od toga da se odgovornost definiše u zakonskom predlogu mnogo važnije da postoji odgovornost na svim nivoima političkog delovanja ove vlasti. S tim u vezi, zanima nas da li će ova vlast biti odgovorna prema građanima koji su je birali i

da li će ispuniti obećanje da rasvetli dvadeset četiri sporne privatizacije sprovedene za vreme režima Demokratske stranke. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Koleginica Čabraja nije tu.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč?

Kolega Martinoviću izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Poslanička grupa SNS podržava međunarodnu vojnu saradnju Republike Srbije, podržavamo međunarodnu saradnju Ministarstva odbrane i Vojske Srbije. Želim samo da podsetim građane da smo u 2017. godini imali 141 aktivnost međunarodne saradnje, deset ministarskih poseta, da je 470 pripadnika Vojske Srbije učestvovalo u realizaciji osam multinacionalnih vežbi, a da su zemlje učesnice na vežbama bile Ruska Federacija, SAD, Belorusija, Bugarska, Mađarska, Makedonija, Crna Gora, Moldavija, Rumunija, Slovenija, Albanija, Ukrajina i druge zemlje. To pokazuje da je Srbija, kada je u pitanju odbrana, kada je u pitanju bezbednost, kada je u pitanju jačanje njenih bezbednosnih kapaciteta, opredeljena za saradnju sa svim državama u svetu, ali na principu pune vojne neutralnosti.

Što se tiče međunarodne vojne saradnje, podržavamo činjenicu da je potpisan Memorandum o razumevanju između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Izrael u vezi sa vojnom, odbrambenom i odbrambeno-industrijskom saradnjom. Potpisana je nota o pristupanju Srbije Tehničkom sporazumu o osnivanju tzv. *HELBROC*-a, čime su stvoreni preduslovi za angažovanje Republike Srbije u borbenoj grupi *HELBROC*, gde je Grčka inače vodeća nacija. Podržavamo Sporazum između Saveznog ministarstva odbrane i sporta Republike Austrije i Ministarstva odbrane Republike Srbije, po osnovu kojeg je donirano trideset dvogleda za noćno osmatranje namenjenih našim snagama koje su angažovane na obezbeđivanju državne granice i sprečavanju ilegalnih prelazaka migranata. Naravno, pozdravljamo Memorandum o razumevanju u oblasti vojnotehničke saradnje između Republike Srbije i Kazahstana.

Ono što takođe želim da naglasim, to je da je Vojska Srbije imala i te kako sluha za saradnju sa civilnim sektorom; ima sluha i dalje, i to treba posebno

planirati u 2018. godini. U 2017. godini Ministarstvo odbrane i Vojska Srbije rekonstruisali su i otvorili Park Milice Rakić. Ako se ne varam, na današnji dan Milica Rakić je poginula u Batajnici u NATO bombardovanju. Vojska Srbije učestvovala je u gašenju požara na teritoriji opštine Kladovo. Inženjerci Vojske Srbije su intenzivno radili na rekonstrukciji puteva ka rodnoj kući Milunke Savić, naše heroine iz Prvog svetskog rata, na rodnoj kući vojvode Petra Bojovića u selu Miševići u opštini Nova Varoš i na izgradnji puta u dve mesne zajednice u opštini Ivanjica. Mi se iskreno nadamo da će takva politika Ministarstva odbrane da se nastavi i u ovoj godini.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč?

Kolega Bulatoviću, izvolite.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre, kolege poslanici, podnosim amandman na zakon o planskom sistemu Republike Srbije u smislu da se u članu 3. doda tačka 15) koja glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na vladavinu prava.

Predloženim amandmanom dodatno se definišu načela upravljanja sistemom javnih politika. Oslanjajući se na načelo realističnosti i polazeći od uvažavanja ekonomskih, prostornih i administrativnih mogućnosti i ograničenja, mora se voditi računa o efikasnosti prilikom izrade i sprovođenja planskih dokumenata.

Načelo efikasnosti, kao neizostavno načelo prilikom primene svih zakona, generalno bi podrazumevalo da su uloženi resursi prilikom izrade i sprovođenja, odnosno upravljanja sistemom javnih politika u najvećoj meri dobro iskorišćeni za ostvarivanje svrhe zbog koje se usvaja zakon o planskom sistemu Republike Srbije. Načelo efikasnosti bi doprinelo procentualnom izražavanju ostvarenih učinaka u odnosu na očekivane. Na taj način bi bilo omogućeno kvantitativno izražavanje rezultata i njihova merljivost.

Usvajanjem predloženog amandmana kojim se dodaje načelo efikasnosti stvorila bi se mogućnost iskazivanja sveukupnih kapaciteta koje država angažuje prilikom primene zakona o planskom sistemu, što u krajnjoj liniji doprinosi afirmaciji sveukupnog razvoja Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč?

Kolega Manojloviću, izvolite.

IVAN MANOJLOVIĆ: Gospodine predsedavajući, uvaženi gospodine ministre, amandmanom koji sam podneo dodatno se definišu načela upravljanja

sistemom javnih politika i ovom tačkom u članu 3. Predloga zakona naročito se ističe načelo efikasnosti. Efikasnost generalno opisuje u kojoj meri su resursi dobro iskorišćeni – naročito sam posvetio pažnju privrednim resursima – i koliko su ti resursi ispunili svoju upotrebu, tj. koliko su namenjeni nekom zadatku ili svrsi.

Od 2012. godine plan i samo planiranje shvataju se i zaista primenjuju na jedan potpuno drugačiji način nego što je to bio slučaj do 2012. godine. Jednostavno, sva planiranja koja su se dešavala u tom periodu mogli smo samo da poistovetimo sa nekakvom vrstom maštanja. Pisalo se i planiralo zaista sve i svašta, bez utvrđivanja realizacije plana, bez realnih osnova za takve planove, bez odgovornosti i, najvažnija stvar, bez ikakve koristi po korisnike planova, a stalno ističemo – ono što je nama iz Srpske napredne stranke najvažnije, to je zadovoljstvo građana Srbije.

Do 2012. godine, ne zna se da li je pogubnije bilo to što su pojedini planovi pisani pa nije došlo do njihove realizacije ili pak oni planovi koji su pisani na nerealnim osnovama i realizovani. Podsetiću samo na neke od njih: tu spada povećanje penzija i plata na nerealnim osnovama, naročito u periodu do 2012. godine, kada god su se održavali neki izbori, bez obzira na to da li bili lokalni ili republički.

Srbija u svakom pogledu zaista nije sprovela ...

PRESEDAVAJUĆI: Privedite kraju, gospodine Manojloviću. Nema više vremena Poslanička grupa. Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Vlahović, izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, ovo je moj treći amandman na Predlog zakona, s osvrtom na unapređenje privrednog rasta. U Srbiji, kao i u regionu, beleži se pozitivan trend kada je u pitanju privredni rast.

Stabilniji rast koji Svetska banka predviđa u narednih nekoliko godina može se ostvariti pod uslovom da se primeni pravilna kombinacija javnih politika i propisa, kako bi se smanjila osetljivost na udare i podstakao rast. Prema mišljenju Svetske banke, ukupni izgledi su pozitivni pošto se očekuje oporavak rasta u Srbiji. U izveštaju se konstatuje da se zaposlenost povećava, i to naročito u sektoru trgovine na veliko i malo.

Što se tiče povećanja fonda zarada u javnom sektoru, u periodu januar–februar 2018. godine u odnosu na isti period prošle godine taj je rast iznosio 11,8% u nominalnom iznosu, odnosno 7,9 milijardi dinara. To su podaci koji se odnose na ukupan opšti sektor države, koje objavljuje Ministarstvo finansija, i tu su uključeni svi nivoi države kao i socijalni fondovi. Na osnovu raspoloživih

podataka o bruto domaćem proizvodu za prva dva meseca može se uočiti da je državni sektor doprineo u nominalnom iznosu za 11% privrednom rastu.

Ovi podaci su jasni pokazatelji da se radilo i da imamo još uvek prostora što se tiče napredovanja privrednog rasta. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Mrdaković, izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ovom prilikom želela sam da istaknem da jedna od oblasti rada lokalne samouprave u Gradu Nišu jeste i strateško planiranje, koje obuhvata strategiju razvoja grada, akcione planove, program razvoja grada, sektorske strateške dokumente i upravljanje procesima sektorskog strateškog planiranja.

Što se tiče primera strateškog planiranja, nabrojaću par njih: izrada Strategije bezbednosti grada Niša, izrada Programa razvoja turizma grada Niša za period 2018–2020. godine sa akcionim planom, analiza stanja železničke pruge na Koridoru 10 na relaciji Beograd – Niš – Preševo – makedonska granica, izrada i monitoring programa razvoja grada Niša za 2017. i 2018. godinu, izrada programa lokalnog ekonomskog razvoja grada koji ima za cilj podsticanje konkurentnosti, podsticanje zapošljavanja i privlačenje investicija.

Što se tiče programa razvoja grada, pomenuću samo neke: podrška razvoju investicija u oblasti zaštite životne sredine – naime, u pitanju je Projekat sakupljanja i prerade otpadnih voda u gradu Nišu; zatim, izrada tehničke dokumentacije prostorno funkcionalne celine šireg okruženja Trga kralja Milana u centralnoj zoni grada Niša i izrada projekta za izvođenje pešačkog mosta kod Tvrđave; zatim, održivi model rešavanja neuslovnih romskih naselja; program „Gradimo zajedno“ – projekat prezentacije vile sa peristilom i izgradnje zaštitne konstrukcije nad njom na arheološkom nalazištu Medijana u Nišu, koji je u završnoj fazi; zatim revitalizacija Niške tvrđave, faza dva; uređenje sportskog terena „Rovče“; uređenje Letnje pozornice; parterno uređenje dečjeg igrališta; program „Gradimo zajedno“ – izgradnja saobraćajnice između Bulevara 12. februar i Bulevara Nikola Tesla u Nišu, opština Crveni krst, i izgradnja kolovoza i trotoara u kompleksu Lozni kalem. Ovakvih primera ima mnogo.

(Predsedavajući: Privodite kraju, koleginice Todorović.)

Molim vas, samo još jednu rečenicu.

U gradu Nišu živela sam i pre 2012. godine, živim i sada, nakon 2012. godine i citirala bih reči predsednika Srbije gospodina Vučića 2017. godine, kada je polagao kamen temeljac za fabriku „Cumtobel“: „Srbija ulaže u Niš. Niš je danas drugačije mesto, nove energije. Niš postaje novi industrijski centar Srbije“,

kazao je predsednik Vučić. Zahvaljujući zaista ogromnom radu, trudu, energiji, entuzijazmu, situacija u Nišu je danas mnogo, mnogo bolja, što ohrabruje i ispunjava optimizmom da je osećaj beznađa konačno iza nas. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Koleginice Majkić, izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, mi smo ovde u Narodnoj skupštini prošle godine ratifikovali Ugovor o zajmu između Republike Srbije i Nemačke razvojne banke *KfW* za program vodosnabdevanja i kanalizacije u četiri grada i opštine, među kojima je i Kikinda. Tu su, naravno, i Vrbas, Paraćin i Knjaževac. Ovaj zajam je izuzetno povoljan, sa fiksnom godišnjom kamatom od 1,1% i periodom otplate od petnaest godina, s tim da je početak otplate pet godina.

Jedan od preduslova za dobijanje ovog kredita bila je, pre svega, uspešno izvedena reforma javnog sektora u Kikindi, gde smo mi četiri javna preduzeća spojili u jedno, napravili ogromne uštede; zatim, vraćanje svih dugova koje je Srpska napredna stranka 2013. godine zatekla od strane Demokratske stranke i njenih derivata; stabilizacija gradskog budžeta. Sve to je urađeno kako bi ovaj projekat bio sproveden na tržišnim vrednostima. Sledi potpisivanje posebnog ugovora.

Ovo je upravo jedan primer efikasnosti, na šta se i odnosi moj amandman, dobrog planiranja jedne gradske uprave, koja će uz podršku Vlade napokon da reši pitanje koje u Kikindi postoji već trideset godina, a to je pitanje loše i nekvalitetne vode. Mi očekujemo, zahvaljujući Gradskoj upravi i podršci Vlade, da za četiri godine u Kikindi poteče čista voda iz slavina. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč?

Kolega Palaliću, izvolite.

JOVAN PALALIĆ: Hvala.

Sasvim je sigurno da je zatečeno stanje koje je naša vlast nasledila posle Demokratske stranke kada je u pitanju pravosuđe zahtevalo jasno i konkretno planiranje kako bi se katastrofalna reforma pravosuđa sprovedena za vreme Vlade Mirka Cvetkovića u potpunosti sanirala. Posle činjenice da je pravosuđe urušeno, da su ukinuti sudovi, da su otpuštene sudije, da je obezvređen rad

sudova, usledio je period konsolidacije u pravosuđu. Doneta je Nacionalna strategija reforme pravosuđa; donete su konkretne mere i konkretni zakoni kojima se uspostavlja javnobeležnički sistem; donet je novi Zakon o izvršenju i obezbeđenju kojim je rešeno preko hiljadu predmeta za samo godinu dana, što prethodna vlast niti je želela, niti je znala; donet je niz novih zakona koji se odnose na medijaciju, koji se odnose na parnični postupak.

U svakom slučaju, posle katastrofe koju je ostavila Demokratska stranka u oblasti pravosuđa, jasno i konkretno planiranje i efikasno sprovođenje zakona od strane naše vlade doprinosi jačanju nezavisnosti pravosuđa, doprinosi poboljšanju ugleda sudija i doprinosi, u svakom slučaju, vladavini prava, što u narednom periodu može doprineti novom prilivu stranih investicija i, sasvim sigurno, boljem životu građana i jačanju pravde u našem društvu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Gospodine Mitroviću, izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Poštovani gospodine Arsiću, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije. U članu 3. Predloga zakona dodaje se tačka 10) koja glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na stabilnost kursa dinara.

Amandmanom se dodatno definišu načela upravljanja sistemom javnih politika. Uređivanjem planskog sistema i njegovim povezivanjem sa procesom izrade budžeta kroz srednjoročno planiranje organi državne uprave biće efikasniji u planiranju svog rada, aktivnostima za koje su nadležni, kao i u trošenju sredstava koja imaju na raspolaganju.

Proces upravljanja javnim politikama je u tesnoj vezi sa zakonodavnim procesom jer propisi spadaju u regularne instrumente koji se donose u cilju sprovođenja usvojenih javnih politika. Koordinisano i transparentno planiranje svakako je značajno.

Projekat Koridora 10, deonica auto-puta Srpska Kuća – Levosoje, koja prolazi pored Bujanovca, jeste projekat koji je dobro planiran, biće uspešno realizovan i od velikog značaja za ceo region juga Srbije. Donošenjem ovog zakona moći ćemo da uskladimo planove republičkih i lokalnih organa, a ujedno pratićemo i njihovu realizaciju.

Zašto sve ovo govorim? Govorim zato što lokalna vlast u Opštini Bujanovac već duže vreme govori o izgradnji industrijske zone; onda predsednik

Opštine kaže kako će se u Bujanovcu graditi dve industrijske zone, a na vidiku još nema nijedne.

Mislim da ćemo donošenjem ovakvog jednog zakona, jednim koordinisanim planiranjem između republičkih i lokalnih organa, otkloniti nejasnoće. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Kolega Krivokapiću, izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege, članom 3. odnosno tačkama od 1) do 14) definisana su načela Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije, na koji sam podneo amandman 3. kojim se dodaje tačka 15) koja glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na nerazvijene opštine.

Pripremajući amandmane koje sam podneo na ovaj zakon detaljno sam analizirao sve članove zakona i mogu slobodno da kažem da je, po mom mišljenju, donošenje zakona o planskom sistemu Republike Srbije jedan od važnih preduslova za strane investicije u Srbiji i da zbog toga u taj posao pored Vlade i ministarstava moraju da budu uključeni i drugi subjekti i svaki pojedinac. Svrha svakog planskog sistema je postizanje određenih ciljeva, s tim što ciljevi moraju biti jasni, dostižni i proverljivi. Da bi planski sistem funkcionisao adekvatno u svim aktivnostima i na svim nivoima, potrebno je doneti zakon.

Predsednik države Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije donošenjem ovog zakona i seta ostalih zakona omogućavaju da planiranjem i uspostavljanjem planskog sistema sami planiramo šta i kako uraditi, a ne samo reagovati na nastale situacije, kao što su radili u prethodnoj vladi. Zahvaljujući pre svega predsedniku naše države Aleksandru Vučiću i njegovom radu, prvi put smo sada u situaciji da u našoj državi mi upravljamo poslom, a ne posao nama.

Na kraju, pored načela definisanih u članu 3. tačkama od 1) do 14), mišljenja sam da bi trebalo dodatno definisati načelo efikasnosti, koje prikazuje koji je odnos uloženog i ostvarenog, a samim tim ima i direktan uticaj na sveukupni razvoj Republike Srbije i nerazvijenih područja u našoj državi, pa sam u tu svrhu predložio napred pomenuti amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pitanje razvoja, dame i gospodo, od velike je važnosti za svako društvo, pa tako i naše, i uvek se posmatra pre svega u kontekstu ekonomskih prilika.

Postoje stvari koje su toliko jasni, toliko precizni indikatori da je zaista apsurdno pokušavati da se one negiraju; one najbolje svedoče o tome na koji način određeno društvo funkcioniše kada je reč o njegovoj ekonomiji, na koji način to društvo živi.

Društvo u Srbiji, dame i gospodo, zahvaljujući snažnim naporima i ozbiljnim rezultatima napravljenim upravo na ovom planu, na planu ekonomije, danas, može se reći, za razliku od ružnih prošlih vremena, zaista radi, zaista funkcioniše i zaista živi. O tome neumoljivo govori zvanična statistika. Kada pogledate broj novoregistrovanih privrednih društava, broj osnovanih preduzetnika i samo uporedite tu statistiku po godinama, dovoljno je da pogledate koliko je bilo formiranih i osnovanih društava nekada, koliko danas. Onda pogledate koliko je nekada bilo normalno da se, na godišnjem nivou, tih društava zatvori, a kako stvari stoje danas i bude vam apsolutno sve jasno.

Godine 2012, zvanična statistika kaže – 38.848 osnovanih privrednih subjekata, ukupno društva i preduzetnici, dakle skoro 39.000, nešto manje; godine 2017 – 43.446. Dakle, razlika se meri u hiljadama, naravno u pozitivnom smeru. Pogledajte kako je nekada izgledala situacija po pitanju zatvaranja, kaže – 40.208 u 2012. godini. Dakle, za skoro dve hiljade više privrednih društava je nestajalo godišnje, to je tada bio standard, to je tada bilo normalno. Danas – 24.668. Suma sumarum, 20.000 u plusu. Ovo govori mnogo rečitije nego bilo koja druga statistika, za koju se neki samo prave da je ne razumeju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Tomašević Damnjanović, izvolite.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNJANOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolege i koleginice narodni poslanici, član 3. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije propisuje načela upravljanja sistemom javnih politika u skladu sa kojima se pripremaju, usvajaju i sprovode planski dokumenti i vrši izveštavanje o njihovoj realizaciji. Propisivanjem načela daju se smernice učesnicima planskog sistema da u procesu upravljanja sistemom javnih politika prilikom izrade i sprovođenja planskih dokumenata poštuju načelo ekonomičnosti, načelo finansijske održivosti, načelo realističnosti, načelo relevantnosti i pouzdanosti, načelo konzistentnosti i usklađenosti.

Amandmanom kojim sam podnela dodatno se definišu načela upravljanja sistemom javnih politika, i to tako što se u članu 3. dodaje tačka 15) načelo efikasnosti, s akcentom na unapređenju pravosudnih institucija.

Reforma pravosuđa jeste bila i ostaje važan prioritet Republike Srbije u cilju unapređivanja nezavisnosti pravosudnog sistema, nepristrasnosti i kvaliteta pravde, unapređenja stručnosti, odgovornosti i efikasnosti pravosuđa. Reforma pravosudnog sistema Republike Srbije zasniva se na pet ključnih načela: nezavisnost, nepristrasnost i kvalitet pravde, stručnost, odgovornost i efikasnost. Ovim načelima obezbeđuje se okvir za uspostavljanje, razvoj i organizovanje pravosudnih institucija u cilju stvaranja pravosudnog sistema koji može u potpunosti da zaštiti prava svih građana, uz stalni rad na unapređivanju i konkretnoj primeni istih u svakoj fazi razvoja pravosuđa i primene prava.

Načelo efikasnosti podrazumeva pravosudni sistem u kome se delotvorno upravlja i racionalno koriste resursi, primenjuje zakonito propisan postupak, uz poštovanje ljudskih i manjinskih prava i sloboda zagantovanih kako domaćim tako i međunarodnim propisima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Dragišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Znate, kada je neko predsednik Republike, predsednik Vlade, ministar, gradonačelnik, onda svakako mora biti dostojanstven, pravedan i dosledan, a nas danas takvi ljudi predstavljaju i vode, i ja vam, poštovani ministre, u potpunosti verujem.

Do 2012. godine to apsolutno nije bio primer. Možda bi bilo bolje, u stvari, da su građane zavili u žuto, gospodo, a „žuto preduzeće“ je građane zavilo u crno. Možete misliti kakav su to bezobrazluk i nemarnost bili kada su Opštu bolnicu „Đorđe Joanović“ iz Zrenjanina saterali u ćošak i nabili dugove od 600.000.000 dinara! Nije im manjkalo automobila za lične potrebe, nije im manjkalo novih fotelja i televizora, gospodo, ali im je manjkalo sredstava za zdravstveno osiguranje i zdravstvenu zaštitu. Možete zamisliti kada u Plućnu bolnicu u Zrenjaninu nije ušao bolji aparat čak od 1978. godine!

Na svu sreću, Srpska napredna stranka je preokrenula tok ove priče i danas sve ide u korist građana, pogotovo zdravstvena zaštita. U prilog tome govori angažovanje za opremanje angio-sale, nabavka novog rendgena u Plućnoj bolnici, ali naravno i zdravstveni pregledi za građane koji nemaju zdravstvenu zaštitu. U ovoj sferi, takođe, Zrenjanin vodi računa o naseljenim mestima koja se nalaze u našoj opštini. Pre svega mesec dana opremili smo ambulantu u

Jankovom Mostu; građani Jankovog Mosta su čekali trideset godina na ovu situaciju i drago mi je da smo im omogućili primarnu zdravstvenu zaštitu.

Shodno tome, podnosim amandman koji će omogućiti razvoj Republike Srbije. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Kolega Veljkoviću, izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, odredbom člana 3. predloženog zakona taksativno su nabrojana načela koja se poštuju prilikom izrade i sprovođenja planskih dokumenata. Predloženim amandmanom dodaje se tačka 15) koja predviđa još jedan princip, a to je princip efikasnosti planiranja, koji podrazumeva planiranje u cilju sveobuhvatnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na prava raseljenih lica.

Zakonom o planskom sistemu Republike Srbije predviđene su vrste dokumenata kojima učesnici u planskom sistemu u skladu sa svojim nadležnostima utvrđuju ili razrađuju već utvrđene javne politike. Među ostalim dokumentima nalazi se i strategija, kao osnovni dokument javne politike kojim se na celovit način utvrđuju strateški pravac delovanja i javne politike u konkretnoj oblasti planiranja i sprovođenja javnih politika utvrđenih propisom Vlade. Strategija se, po pravilu, usvaja za period od pet do sedam godina, a ostvarenje njenih ciljeva planira se i prati posredstvom akcionog plana za sprovođenje strategije.

Upravo u kontekstu rešavanja problema lica koja su morala da napuste svoje domove tokom sukoba na prostoru bivše Jugoslavije, Vlada Republike Srbije je 10. jula 2015. godine usvojila Nacionalnu strategiju za rešavanje pitanja izbeglica i interno raseljenih lica za period od 2015. do 2020. godine. Navedena Nacionalna strategija odnosi se na dve ciljne grupe: izbeglice, čiji je status definisan u skladu sa Zakonom o izbeglicama i interno raseljena lica sa teritorije Kosova i Metohije. Ova strategija je u odnosu na izbeglice utvrdila dva osnovna, paralelna pravca delovanja, kojima se omogućava da izbeglice slobodno izaberu za njih najpovoljnije trajno rešenje – povratak ili integraciju.

Kada je reč o više od 20.000 raseljenih lica iz AP Kosovo i Metohija koja borave na teritoriji centralne Srbije i više od 18.000 raseljenih lica unutar Kosova i Metohije, osnovno strateško opredeljenje Republike Srbije je da svakom pruži podršku za održiv povratak. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Kompirović, izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama je veoma bitan zakon o planskom sistemu Republike Srbije, koji ima značaj da se unapredi isti i efikasnost tog sistema u svim sferama našeg društva, kako u pravosuđu, tako i u zdravstvu, socijalnoj politici i penzijskom sistemu.

Kada je u pitanju penzijski sistem Republike Srbije, on se danas nalazi u daleko boljem stanju nego, recimo, pre pet godina. Povećanje izvornih prihoda Fonda potiče pre svega iz činjenice da je povećan broj zaposlenih lica, da se bezuslovno sprovodi borba protiv sive ekonomije, što svakako ima za posledicu bolje stanje kako u budžetu Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje tako i u budžetu Republike Srbije.

Predviđanja su bila da povećanja penzija neće biti do 2020. godine, međutim, dobri rezultati koje je donela fiskalna konsolidacija doveli su do toga da su penzije tri puta povećavane, doduše onoliko koliko je privredni rast dozvoljavao, i to u decembru 2015. godine, decembru 2016. godine i decembru 2017. godine za 5%.

Dobri rezultati, koji su posledica rada Ministarstva finansija, Ministarstva rada i ostalih organa ali i Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, najbolje se ogledaju u činjenici da je 2004. godine iz budžeta Republičkog fonda PIO isplaćivano oko 13% manje penzija nego sada, tako da je pravi izazov, iako je došlo do povećanja obaveza za isplatu davanja iz penzijskog sistema, stabilan penzijski sistem, kakav je sada, koji je u potpunosti oporavljen i stabilizovan u prethodnih pet godina i dovešće do željenog cilja, a to je da ukupna davanja za penzije budu ispod 11% BDP-a.

U teškim trenucima fiskalne konsolidacije država se potrudila da zaštiti one sa malim penzijama, njih je oko 1,1 milion, tako da se njima penzije nisu smanjivale, već su, u skladu sa napred navedenim povećanjima penzija, veće nego što su bile. Ukoliko se ovakav trend privrednog rasta nastavi, svakako će dovesti do ukidanja umanjenja penzija za ostale korisnike sa većim iznosima, kojima svakako dugujemo veliku zahvalnost na razumevanju i podršci i sa kojima smo na istom zadatku, a to je uspostavljanje finansijski stabilne, zdrave i jake države.

Na kraju mogu samo da kažem da je danas penzijski sistem Republike Srbije u potpunosti oporavljen, na stabilnim nogama, tako da se isplate penzija vrše redovno i neupitno. Ubeđena sam da će se penzije i dalje povećavati, i to mnogo brže i više nego što očekujemo. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Koleginice Turk, izvolite.

MILENA TURK: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre, dame i gospodo poslanici, podnela sam amandman na član 3. zakona o planskom sistemu koji za cilj ima dodatno definisanje upravljanja javnim politikama.

Kada govorimo o kreiranju planova za razvoj naše zemlje, veoma je važno da razvijamo i mehanizme za praćenje učinka i da veoma racionalno planiramo i koristimo raspoložive resurse. Neophodno je da maksimalno iskoristimo potencijale kojima raspolažemo kao i da iskoristimo raspoloživa sredstva na adekvatan način kako bi naši rezultati bili što bolji i što vidljiviji.

Kroz kreiranje politike mora se voditi računa o tome da se obuhvate sve oblasti, svi krajevi naše zemlje, svi građani, kako bi se pružila šansa svim našim okruzima i svim regionima da se ravnomerno razvijaju. Upravo je to politika koju u ovom momentu, u mandatu Aleksandra Vučića, sprovodi SNS – šalje se poruka da je cilj da se ravnomerno razvija naša zemlja, da se ulaže u infrastrukturu svih krajeva, da se otvaraju nova radna mesta i da se pruži šansa da se mladi ljudi zapošljavaju, da se spreči odlazak mladih i da se spreči osipanje naših gradova i opština. Temelji su postavljeni kroz obezbeđivanje stabilne finansijske i političke situacije i sada se radi na razvoju infrastrukture i privlačenju investitora. Fabrike se otvaraju u svim okruzima: i u Rasinskom, i u Raškom, i u Nišavskom... Kada govorimo o novim radnim mestima, veoma je važno da obezbedimo našim građanima priliku da pošteno zarađuju i žive od svog rada.

Kada je u pitanju opština Trstenik, samo u „Namensku“ je uloženo tri i po miliona evra, u otvaranje i osposobljavanje novog pogona i nabavku novih mašina. Kada ova proizvodnja zaživi, očekujemo da tu bude uposleno dosta novih radnika.

Veoma je važno i da lokalne samouprave budu kooperativne, da saraduju i zajednički rade na stvaranju uslova za dovođenje investitora i za razvoj, jer smo svedoci da smo mnogo vremena izgubili i mnogo šansi propustili u prethodnim vremenima kada su naše opštine i gradove vodili ljudi koji su bili inertni, nesposobni i nezainteresovani da saraduju, koji su samo vodili politiku sukoba i slali poruku da njihovim regionima možda i nije potrebno da se razvijaju.

Građani su svaki put kada su odlučivali nedvosmisleno rekli da politika Srpske napredne stranke nema alternativu i dali podršku Aleksandru Vučiću da sve to sprovodi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, kolege poslanici, građani Srbije, ja ću kao poslanik koji je izabran sa liste SNS-a, ali predstavljam Ujedinjenu seljačku stranku ovde u Skupštini i predstavljam veliki broj građana koji žive na jugoistoku Srbije, koji žive u nedovoljno razvijenim područjima, pozvati sve još jednom da govorimo o nerazvijenim područjima, da govorimo o razvoju i planskom razvoju infrastrukture.

Mogu da kažem da je naša vlada, na čelu sa našim premijerom gospodinom Vučićem, sadašnjim predsednikom Srbije, 2014. godine krenula sa efikasnim razvojem putne infrastrukture: auto-put prema Sofiji, auto-put prema Grčkoj, put prema Staroj planini, o kojem sam govorio, koji ide preko Svrljiga; radi se železnička pruga prema Dimitrovgradu; radiće se, siguran sam, i prema istočnoj Srbiji.

Govorio sam i o niškom aerodromu 2014. godine prvi put ovde u Skupštini, rekao sam da je niški aerodrom u periodu pre nego što je došao gospodin Vučić kao premijer bio u veoma lošem stanju. Od 2014. godine pa do današnjeg dana niški aerodrom ima preko 300.000 putnika. Pozivam sve građane Niša da imamo poverenja u našeg predsednika i da imamo poverenja u našu vladu, jer naša vlada, siguran sam, misli najbolje i Nišu i građanima Niša i jugoistoku Srbije.

Razvojem infrastrukture imamo veliku šansu da razvijamo i našu poljoprivredu. Izgradnjom puta prema Staroj planini velika šansa svih nas jeste da radimo na promociji da se tu prodaju poljoprivredni proizvodi koji su veoma kvalitetni, a to su proizvodi iz svrljiškog kraja.

Još jednom pozivam sve kolege poslanike da daju podršku amandmanu koji sam podneo, amandmanu na član 3, jer podrška razvoju nedovoljno razvijenih područja je podrška razvoju Svrljiga, Bele Palanke, Gadžinog Hana, Babušnice i svih opština na jugoistoku Srbije. Razvojem tih malih opština, tih sredina, siguran sam da će i naša Srbija ići mnogo brže, jače i bolje u narednom periodu. Hvala vam još jednom.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč?

Kolega Janjuševiću, izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege, načelo efikasnosti je svakako u funkciji ekonomskog razvoja. Do pre par godina u Slobodnoj industrijskoj zoni Priboj nije bilo investitora, a na parkingu je bilo jako malo automobila, svega par; najčešće, jedan od tih automobila bilo je vozilo Vlade Srbije sa saradnicima tadašnjeg premijera Aleksandra Vučića. Danas u Slobodnoj zoni Priboj imamo sedam firmi, 250 zaposlenih ljudi, imamo kapital iz Španije, Holandije, Slovenije, Turske, domaći kapital. U narednom periodu sve te firme udvostručiće broj zaposlenih.

Pristupna saobraćajnica Slobodnoj zoni Priboj bila je takva da se dva vozila nisu mogla normalno mimoći. Danas je to moderna saobraćajnica, u koju je Vlada Srbije uložila oko 450.000 evra.

Desila se ovom narodu jedna vlast koja se „parkirala“ na leđa ovog naroda i otpustila 400.000 ljudi. Ono što joj je pošlo za rukom, malo kome u svetu, tačnije nikome nije pošlo za rukom, to je da je i Parking servis u Beogradu poslovao negativno. Zamislite sad, šta smo mi iz Priboja mogli da očekujemo dobro od ljudi koji su Parking servis u Beogradu oterali u minus? Šta su mogli od takvih da očekuju ljudi iz Požege, iz Užica? Mogli smo samo da očekujemo da nas trajno „parkiraju u istoriju“. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić Pavlović, izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, predlažem da se u članu 3. Predloga zakona doda tačka 15) koja glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje medicinskih ustanova. Ovim amandmanom se dodatno definišu načela upravljanja sistemom javnih politika.

Na Dan studenata, 4. aprila, imali smo čast da predsednica Vlade Republike Srbije gospođa Ana Brnabić poseti opštinu Čuprija i bude specijalni gost na svečanoj akademiji Visoke medicinske škole strukovnih studija u Čupriji, čime je još jednom pokazala kako se odgovorno vodi politika, kako se s pažnjom i odgovornošću pristupa sagledavanju činjeničnog stanja i rešavanju problema.

Visoka medicinska škola strukovnih studija u Čupriji je u regionu prepoznatljiva kao lider u obrazovanju iz oblasti zdravstvene zaštite i nege, sa modernim pristupom nastavi i podsticanju kreativnosti i aktivnog učešća studenata u nastavi, vežbama i vannastavnim aktivnostima. Studenti stiču znanja po najsavremenijim metodama, u savremeno opremljenim kabinetima.

Ovom prilikom svečano su otvoreni farmaceutski blok, kompjuterska laboratorija, serverska soba, nakon čega se premijerka obratila studentima. Tom prilikom je zamolila studente da po završetku školovanja ostanu u Srbiji, a da će Vlada Republike Srbije dati sve od sebe da napravi što bolje uslove da studenti ostanu u Srbiji i rade za svoj narod, jer je za državu Srbiju prosveta jedan od prioriteta, da prosvetu vrati na mesto koje zaslužuje, da svima koji žele da uče i napreduju stvori što bolje uslove za to, kao i da izgradi društvo u kome se znanje ceni. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Lakatoš, izvolite.

LjIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolege i koleginice narodni poslanici, podnela sam amandman kojim predlažem da se u članu 3. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije doda tačka 15) koja glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj školskog sistema.

Rastući ekonomski potencijal zasnovan je na dobrom planiranju svih učesnika u planskom sistemu. U današnje vreme svesni smo posledica tranzicije, koja je ostavila tragove na celokupno društvo i zaustavila razvoj školskog sistema. Treba da nastojimo da napravimo obrazovni sistem koji će biti u funkciji kvalitetnog obrazovanja, da razmišljamo o svakom pojedincu, da usaglasimo potrebe sveukupnog razvoja Srbije, što i jeste preduslov i garancija za viši nivo životnog standarda.

Školski sistem treba da stvori preduslove za svakog pojedinca, da mu pruži šansu da bude dovoljno edukovan kako bi mogao da odgovori potrebama društva, a svakog pojedinca da osposobi da bude samostalan u svom poslu. Navešću primer opštine Stara Pazova, gde se broj građana konstantno uvećava, što iziskuje od školskog sistema da prati razvoj privrede opštine i zahteve tržišta radne snage, što je i učinjeno, tako da su u sistemu srednjeg strukovnog obrazovanja otvoreni novi smerovi: u području rada Mašinstvo i obrada metala – mašinski tehničar za kompjutersko konstruisanje, tehničar za kompjutersko upravljanje, mehaničar za grejne i rashladne uređaje i auto-mehaničar; u području rada Saobraćaj – saobraćajni tehničar drumskog saobraćaja; zatim, u području

rada Hemija, nemetali i grafičarstvo otvoren je smer – tehničar za grafičku pripremu.

Sve ovo je urađeno u cilju modernizacije društva, stavljajući akcenat na činjenicu da ubrzani razvoj Srbije, ...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolegice.)

Privodim kraju.

... Ekonomski i tehnološki napredak traži od školskog sistema da pre svega bude efikasan, a lokalna samouprava iz koje ja dolazim još privlačnija za dolazak investitora. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč?

Kolega Milojeviću, izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministri u Vladi Republike Srbije, dame i gospodo poslanici, na osnovu člana 161. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije podneo sam amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije. Predlažem da se u članu 3. Predloga zakona doda tačka 15) koja glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje privatnog sektora.

Samo efikasnom upravom, kada govorimo o državnom i javnom sektoru, odnosno stručnim menadžmentom u privatnim kompanijama možemo ostvariti stalni i nesmetani privredni i ekonomski rast. Uspostavljanje ciljeva, odgovornosti i zadataka neophodno je kako bi proces razvoja bio nesmetan u odnosu na štetne faktore.

Ono što je želja svih narodnih poslanika Srpske napredne stranke jeste da kroz proces donošenja zakona i podzakonskih akata postavimo osnove na kojima će počivati efikasna privreda i rad državnih institucija, kao i privatni sektor.

Opština Arandjelovac dobila je nedavno, prilikom posete našem gradu, pohvalu od potpredsednice Vlade i ministarke građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture prof. dr Zorane Mihajlović da je jedna od najboljih opština u izdavanju građevinskih dozvola i sprovođenju ozakonjenja. Ovo navodim kao jedan od primera kojima pokušavamo da na što brži i efikasniji način izađemo u susret svima koji žele da ulažu ili razvijaju privrednu ili bilo koju drugu delatnost.

Takođe, trudimo se da u saradnji sa privrednicima ostvarimo iste željene ciljeve. Govorio sam u prethodnim izlaganjima o primerima saradnje na izgradnji polikliničkog dela Opšte bolnice ili o državnim subvencijama za zapošljavanje

novih radnika. Želja je da se tako nastavi i tim putem ide i u budućnosti a, ponavljam, usvajanje ovih odredaba zakona doprinosi zajedničkim ciljevima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Babiću, izvolite.

VLADO BABIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, cenjene kolegice i kolege narodni poslanici, u članu 3. Predloga zakona dodaje se tačka 15) koja glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj medicinskih centara.

Amandmanom se dodatno definišu načela upravljanja sistemom javnih politika. Građani Srbije opravdano očekuju promene u zdravstvenom sistemu i zdravstvenoj politici, koja će im doneti bolje uslove i poboljšanje položaja u ostvarivanju zdravstvene zaštite. Takođe, i zdravstveni radnici očekuju bolje uslove rada i primanja dostojna čoveka u ovoj vrlo odgovornoj profesiji. Ova zdravstvena politika bazirana je na ustavnom i zakonskom poretku Srbije kao i zacrtanim ciljevima. Pre svega, ona je utemeljena na dugoj tradiciji srpskog nacionalnog shvatanja solidarnosti, i to solidarnosti zdravih sa bolesnima, bogatih sa siromašnima i mladih sa starima. Briga za zdravlje, za bolji kvalitet života svih građana ugradiće se u sve državne politike Republike Srbije kao obaveza svih institucija i pojedinaca.

U toku rasprave o amandmanima u protekla dva dana već je napomenuto da su zdravi građani osnov razvoja i prosperiteta naše zemlje, jer samo zdravi građani mogu doprineti ekonomskom i socijalnom razvoju. Baš zato na zdravlje moramo gledati kao na nacionalni resurs koji zaslužuje kontinuirano stvaranje i strateški zasnovan razvoj.

Pre desetak godina zdravstvena zaštita u Srbiji doživela je krah i kolaps. Do kraha dolazi usled neuspešnih obećanja, neplanskog, improvizatorskog razvoja, namernih obmana, sa međustranačkom pogubnom kadrovskom politikom, kao i korupcijom koja je usađena u sistem zdravstvene zaštite tako da je postala vodeći pogubni faktor uređivanja odnosa u njemu, od koga skoro da nema odbrane. Takva politika stvorila je duboki jaz između zdravstvenih radnika

i građana, a lekare izvela bez razloga na stub srama kao korumpirane službenike iako ogromna većina njih živi skromno i od svoje zarade i ne učestvuje ni u kakvoj korupciji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Babiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Koleginice Jovanović, izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade gospodine Stefanoviću, gospodine ministre Đorđeviću, kolege poslanici, građani Srbije, ovim amandmanom želela sam da načelo efikasnosti kao jedno od osnovnih načela uspešne javne uprave, ali i uopšte države, nađe svoje mesto u članu 3. jer, pored načela ekonomičnosti, realističnosti, konzistentnosti i kontinuiranosti, upravo je efikasnost garant da će regulativa biti u službi građana i da će omogućiti nastavak razvoja Srbije i privrednog rasta.

Bilo je neophodno kreirati planski sistem koji će dosta realističnije i na principu prioriteta upotrebiti oskudne resurse na najefikasniji mogući način. Takođe, budući zakon garantuje standardizovan kvalitet i neophodne alate koji će u najboljem ostvariti planove i postavljene ciljeve Vlade Republike Srbije. Upravo je reforma javne uprave najznačajniji pokretač celokupnog razvoja Srbije. Ona mora da bude servis građana sastavljen od profesionalnih i stručnih kadrova.

Značajna stvar koju Predlog zakona prepoznaje jeste vrednovanje učinaka javnih politika. Na taj način bićemo u stanju da svaku buduću politiku prilagođavamo stvarnim situacijama i stvarnim zahtevima.

Domaćinskim ponašanjem i dobrom politikom građani Rakovice su dobili mnogo toga. Pored novog doma zdravlja, spomenutog u mom amandmanu 1, građani u Rakovici dobili su čitav set besplatnih usluga na raspolaganju. Uštedama i zahvaljujući privlačenju investitora, građani danas imaju priliku da rade, pohađaju besplatne kurseve i programe. U mojoj opštini Rakovica obnovljeno je ili izgrađeno oko šezdeset dečjih igrališta, sportskih terena i parkova. Najveća započeta investicija je kanalizacija u Ulici Ljubiše Jelenkovića u Resniku, a sve to u saradnji Opštine Rakovica, Direkcije grada i Skupštine grada Beograda.

Poslednje četiri godine u Rakovici je, verovali ili ne, urađeno više...

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Završavam.

... Nego prethodnih decenija. Građani to vide i zato su nedvosmisleno još jednom ukazali poverenje Srpskoj naprednoj stranci na nedavno održanim gradskim izborima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč?

Kolega Savkiću, izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Podneo sam amandman na član 3. zakona, kojim se dodaje tačka 15) koja glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na efikasnost pravosudnih institucija.

Imajući u vidu veliku važnost Predloga zakona za efikasnost pravosudnih institucija i za princip efikasnosti pravosuđa, s obzirom na to da je suštinska za dalji napredak Republike Srbije ka EU, neophodno je da se u samom Predlogu zakona izričito i nedvosmisleno naglasi i afirmiše princip efikasnosti pravosudnih institucija, a to se upravo postiže predloženim amandmanom.

Glavni cilj postavljen u Nacionalnoj strategiji reforme pravosuđa Ministarstva pravde jeste uspostavljanje vladavine prava i pravne sigurnosti i da se vrati poverenje građana u pravosudni sistem Republike Srbije. Cilj reformi koje Vlada Republike Srbije sa velikim uspehom sprovodi jeste unapređenje efikasnosti pravosuđa, koje se ogleda, između ostalog, i u ubrzanim sudskim postupcima i rasterećenju sudova, kao i stavljanju akcenta na mogućnost rešavanja sporova alternativnim metodama.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč?

Koleginice Grubor, izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj zdravstva.

Pošto zdravlje nije samo odsustvo bolesti, već stanje fizičkog, psihičkog i socijalnog blagostanja, ova vlada se trudi da u svim lokalnim sredinama pomogne da ljudi bolje i zdravije žive. Tako je u opštini Mali Zvornik preko Kancelarije za upravljanje javnim ulaganjima urađeno pet mostova ukupne vrednosti 54.746.000 dinara. Zatim, Narodna banka Srbije je uložila 4.293.000 u

most na reci Ravnaji u Radalju; Ministarstvo prosvete je u rekonstrukciju OŠ „Branko Radičević“ u Malom Zvorniku i dačku kuhinju Osnovne škole u Radalju uložilo 31.524.000; Ministarstvo poljoprivrede je finansiralo uređenje nekategorisanih puteva i projekat kontrole plodnosti zemljišta u vrednosti 3.037.000 dinara.

U toku je izrada projektne dokumentacije za renoviranje tajnog podzemnog grada nadomak Drine u Malom Zvorniku, nazvanog Kamena devojka, građenog kao tajno sklonište vojske Kraljevine Jugoslavije. Taj podzemni grad je izgrađen po nalogu kralja Aleksandra i u njemu je svoje poslednje dane u Srbiji proveo Kralj Petar Prvi Karađorđević, pre odlaska u izbeglištvo. Smatra se velikim turističkim potencijalom Malog Zvornika. Veliki doprinos boljoj i lakšoj saobraćajnoj komunikaciji opština Podrinja je kompletna rekonstrukcija državnog puta prvog B reda broj 28, od Banje Koviljače do Ljubovije, u vrednosti od 720.000.000 dinara. Takođe, boljem povezivanju sa Republikom Srpskom doprineće novoizgrađen most u Ljuboviji „Bratoljub“, u čiju izgradnju je Ministarstvo građevine uložilo 660.000.000 dinara.

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

U poslednje dve godine investiciona ulaganja u opštinu Ljubovija od strane Republike Srbije su 356.300.000 dinara, uglavnom preko Kancelarije za upravljanje javnim ulaganjima, a i preko ministarstava finansija, privrede, energetike, turizma, državne uprave i lokalne samouprave.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Željko Sušec.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri, Predlogom zakona o planskom sistemu Republike Srbije, kao što mu i sam naziv kaže,

stvaramo pravni okvir za donošenje planova na svim nivoima. Izradom planova obezbediće se održivi rast i razvoj Republike Srbije.

Zašto smatram planiranje posebno važnim za građane Srbije? Pokušaću da objasnim kroz primer lokalnih samouprava. Dolaskom Srpske napredne stranke na vlast u skoro svakoj lokalnoj samoupravi zatekli smo probleme koji su prisutni čak i po četiri decenije, iako su ti problemi od vitalnog značaja za stanovništvo, kao što je snabdevanje pijaćom vodom, ili kanalizacija i slično. To jesu skupi projekti ali se mogu raditi fazno; trajalo bi nekoliko godina ali svakako manje od četrdeset godina. Da je u tom periodu neka vlast započela rešavanje, narednu ništa nije obavezivalo da nastavi taj projekat. Tako su decenije prolazile a građani su ostali uskraćeni za pijaću vodu.

Kikinda i Zrenjanin će napokon moći da računaju da će im sa česme poteći čista pijaća voda jer će se početi sa izgradnjom sistema za prečišćavanje vode.

Poštovani građani, ovaj zakon uvodi sistem odgovornosti za rezultate i stvara okvir za merenje efikasnosti rada u javnoj upravi.

Koliko je planiranje važno pokazalo se i na primeru zasada lešnika. Lešnik rađa posle sedam godina. Svi zasadi koji su planirani i realizovani pre tog perioda danas daju prinose. Mi smo ranije uvezili lešnik za deset miliona dolara, sada ga uvozimo za dva miliona dolara, a kako prinos nastavlja da pristiže, uskoro ćemo lešnik izvoziti.

Moramo iskoristiti to što naša zemlja ima povoljne klimatske uslove za uzgoj lešnika i oraha. Svaka lokalna samouprava može na svojim potencijalima napraviti strateški plan i na taj način doprinositi sopstvenom razvoju, a samim tim i sveukupnom razvoju Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, podnošenjem amandmana sam između ostalog želela da istaknem razloge zbog kojih sam posebnu pažnju posvetila baš ovom predlogu zakona. Radi se o novom zakonu, koji će detaljno urediti planski sistem u Republici Srbiji, otkloniti postojeće nedostatke u ovoj oblasti i, shodno tome, uticati na smanjenje troškova kako budžeta Republike Srbije tako i budžeta jedinica lokalnih samouprava.

Pre svega, zakon će biti dobra osnova za donošenje pravih političkih odluka na državnom nivou. To će značiti dobru primenu zakona i u lokalnim

samoupravama. Uređivanjem planskog sistema organi državne uprave će efikasnije sprovoditi aktivnosti za koje su nadležni, ali i bolje planirati trošenje sredstava za njihovu realizaciju.

Efikasnost planiranja je pojam koji treba uvesti radi sveukupnog razvoja Republike Srbije. Potrebna su zakonska rešenja koja će olakšati sprovođenje javnih politika, olakšati realno planiranje aktivnosti u skladu sa budžetom i poboljšati saradnju državnih organa na različitim nivoima. Primena ovog zakona će to omogućiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Barišić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podnela sam amandman na član 3. jer smatram da je sveukupni razvoj Republike Srbije obaveza svih nas.

Obaveza svih nas narodnih poslanika koje su građani birali jeste i da budemo na radnom mestu. Mi iz Srpske napredne stranke to i radimo, dok oni koji su se igrom slučaja našli u ovoj sali ni danas nisu ovde. Građani Srbije treba da znaju da oni kojima su dali procenat, pa makar to bilo i dva, tri, pet procenata, ne rade ono za šta su ih delegirali. Ne bore se za njihova prava, ne bore se za ono što su im obećavali, znači da su slagali sve ono što su rekli. Nadam se da će ih građani Srbije zbog toga kazniti i na sledećim izborima poslati tamo gde zaslužuju – na političko smetlište.

Ono što želim da kažem jeste i ovo – da bi se postigao sveukupni razvoj Republike Srbije, neophodna je koordinacija svih struktura, od predsednika Republike, preko resornih ministarstava, preko Vlade, do lokalnih samouprava.

Lokalna samouprava iz koje dolazim, grad Kruševac, do 2012. godine, nažalost, bila je vođena onima kojima danas nisu ovde. Verovatno se i stide ti iz „žutog preduzeća“ zato što su uništili sve ono što su mogli. Uništili su Srbiju, uništili su sve krajeve od severa do krajnjeg juga. Moj grad je od četvrte pozicije u staroj Jugoslaviji dospao na najniže grane. Ali odgovorna politika, pre svega Srpske napredne stranke, u Kruševcu, vođena gospodinom Bratislavom Gašićem, dovela nas je sada do toga da imamo čime da se pohvalimo.

Mislim da je malo vremena koje imam kroz ovaj amandman, ova dva minuta, da kažem sve ono što je urađeno, ali to se iz dana u dan vidi i to naši građani pokazuju izbornim rezultatima i podrškom od preko 65%.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, kolege poslanici, uvaženi građani Republike Srbije, načelo efikasnosti koje sam predvidela ovim amandmanom odnosi se na efikasnost javne politike koja se sprovodi.

Ovim zakonom je predviđeno vrednovanje učinaka javnih politika na osnovu relevantnih podataka i analiza, kao i na osnovu rezultata praćenja sprovođenja, a sve u cilju preispitivanja i unapređenja, kako bi se utvrdilo da li je potrebno sprovesti određene izmene. Utvrđeni učinci javnih politika predstavljaju osnov za reviziju javnih politika i dalje planiranje.

Možemo reći da planski sistem Republike Srbije kako na republičkom tako i na nivou autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprava i dalje karakteriše neefikasnost, iako su u proteklih par godina učinjeni određeni pomaci u ovoj oblasti. Zato je neophodno sprovesti set aktivnosti koje su predviđene ovim zakonom, koje će pomoći da planski sistem postane efikasniji, delotvorniji i jeftiniji.

Efikasan planski sistem na svim nivoima vlasti podrazumeva koordinisano planiranje javnih politika, obavezno sprovođenje analize efekata, standardizaciju planskih dokumenata, kao i srednjoročno planiranje od strane organa nadležnih za sprovođenje konkretnih mera.

Usvajanjem ovog zakona značajno će se doprineti i usklađivanju republičkih propisa sa propisima EU.

Shodno tome, pozivam svoje kolege da u danu za glasanje podrže amandman koji sam podnela, u cilju razvoja regionalne saradnje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Ognjanović, izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, moj amandman glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na finansijsku stabilnost.

Efikasnost plana meri se njegovim doprinosom svrsi i ciljevima, a ciljevi su ključni element planiranja i ujedno pokazuju smer kretanja javnih politika. U poslednjih nekoliko godina možemo pratiti smer koji vodi u strukturne reforme, planove i strategije koje su preteče razvoja i modernizacije u svim segmentima srpske privrede. Možemo videti da se kroz politiku ove vlade sprovodi inicijativa i promoviše dijalog o ekonomskim politikama, ubrzanju međunarodne saradnje u oblasti infrastrukture, trgovine i finansija i privlačenju značajnih resursa i izvora,

uključujući privatni sektor, a sve u cilju infrastrukturnog razvoja kao osnove dugoročnog održivog rasta.

Smer javnih politika se prenosi na lokalne samouprave. U opštini Grocka, iz koje dolazim, uz efikasno planiranje u protekle četiri godine obnovljeno je i asfaltirano 148 kilometara puteva; radi se na proširenju i obnavljanju vodovodne mreže (dosad oko 1.500 metara); odobrena su sredstva za završetak sportske hale. Strukturne reforme i poboljšani poslovni i investicioni ambijent privukli su veći priliv stranih investitora.

Podsetiću vas da Srbija aktivno učestvuje u inicijativi „Jedan pojas, jedan put“, u razvijanju infrastrukturnih projekata i povezivanju od juga prema Evropi i unutar regiona Zapadnog Balkana kako putnom tako i železničkom mrežom. Novi Put svile trebalo bi ponovo da poveže kontinente. Planirana je izgradnja brže železnice, novih luka, tehnoloških parkova i mreže auto-puteva. Planiranjem i implementacijom ovakvih projekata, uz strategiju razvoja, Vlada Srbije će obezbediti dalji razvoj i stabilnost Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Reč ima Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA St. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Da bi se brzo obavio zadatak, potrebna je efikasnost. U Republici Srbiji je do sada postojalo više paralelnih procesa koji su se duplirali i usporavali aktivnost i realizaciju. Takođe je prevelik bio broj dokumenata, a samim tim i troškovi su bili veliki. Zato sam podnela amandman na član 3. tačka 10) koja glasi – načelo efikasnosti, koje podrazumeva obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na rast ekonomskih indikatora.

Privukli smo dve milijarde evra direktnih investicija; u 2017. godini otvoreno je 130.000 radnih mesta, od toga 20.000 u Beogradu; ima otvorenih 1.100 gradilišta, kranovi su na sve strane. Započeti su veliki projekti. Projekat „Beograd na vodi“, koji je podigao toliko prašine na početku, najveće je gradilište u ovom delu Evrope. Umesto đubrišta na obali Save, već se vide obrisi luksuznih i ekskluzivnih zdanja. Nova autobuska stanica počinje da se gradi u bloku 42 na Novom Beogradu, što će znatno poboljšati saobraćaj u ovom delu grada.

Zatim, francusko-japanski konzorcijum započinje sanaciju deponije i izgradnju fabrike za preradu i pretvaranje otpada u električnu energiju, u Vinči.

Makiš–Mladenovac je počeo da se gradi, verovali ili ne, 1975. godine, pa su više decenija radovi stajali. Tek sa dolaskom Srpske napredne stranke na vlast, ono što se smatralo nemogućom misijom nastavljeno je. Ovo je od velikog

značaja za moj grad iako je u međuvremenu Opština Mladenovac radila na poboljšanju vodosnabdevanja izgradnjom bunara.

Podnošenjem amandmana želela sam da posebno naglasim značaj ekonomskog napretka i porast svih ekonomskih indikatora u Srbiji, jer do sada su često donošena ad hoc rešenja ...

(Predsedavajući: Privedite kraju, kolegice Jovanović.)

Zato je planski sistem od presudnog značaja za ekonomski napredak naše zemlje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Da li neko želi reč?

Kolega Atlagiću, izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, za efikasno planiranje bitno je planiranje vaspitanja i obrazovanja, posebno razvijanje ljubavi prema istini. Da su Dragan Šutanovac zvani „Zgrabinovac“, Saša Radulović zvani „Kralj stečaja“, Saša Janković zvani „Sale prangija“, Boško Obradović zvani „Lupetiv“, Boris Tadić zvani „Lipicaner“, Dragan Đilas zvani „Điki mafija“, Đorđe Vukadinović zvani „Đorđe Vlah“ imali razvijen odnos prema istini i ljubav prema istini, ne bi za brutalno prebijanje Marka Đurića i njegovih saradnika od strane šiptarskih siledžija okrivili Aleksandra Vučića, Marka Đurića i Srbe iz Kosovske Mitrovice iako je Rahim Pacoli ustvrdio da je za to kriv Hašim Tači, koji je unapred to isplanirao i realizovao.

Za ove nadimke, poštovani potpredsedniče, nisam kriv ja, iako me je okrivio Đorđe Vukadinović, nego upravo novinari, i građani Srbije. Tako su npr. u dnevnim novinama osamnaest puta u godinu dana, u troje dnevnih novina, Sašu Radulovića nazvali „Kralj stečaja“; a „Sale prangija“ – 84 puta za dve godine u troje dnevnih novina. Radi istine i ljubavi prema istini, zato je ovaj amandman i te kako bitan. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Ovim bismo završili sa današnjim radom. Nastavljamo sutra u 10 časova. Zahvaljujem svima.

(Sednica je prekinuta u 19.05 časova.)